

IMÉ ELŐRE MEG- MONDTAM NÉKTEK

A „NÉVTELEN” SZELLEM TANÍTÁSA

ESZTER MÉDIUM

ÚTJÁN

III. KÖTET

Szerkesztette: Vay Valéria

KIADJA

**Magyar Szellemkutatók Társasága
Cleveland, Ohio, USA**

TARTALOMJEGYZÉK

(*)

NAGY FELADATOK ELÉ - A PRÓFÉTÁK SÍRJAI.....	6
BESZÉLGETÉS A TERVEZETT KÖNYVRŐL (HEGYI BESZÉD)	9
BESZÉLGETÉS	10
„NE KÍSÉRTSED A TE URADAT, ISTENEDET!”	11
BESZÉLGETÉS, BÍZTATÁS, ÍGÉRET	15
„RENDELT IDEJE VAN MINDENNEK...”	16
BESZÉLGETÉS	17
BESZÉLGETÉS	18
„VISSZA AZ IGAZ TERMÉSZETHEZ!”	18
A SZÁMÚZÖTTEK ÉS A SZABADÍTÓK.....	19
A SZERETET LEGSZENTEBB GYAKORLÓJÁNAK ÜNNEPÉN	20
BESZÉLGETÉS	23
BESZÉLGETÉS A JÖVŐRŐL	24
A LEÁLDOZÓ NAP FELÉ MENVE	25
AZ IGAZ ÚT VEZETI HAZA AZ EMBERLELKET	27
VIGASZ.....	28
BESZÉLGETÉS AZ EMBER LEGBENSŐBB LELKI VILÁGÁRÓL	29
A SZERETETBŐL VALÓ ENGEDELMESSÉG KEDVES AZ ÚR ELŐTT	29
HOGYAN JUTNAK KÖZELEBB EGYMÁSHOZ A LELKEK?	31
AKIK SZERETETBŐL ÁLLJÁK A HARCOT.....	32
A KÜLÖNBÖZŐ FORMÁKRÓL	33
A SZERETETNEK IS KÉT ARCA VAN.....	34

AZ ISTENI FELEMELŐ IGAZSÁG MEGÉRTÉSÉNEK NEHÉZSÉGEI	35
HARC AZ EGYÉNI LÉLEK ÉS A TESTET ÉLTETŐ TERMÉSZETES ÉLET KÖZÖTT	37
KRISZTUS ÚTJA: AZ ENGEDELMESSÉG ÉS SZERETET ÚTJA.....	39
A SZERETET DICSÉRETE. A „RÉGI HALÁSZ” MUNKÁJA.....	42
AZ URAT SZOLGÁLÓK ÖSSZETARTÁSA.....	45
„A SZERÉNYNEK VÁGYA NEM HOZ KÍNT ...”.....	46
HATÁSA VAN AZ URALKODÁSNAK ÉS HATÁSA VAN AZ ENGEDELMESSÉGNEK.....	48
KÜZDELEM A TESTI VÁGYAK ELLEN.....	49
KIKNEK MEGMENTÉSÉRE JÖTT AZ ÚR JÉZUS KRISZTUS?.....	50
MI OKOZZA A TÖMEGKATASZTRÓFÁKAT?	53
KRISZTUS SZERETETÉNEK ZÁLOGA.....	55
AKIK NEM A MAGUK DICSŐSÉGÉT KERESIK	58
A MEGREPEDEZETT NÁDAT NEM TÖRI EL.....	61
A VILÁGI SZERVEZŐ ERŐKRE SZÜKSÉG VAN.....	62
A HEGYI BESZÉDHEZ (A PARÁZNASÁGRÓL).....	64
EGYENES ÚTON EGYENESEN KELL JÁRNI	65
A „VALÓSÁG” HATÁSA ELŐL NINCS KITÉRÉS!	67
IMÁDKOZNI KELL, HOGY JÖJJÖN EL A TE ORSZÁGOD.....	70
ÚT AZ ÚJ HAZA FELÉ.....	73
MI AZ EGYETLEN NAGY IGAZSÁG?	75
A BENSŐSÉGES IMÁDSÁG HATÁSA	78

AZ EMBER NEM INDULHAT ÚTNAK A SAJÁT EREJÉBŐL	80
MINDENT A MAGA HELYÉN ÉS IDEJÉN	81
A MEGKEZDETT MUNKÁT BE KELL FEJEZNI.....	82
MINDENKI A MAGA MUNKÁJA SZERINT KAPJA A FIZETSÉGET	83
UTASÍTÁS A KÉZIRATOKRA	85
KEGYELMEZEK, AKINEK KEGYELMEZEK.....	86
AZ ÖNTUDATOS ÉLET NAGY KINCS	90
AKI ASSZONYRA TEKINT GONOSZ KÍVÁNSÁGNAK OKÁÉRT	92
A FORMAI ÉS A VALÓSÁGOS HIT HATÁRAI.....	95
AZ IGAZ MUNKÁS IGAZ BÉRE.....	100
A HEGYI BESZÉDHEZ:	101
AZ ÉRETT GYÜMÖLCS ÍZE	104
AZ OKOSKODÁSOK CSŐDJE	106
AMIT A VILÁG SOHA NEM ADHAT MEG	108
A HEGYI BESZÉD KIEGÉSZÍTÉSÉHEZ.....	109
AZ EMBER NEM URA AZ IDŐNEK	109
AZ IGAZSÁG TÜKRE	111
A GYARLÓK TÁRSASÁGÁRÓL	112
HINNI, BÍZNI, VÁRNI.....	114
AZ ÚJ KORSZAK MUNKÁLÓINAK	117
A KÍSÉRTÉSEK MINŐSÍTÉSE ÉS AZ ÖRÖK ÉLET SZENT TÖRVÉNYE.....	118
„EMLÉKEZÉS TÖBBÉ NEM LÉSZEN”	120
VILÁGFEJLŐDÉSI FORDULÓK. SZÁMTÖRVÉNY. MEGVILÁGOSODÁS. ISTENI SZIKRA	123
A TÜRELEM ÉS AZ ALÁZATOSSÁG ÚTJA.....	125

AZ IGAZSÁG HATALMAS EREJE.....	128
„NEM MINDEN, AKI EZT MONDJA: URAM, URAM!”	129
A „SZÁMLAP”	131
A LELKI FEJLŐDÉS AKADÁLYOZÁSÁNAK KÖVETKEZMÉNYEI.....	132
A BELSŐ VILÁG ÉS A KÜLSŐ KÖRÜLMÉNYEK VISZONYA EGYMÁSHOZ	136
A SZERETET AZ ÉLET	137
A SORS AZ EMBER EGYÉNISÉGÉNEK KÉPE	138
BESZÉLGETÉS	140
AKIK MÉG NEM TUDNAK MEGKÜLÖNBÖZTETNI .	141
A TESTBE ÖLTÖZÉS ÉS A HALÁL TÖRVÉNYE EGY ÉS UGYANAZ. A VALÓSÁGRA ÉBREDÉS FOLYAMATA	142
HOGY AZ ISTENI IGAZSÁG MAGVAI KIKELHESSENEK	144
AZ ÁTLAGEMBER ÍTÉLKEZÉSEI A HALÁL UTÁNI ÁLLAPOTOKRÓL.....	147
AZ ISTENI SEGÍTSÉG TITKOS ÚTJAI	151
A „JÓ” ÉS „ROSSZ” KÖZÖTTI HELYES KÜLÖNBŐSÉGTÉVÉSRŐL	153
VIHAR ELŐTT: KIK ÉRTIK MEG AZ IGAZSÁGOT? ..	155
AZ ORVUL TÁMADÓ ELLENSÉG ÉS AKIK AZT HITTÉK, HOGY URALKODÁSRA SZÜLETTEK.....	157
A NÉVTÉLEN SZELLEMEK AJÁNDÉKAI A NAGY MEGÚJULÁS ELÉ	161
AZ ALÁZATOS SZERETET HIMNUSZA	162
HIMNUSZ AZ ALÁZATOSSÁGRÓL.....	165

NAGY FELADATOK ELÉ - A PRÓFÉTÁK SÍRJAI(*)

Névtelen Szellem 1963. január 17-én

Már itt vagyok az Úr Jézus nevében gyermekem, Kinek akaratát szolgáljuk örömmel és boldogan, mert az Ő akaratja az örökélet minden legkisebb és legnagyobb valóságára rávilágít, és életet ad neki, szolgálatába szólítja és jutalmat ad részére. A legnagyobbtól a legkisebbig minden létezőnek megadja munkája jutalmát, és azt a boldogító ígéretet, mellyel elkötelezi magának minden munkáját, hogy az alkalmas időben ismét szólítsa. Ez az ígéret azt jelenti, hogy legyen a lélek nyugodt abban a hitben, hogy nincs róla elfeledkezve, és nincs elmaradva abból a számításból, mely a fejlődés vonalán minden lélekre bizonyos kötelezettséget ró, hogy megszerzett képességeivel részt kaphasson majd annak a világnak megszerzett javaiból, amelyben és amelyért munkálkodott. Mert az élet azért van adva, hogy az emberi lélek munkálkodjék és élvezze majd munkája gyümölcsét. Minden munkának van eredménye, mind a Földön, mind a szellemi szférákban, és ezek az eredmények teszik gazdaggá, vagy szegénnyé, szabaddá, vagy korlátok közé szorítottá az ember lelkét. Azért vannak korlátok, hogy a megtévedett emberi lélek még messzebb ne tévedezzen el az igazság törvényétől, hanem minden törvényes úton végezze el a maga kötelezettségét. És ha elvégezte azt, megfelelő pihenése legyen, és a törvényben munkálkodva elnyerhesse érte a maga jutalmát. Az előrehaladás örömét és jutalmát, hogy gazdagsága is legyen, melyet a lélek a maga elgondolása szerint használhat fel vágyainak elérhetése céljából. Igen, éppen úgy a szabadság birtokában minden emberlélek a maga elgondolása és lehetőségei szerint élheti le az életét, mint a Földön. De természetesen minden elkopik, elfogy, ha valaki nem tesz hozzá, vagy nincs miből hozzatennie. Így vannak nagyon gazdag lelkek, akik a Földön sem voltak nagyon szegények, de vannak nagyon szegények, akik a Földön nagyon gazdagok voltak, de az ő vagyonuk a szellemi világon semmi, ha a szellemi életben teljesen járatlanok, és még a tájékozódó képességüket is elvesztették. Azért mondom én, hogy az ember amíg a Földön van, addig igyekezzék magának kincseket szerezni, hogy amikor a szellemi életbe megérkezik, ne legyen

szegény, ne kelljen neki azoktól koldulnia, akiket talán földi életében megvetett, lenézett, semminek tartott.

*Ti a magatok kis világában most kicsinyek és elnyomott szegények vagytok, de az éhezőknek enni adtok, a szomjazónak inni adtok. A magatok lámpásaival biztos lépésekkel haladtok előre, és nem esetek bele a sátán előre elkészített vermeibe, mint azok, akik nem keresték meg a lámpásaikat, mert feleslegesnek hitték azt, és most nem tudnak tájékozódni, mert sötétség van körülöttük. Nem tudják, merre lépjenek, mert a talaj bizonytalan lábuk alatt. De akik az Isten igazságát keresték, azok nem tévelyegnek, **ha idejében az igaz utat választották**, és azon indultak el a maguk boldogságát keresni.* Ha keveset tudott is haladni az úton, de mégis az irányt keresi, és a csillagok járása szerint is igyekszik tájékozódni. Ha a földi világban is ennyire megváltozhat az élet útja, és a sors új utakat szab az emberi lélek elé, mennyivel inkább a test levetésével, amikor minden a maga értéke szerint lesz elosztva az igazság törvényében? Tehát nem kicsiny megbízatás az, amivel az Úr azokat szólítja, akiknek vannak lámpásaik, hogy járjanak azon az úton, cselekedeteik és beszédeik szerint, amelyet az Úr megmutatott a földi embereknek. Mert már az emberek világában is nagy a keresése annak az igazságnak, mely kivezetné őket a tévedések labirintusaiból, de az igazság még nem kedves a földi füleknek a hallásra. Mert a földi emberek más igazságot keresnek, ami az ő megszokott bűneiket, tévelygéseiteket helyesnek és jogosnak tartja, és nem írja elő a megtérést, és az isteni igazságban való gyakorlati előhaladást.

Pedig látják a türelmetlenek, hogy *csak a valóság az*, ami meghozza a földi életben is a maga gyümölcseit, *csak az igazság az*, ami meggyógyíthatja a beteg emberiséget bűneinek, tévelygései- nek nyavalyáiból. Láthatja mindenki, hogy a hazugságból, a látzatból nem tud valóságot aratni, mert minden mag csak azt termi meg eredményképpen, amit az ember elvetett. És mégis hamis ábrándokban ringatja elméjét, hogy neki sikerülni fog az igazságot megkerülve is elérni vágyai és törekvései célját. Ez a balga hit tartja fogva a felületesen gondolkozó emberiség nagy részét, mert érzi és tudja, ha nem az igaz úton indul el, a maga boldogságát - vagy szerintük - a szerencséjét keresni, akkor nem is fogja

azt megtalálni. Tehát úgy gondolja, hogy maga az élet parancsolja a hamis úton való járást, a hamis eszközökkel való bánást, mert igaz úton nem is érhet el úgysem semmit. Ezzel a felfogással megpecsételi sorsát nagyon hosszú időre, mind a Földön, mind a szellemi életben, mert amíg meg nem fordul a gonoszság útjáról, a jót, az igazat nem tekintheti a magáénak. **Minden jót, amit az ember a Földön kap, azt tekintse az ember ajándékba kapott kölcsönnek, amiről el kell számolnia: mire és hogyan használta fel.** Áldássá, vagy átokká változott a kezében? *A földi gazdagság nem az ember sajátja, még akkor sem, ha megdolgozott érte, ha elődei szerezték, vagy ha valakitől kapta. Semmi sem az emberé, hanem a teremtő Istené, Aki azt az emberiség javára: lelki és testi előrehaladására adta, hogy azt az ember a maga és mások lelki fejlődésére, a jóban való megerősödésére használja fel, és életében, cselekedetei szerint jó gyümölcsöt teremjen:* azt hagyja hátra maga után, amikor visszatér a szellemi életbe. A jó cselekedetek értékének beváltása csak ott lesz valósággá, amely értékeket nem veszíthet el, nem veheti el senki tőle soha, mert az igazság törvénye, mint az életnek eredményét neki adta: a földi javakkal jól sáfárkodó megbízottak. De vannak az Úrnak nemcsak földi értékű ajándékai, hanem nagyobb és igazabb, maradandóbb ajándékai is, amellyel az igazabb és haladottabb lelkeket ajándékozza meg a földi életben. Ezekkel nem jár mindig együtt az irigylésre méltó életsors, inkább a nehezen elhordozható teher, a nehéz megpróbáltatások, megnemértések, félreértések és félremagyarázások, az alig elképzelhető, homályos felfogásokból előállott vélemények felsorakozó támadásai, melyek ösztönösen vesznek körül az ilyen testetöltött szellemeket. Nehogy fellobbanjon lelkükben a magukkal hozott szent tűz, és megvilágítsák vele a környezetükhöz tartozók lelkét, és azoknak világosságot gyűjtsanak, nehogy azok felébredjenek a bűn álmából, és meglássák az igaz utat és megtérjenek.

Ezek az ajándékok a földi embernek nem kedvezőek, mert sok szenvedéssel járnak, de aki végig kitart, az elnyeri az élet koronáját. A tövises út, a támadások elviselése, megnemértés, és ok nélkül való gyűlölet üldözése a bizonyosága annak, hogy értékes szellemi kincsek hordozója az, akit így ki akar vetni maga közül a

tévelygők csoportja. De ott van előttük a maga keresztjét hordozó Megváltó, aki meghallgatja a megnemértett lélek fájó panaszát, és segítséget küld a terhek elviseléséhez. *Csak amikor levetkőzi a romlandó testet, és a romolhatatlanságba öltözik, akkor tűnik fel a szellemi cél, amelyet el kellett érnie.* Akkor emlékezik meg minden felületesen élt emberlélek, hogy ő is hány követ dobott útjába, hányszor együtt érzett azokkal, akik oktanulnivalóan ítélték meg, ő is segített a próféták koporsóját idő előtt építgetni! Tehát vigyázzatok! Egymást ne bántsátok! Nem tudhatjátok, kit miért küldött az Úr a földi testbe, a szenvedések világába kinek miért kellett jönnie. Nemcsak azért-e, hogy meggyújtsa a lelkek világában a gyertyákat, hogy lássátok az utat, és az úton az előre elkészített vermeteket, hogy bele ne essetek. A szellemek világában is vannak küldetésben olyanok, akik már kinőttek abból a környezetből. Keressétek a világosságot! Akinek van égő gyertyája, az gyújtsa meg azokét is, akiknek még nem ég, legyetek kicsinyek és hívők. Az Úr az, aki tudja azt: kire mit bízott, az ember nem lát a szellemi dolgokban tisztán. Eljön az idő, amikor minden égő gyertyára szükség lesz, és minden igazságra éhes lélek keresi azt, hogy kielégíthesse éhségét. Erre az időre kell, hogy mindnyájan egy emberként egy igazságot szóljatok, az Isten egyszülött Fiának igazságát, és akkor betöltitek a jelen életben való hivatásotokat. Ez az idő már nincs messze. Vigyázzatok: Isten veletek. (Még várok egy kicsit, de azután nagyon gyorsan. Tudok róla, majd megmondom mikor.)

BESZÉLGETÉS A TERVEZETT KÖNYVRŐL (HEGYI BESZÉD) (*)

Névtelen Szellem 1963. január 28-án

Már én vagyok itt az Úr Jézus nevében gyermekem, ha elég jól érzed magad, akkor próbáljuk meg a te gondolataidat áthatni egy kis időre, hogy szokjál hozzá a gondolataid átírási módjával arra a tárgyra összpontosítani, amelyet fel akarok dolgozni. Mindent elkészítettem, csak az összefoglalás ad még munkát, majd meglátod, az könnyen megy már, azokat amelyek meg vannak, már újra

át kell nézmem, és vagy kitoldani, vagy megszükiteni fogom, hogy az egyik pont ne legyen hosszabb a másiknál. Igen, én azért nézem így át, mert az összeállítást nem láttam helyesnek, nagyon szeretem azt, hogy te is elgondolkozol felette, tehát folytatom az átnézést, és megkezdem az átírást. Most pihenjél, ha nagyon kedvező hangulat lesz, folytatjuk, de a Lajosnak is - vagy te, vagy én - adok egy íróórát, most vigyázzál az egészségedre és sokat pihenjél.

Isten veletek.

BESZÉLGETÉS(*)

Névtelen Szellem 1963. február 4-én

Már vártalak az Úr Jézus nevében gyermekem. Ne féljél, ezúton nem jön semmi a te életedben, ami bármiféle változást hozhatna. Azt még úgy sem fogod érezni, mint ahogyan ezt, vagy egy előbbi válságot, mert lehet az is, hogy a legjobb és a legkívánatosabb állapotot érzed akkor, azért ezen nem szabad elindulni neked, most különösen nem, amíg még kétségesnek látszó helyzetek mutatkoznak. De - mint mondom - jön egy egészen mindenképpen kellemesnek látszó helyzet és állapot, az fogja előkészíteni az utat részedre. Azonban attól sem kell félned, mert ahogyan mondtam, már régen szép élet vár ott reád, és nagyon boldog leszel. Amikor tisztázódik előtted a te hirtelen megváltozott állapotod - mert álomszerűen lépsz át a másik állapotba -, akkor még nagyobb örömmel adsz hálát az Úrnak, hogy ilyen simán átestél a rettegett állapoton, amitől minden ember fél. Éppen attól ment meg az Úr, mert nem lesz megelőző stádiuma annak.

Tehát gyermekem, ne kételkedjél, az Úr tud rólad, és igazgatja a te sorsodat, de elvárja a bizalmat és az Ő gondoskodásába vetett hitet. Igen, ezt nem érted, hogy miért van úgy, ahogyan van. Amíg a test fiatal és rugalmas az az életszalag, ami a kétféle életerőt egybeköti, addig nyújthatóbb és sem az elszakadástól nem kell félni, mert erős, sem attól nem kell féltetni, hogy az elgyengült életerő tulajdon önmagába tér vissza. Mert vannak vágyai és tervei, melyeket még megvalósulva szeretne látni. De a te fáradt idegrendszered nagyon készül a pihenésre, és ahol a lélek jól érzi

magát ott hamar gyökeret ereszt, és ott tapad, mert elfelejti könnyen, hogy a részére terhet jelentő testben is vannak még előirányzott tervei, melyet valóra akart még váltani. Ezért nem lehet úgy - minden biztosíték nélkül - a saját gondjaira bízni, mert fáradt és pihenni vágyik. Az is elkövetkezik már nemsokára, és minden beteljesülésbe megy át, csak az idő lassan múlik, mert sok akadály állja útját a jó és igaz előrejutásának, de az is elkövetkezik. Még jobban is fog hasonlítani, de mindent ki kell várni, nem lehet erőszakkal a virágbimbót kinyílásra bírni. Nagyon szépen halad minden előre a maga természetének megfelelő úton, és a maga idejére minden beérkezik.

Már látom, elfáradtál, majd folytatjuk, addig pihenjél, és egy kis időt szánjál annak, aki vár téged.

Isten veletek, sokat pihenjél.

„NE KÍSÉRTSED A TE URADAT, ISTENEDET!” (*)

Névtelen Szellem 1963. február 11-én

Az ember bízik magában és nem számol az eshetőségekkel - Az eshetőségekben meghúzódó veszedelem még az Urat is kihívta viadalra - Az eshetőségek egymás kapcsolódása folytán minden csak időleges és hiábavaló - Más az élete az Isten útján haladónak és annak, aki sorsával mindig elégedetlen, mert többre vágyik - A beteljesedett életre hív az Úr Jézus Krisztus - Különbség élet és élet között

Már itt vagyok az Úr Jézus nevében gyermekem, és néztem, milyen szorgalommal dolgoztál valamin, ami ma nem is szükséges. Éppen arról szándékoztam ma írni, hogy mi az, ami az embert és a szellemet - még a jóakarúakat is - kitéríti az egyenes útból. Ez pedig az eshetőségekkel való nem számolás. Az ember bízik magában, erejében, tudásában, felkészültségében, és nem mindig, sőt igen ritkán tud sikereket elérni, mert nem sikerül beletekinteni a homályban meghúzódó eshetőségek egymásba kapcsolódásaiba. Ezek az eshetőségek, mint a lesre készülődő vadász, úgy toppannak a mit sem sejtő - természetes vágyait kielégíteni kívánó - áldozatra, és egy egészen más akarat megy teljesedésbe, mint

amit a mit sem sejtő teremtmény gondolt és akart. Azért az ember sohasem lehet biztos semmi felől, csak azt tudhatja, hogy a lelkében milyen szándékokat hordoz, és milyen érzés, milyen cél van lelki szemei előtt, amit elérni szeretne. Azonban, hogy el fogja-e érni a célt, azt homály takarja egészen a beteljesedésig. Azért nagyon csendesén lehet csak az embernek előre jutni a haladás útján, mert a még ismeretlen eshetőségek a legjobb szándékokat, a legigazabb törekvéseket is egészen más irányba terelhetik. Látjátok ti a magatok életében, hogyan omlanak össze a jó és igaz szándékú elgondolások, és hogyan tud előre jutni a gonosz az emberi lélek egészen kicsiny hibáinak, tévedéseinek alig észrevehető, egymásba szövődő rostjain keresztül. Ezek a kis, ártatlannak tartott rostocskák azok, amelyekben a nagy és veszedelmes eshetőségek meghúzódnak. Bármilyen jelentéktelenek ezek, mégis hatalmas akadályt képeznek az emberi lélek előhaladásának útján. Egymásba szövődnek, és nem engedik át a napsugarakat, amelyek biztosan megvilágítanák azokat a káros, apró, lerakodott rétegeket, melyek idők óta meghúzódnak az emberi testen, és egy idegen réteg borítja be az embert, amit nem ismer, amiről nem tudja, hogy az van. Így az ember tudata nincs felkészülve a támadásra, és nem is tud védekezni ellene. Ez az eshetőségekben meghúzódó veszedelem minden földi embert fenyeget, és csak nagy lelki felkészültséggel és alapos ismeretekkel felszerelve tud az ember védekezni ellene, mert mindenkit megkísért, még az Úr Jézust is kihívta a viadalra. Az Úr mindezeket ismerte, és tudta, hogy valóban az egész földi világ a kísértő a hatalma alá tartozik. Kicsinytől fogva nagyig, a tudatlantól a bölcsig, a senkinek számítottól a hatalmasig: egyformán az eshetőségek rabszolgái, mert féltik magukat azoktól, akik felettük uralmat vehetnek. - Az egyik félti a hatalmát, a másik a boldognak tartott életét, a kincseit, az egészségét, a testi szépségét, a nyugalját, a békéjét, a szabadságát. **Mindenki félelemmel van telve valami miatt, és közben elfelejti, hogy hiába fél, mert mindennek az a sorsa, hogy elveszítse azt, ami neki drága, mert az eshetőségek egymásba kapcsolódásai folytán minden csak időleges és hiábavaló.** Az egyik időben eső esik az igazak és hamisak földjére - a másik időben kiszárad, mind az egyiké, mind a másiké a Földön. Az ember

nem mondhat ítéletet a történések egymásba kapcsolódásaiból, mert nem láthat bele a tévedések és bűnök szövevényeibe. Honnan indult el? - Mi és mennyi kapcsolódott hozzá, amíg elért a kiteljesedés forrójáig? A világban élő és a bűnben - a bűnök következményeitől - szenvedő emberek vakon és süketen vagdalóznak egymás ellen harcolva, mert mindegyik magát tartja érdekesebbnek a világ javainak élvezésére. Az eshetőségek pedig nőnek, gyarapodnak, hogy a vak és süket vagdalózásnak eredményeit - amikor csordultig megtelt a pohár - kiöntsék a világ felett. Az ember minden akaratát, figyelmét és törekvését az eshetőségek szeszélyes kioldozására áldozza fel, mert tévesen azt hiszi, hogy abból a maga szerencsájének a lehetőségeit tudja megtalálni. Ez a téves hite folyton újabb délibábok hajszolása felé hajtja, közben a lelke mindig gyengébb és szegényebb lesz, és - végül összetört reményekkel és kifosztott lélekkel - hit és remény nélkül - dől sírjába, és a halál utáni életben is elrontott földi élete felett keseregve, céltalannak találja az életet. Ezért a sok szerencsétlen, mindennel meghasonlott lélekért adta az Úr az utolsó időkre a megbizonyosodás lehetőségét az embereknek, hogy higgyenek az igaz, romolhatatlan jóban, az isteni ígéletben benne foglalt kegyelemben, amelyet ha elfogadnak és más irányban, más eszközökkel keresik az élet boldogságát, akkor azt meg is találják, mert a kegyelem megmutatja az igaz utat, amelyen haladva, eddig ismeretlen értékekre találhatnak. Megismerik azokat a lehetőségeket, melyeket Isten adott az embernek, hogy a tévedések reménytelen útvesztőiből az igazság egyenes útjára rátaláljanak, és azon haladva valóságos értékeket szerezzenek a földi életben maguknak. Az emberi léleknek a Földön is nagy kincse és gazdagsága az a valódi békesség és nyugalom, ami a jól végzett munkával jár. Az igaz úton járó embernek nincsenek aggodalmai, mert bízik az Istenben, és ez a hite - ha nem is rögtön -, de biztosan kitisztítja azt az összevisszaságot az eshetőségek világában, és szerényen talán, de mégis megindítja azokat az eltorlaszolt forrásokat, ahonnan a szükségeseket, az életet vezérlő hatalom elébe hozza.

Más az élete az Isten útján haladó léleknek és más az eshetőségeket hajszoló, mindent megkísérlő, mindennel elégedetlen, az

élettel szemben túl igényes léleknek, aki sorsával mindig elégedetlen, mert többre vágyik. - De az, aki az élet igazi értékét felismerve az isteni igazságot, mint vezérlő eszmét mindenek fölé helyezte lelkében, az mindent megnyert, mert megoldotta az élet nagy rejtélyét, és urává lett az eshetőségek kísértéseinek. Kibontakozik előtte a jelen és a jövő nagy titka, és meglátja a jelenben a jövő rejtett nagy titkait, mert érzi és tudja a fejlődéssel járó - múlandóságra szánt - események kibontakozásait. Tudja, hogy minden múlandó a Földön, de az igaz jónak valódi értéke van a jelenben, és értéke van a jövőben, abban a jövőendőben is, amelyben a test halála a beteljesedett életet jelenti. Ilyen beteljesedett életre hív minden küzdő és fáradt lelkű embert a mi Urunk Krisztusunk, a bizonyosságban hinni akarókat, a szeretetre vágyókat, az igazságra törekvőket, mert Ő végigjárta a földi élet nehéz küzdelmekkel megrakott útját. - Ő megmutatta, hogy a földi eshetőségeket mennyire lehet, és csak mennyire szabad értékelni: „Menj el tőlem, sátán, ne kísértsed a te Uradat, Istenedet!” A földi élet csak próbául van adva. Minden lélek megpróbáltatik a Földön, és aki a próbákon győzedelmesen túlteszi magát, elnyerte az élet koronáját. Az pedig az örökélet boldog biztonságában minden Istentől neki juttatott jussát tulajdonként kézhez veheti, és zavartalan bizonyosságban élheti az örök boldogságban életét. Ez a különbség az igazságban való földi élet és az eshetőségeket hajszoló, tévelygő, bűnös földi élet következményei között. De most elbeszélgettem a magyarázattal az időt. Isten veletek.

BESZÉLGETÉS, BÍZTATÁS, ÍGÉRET(*)

Névtelen Szellem 1963. február 28-án

Már itt vagyok az Úr Jézus nevében gyermekem, és nézem a te kétségessé váló lelkedet, mert nem tudod elhinni azt, amit nem szü-
nők meg hangoztatni, hogy ne legyél így elkeseredve, hiszen te
tudsz mindenről ami lesz, és ami volt. Nagyon kevés embernek
nyílik meg úgy a lefüggönyözött titkok ajtaja, mint előtted és
mennyei szép ajándék áll mögötte, amit még nem láttál és talán
el sem tudod hinni, mert túl van a te lelked azokon a nagyon őrzött
dolgok után való kutatásokon. Nagyon helyes és jó ez, ha az ember
nem ringatja magát azokba az álmokba bele, amit szeretne,
mert megelégszik a kevéssel is, de túl lefaragni a fa kérgét sem
szabad, mert akkor a léleknek nincs mibe kapaszkodni. Nem,
mert ennek megvan az alapja, ez ki van harcolva, meg van tisztítva,
amennyire emberileg lehet ezt a szót használni, mert az ember
próbát élő lélek, és a lehetőségektől nagyon függő viszonyban
él, de azért nem maradhat egészen árván, hiszen ez egy olyan gyökér,
amelyre még lehet számítani, hogy kihajthat. Természetesen
nem a vad alapból, hanem a beoltott ágból hajt ki, amit meg fogunk
nyesegetni. Úgy nem mint volt, az sem volt egy tiszta és jó
állapot, de szabad volt, ez a szabadság visszatér. Nem egyszerre,
csak fokról-fokra, mert akkor a különböző alakulatok vicsorgatják
egymásra a fogait. Minden meglesz a maga idejére, még azzal a
változással nem lesztek ti szabadok, csak a lecsillapodott állapotok
után. - Azt még lehetséges, de a tökéleteset már nem merem ígérni
egészen pontosan, mert az nem megy gyorsan. Te a te idődben
megharcoltál azért is, ami majd jön, mert ez lesz a fedezet a mi
munkálkodásunkra, hogy az alap jó és üdvös, úgy emberi, mint a
lelkiek szempontjából. Te ne aggódj semmiért gyermekem, te az
enyém vagy és maradsz is, az alapokon tovább építünk. Azokat
lehűti majd az én kijelentésem. Nagyon hamar letör téged a földi
léggör kavargása, de ne legyél csüggedő, mindent kezemhez ad az
Úr, mint azelőtt, és ha nem is a földi számítások szerint, de a
valóság megérése szerint mégis célba jutunk.

Ezt még te megkapod nemsokára, meglátod, csak ne add fel a reményt. A te bajod a légköri nyomás miatt érzékenyebb, de ne izgulj és ne engedd át magad a lemondásnak. Jól van, én várlak. Az egyéni énbem kifejezett isteni akaratnak és a teremtés nagy céljának a megnyilatkozását akarom megvilágítani, de te most még beteg vagy, azért nem akarlak nagyon igénybe venni. Nagyon örülsz neki? Jó kislányom vagy, az Úr megsegít meglátod. De most Isten veletek.

„RENDELT IDEJE VAN MINDENNEK...” (*)

Névtelen Szellem 1963. március 11-én

Krisztus életének példája - Legyetek szerények

Minden író napon szeretem, ha korán kezdjük, hogy időben végezzük, hogy ne fáradjál ki nagyon, azért jól teszed, ha előre elkészíted azokat a szükségeseket, amelyekkel időt kell töltened. Tudom és látom, azért nem is kívánok sokat tőled, de te is úgy akarsz gyermekem, tudom én azt, hogy a nehéz megpróbáltatások útján szívesen időzik a lélek a pihentető árnyékban. De ha az a fa is kezdi hullatni a levelét, akkor már mindig kevesebb lesz az árnyék, azért jó, ha a fa tartja magát egy ideig. Időnkint meg kell ápolni és megjavítani a talajt körülötte, hogy tovább legyen árnyéka, mert az ősz is elmúlik, és azután már nem lesz vonzó ereje a száraz emlékezésnek. Édes gyermekem, én mindent megteszek, hogy neked elviselhetőbb legyen az életed a Földön, de vannak olyan természetes követelményei az életnek, melyeket nem lehetséges mellőzni, ilyen a pihenés a maga helyén és idején. Az éjjel a pihenésre van adva, a nappal a munkára és nem lehet következmények nélkül ezeket felcserélni. Azért időt kell hagyni a pihenésre, és időt a munkára. Nem lehet sebtében ilyen nagy munkát elvégezni kifáradt idegekkel, be kell osztani, egyszerre ha nem is sokat, de az egyik rész, máskor a másik rész jöjjön és az is, hogy ebben is el ne fáradjál. Természetes, hogy jól esne minden elfáradt léleknek a vigasztalás, de az nem adatik meg az ember kívánsága szerint, csak ha itt van mindennek az ideje, mert a hívő emberlélek is hamar beleesik az elbizakodottság hibáiba, és azt hiszi,

mivel egy kicsit hisz, ő már egy kiváltságos teremtmény. Tekintetek az Úr életére, nem a legszegényebb sorsból emelkedett-e ki? - és szolgájává lett azoknak, akiknek megmentése érdekében szállt alá fényből, hogy megkeresse a szakadékokban azokat, akik nagyon messze eltévedtek az igazságoktól.

Tehát, amit az ember onnan felülről kap, azt fogadja hálával és örömmel, mert az nem előre kialkudott bére a megtérés útján járóknak, hanem a kegyelem ajándéka. Azért mondtam már kezdetben, legyetek szerények kívánságaitokban, mert a követelőzőktől még az is elvonatik, amit már sajátjuknak hisznek, mert a Földön élők próbák alá vettettek lelkek, akiknek nagy küzdelmekkel kell kiharcolniuk a biztonságos haladási útra való áttérést. Majd a legközelebb, ha nagyon jól leszel, megpróbálkozom a beszéddel, de azt is csak a legközelebbieken együttesében. Most meg nézzük össze az utóbbi füzetet, jól van, én megpróbálom átnézni, addig te majd megérezed, hová kell figyelni.

Most elmegyek, a jövő alkalomra, elkészítve mindent, várjál. Isten veletek.

BESZÉLGETÉS(*)

Névtelen Szellem 1963. március 21-én

Már itt vagyok az Úr Jézus nevében gyermekem, ezek a múlandó dolgok csak fájdalmasak egy kicsit. Nem is akarlak nagyon megterhelni, de mivel a múlt alkalommal nem jutott rá idő már, azért ha nehezen menne is egy kicsit, azért megkísérlem valamit összeegyeztetni, hogy előre jussunk. Az már előjele annak, ami majd lesz, vagyis mind eljön, azért ha megint egy kicsit jobb lesz az érzésed. Bár adok szabadságot is neked, de azért komoly munkához látunk, hogy befejezhessük az elővett munkát, mire azok az idők - esetleg izgalmakat hozó hatásaikkal - reád nézve kellemtelen, izgatott idegállapotot okoznának. Most próbáljunk talán átnézni egyet-mást, jó? - Nagyon meg vagyok elégedve, és nagyon jó kislányom voltál, adok érte valamit majd meglátod, lehet - de nem bizonyos, hogy mikor, de lehetséges. Most Isten veled, ne feledkezz el a munkáról.

Isten veletek.

BESZÉLGETÉS(*)

Névtelen Szellem 1963. március 25-én

Már eljöttem az Úr Jézus nevében gyermekem, igaz hogy én szerettem volna egészen korán elkezdni, hogy valamennyire előre juthassunk, de így is valahogyan megleszünk, a mai napra értetem, mert látom a te nagy elkeseredésedet, és nem nagyon tudok veled keseregni olyan dolgok felett, amit nem tudsz bizonyosan, de azért feltételezésekkel szeretnéd megerősíteni. Nem lesz egészen úgy, mint azt a borús szemüvegen keresztül látni véled. Majd ha közeledünk az állomáshoz, akkor én szólok, jó? Nem lesz az olyan nagyon elviselhetetlen, meglátod. Az én lelkem tudja és érzi a te egész aggodalmaidat, de nem szükséges az, hogy én mindenről beszámoljak, hiszen a főbb dolgokat már sokszor elmondtam neked az én beosztásom felől, és én tudom, hogy te meg leszel elégedve mindennel. Ez egy kis átmeneti zavar, ami elmúlik hamar. Hamar eljön az az idő, hogy meg leszel mindennel elégedve, akkor majd nagyon örülsz neki. Most egy kis betekintést szeretnék adni. Igen gyermekem, látom, de neked pihenni kell, mert neked is már a hazatérésre hajlik a természeted. De ne búsuljál, nekem lesz rá gondom, hogy amint elvégezzük a munkát egy szép és nagyon boldog álomból fogsz a valóságra felébredni. Igen, de fogsz nemsokára, legyél türelemmel. Minden jó lesz, meglátod nemsokára.

Isten veletek. Nem úgy és nem így, együtt, egyben és egy fokozaton, de meglátod, nemsokára hogyan.

„VISSZA AZ IGAZ TERMÉSZETHEZ!” (*)

Névtelen Szellem 1963. március 28-án

Nem akartalak megzavarni nagyon buzgó munkádban, de én vagyok az Úr Jézus nevében, igen már itt voltam, és veled néztem mindent, de nem emlékszel hová tetted azt a részt? Nem baj, majd megpróbálok hasonlót hozzá írni. Gyermekem ne félj semmitől, igazság ez, sőt félelmetes igazság, de szükséges az, hogy az emberek erről tudjanak, hogy semmit letörölni, vagy megmásítani

nem lehet az ember halála után. Életében más irányt választhat, de azután nem. - Megtérésre akarom hívni az emberek lelkét: „vissza az igaz természethez” jelszóval.

Nem kis dolog, de fog menni.

Isten veletek.

A SZÁMÚZÖTTEK ÉS A SZABADÍTÓK... (*)

Névtelen Szellem 1963. április 4-én

Mindenkinek meg kell értenie az isteni nagy jóakaratot - Az emberré lett szellemek sorsát nagy részben a magas szellemek kezébe adta az Úr - Az Úr kiválogatta és nem mond le azokról, akiket haza akar vezetni - Krisztus földi megszabadítására jött, és magáénak tekinti a Földön megjelent és ide száműzötteket

Már igen, itt vagyok az Úr Jézus nevében gyermekem. Miért? Majd egyszer megtudod, hogy most miért késtem. Most nem mondom még meg, de annyit mondok csak, hogy éppen a te érdekedben késtem, gyermekem. Nem ilyen, más dologban nem új az gyermekem, a réginek a folytatása az csak. De most egy kicsit lássunk hozzá. *Majd ha megérti mindenki - mert meg kell értenie - az isteni nagy jóakarotnak a megnyilatkozását, akkor majd látni fogja azt, hogy az ember milyen felületesen szeret túlemelkedni azokon a nehéz kérdéseken, amelyek még az angyaloknak is sokszor gondot okoznak. Azért mondom, hogy még az angyaloknak is, mert az emberré lett szellemek sorsát nagy részben a magas szellemek tartják a kezükben. Nem önhatalmúlag, hanem az Úr adja kezükbe, aki minden emberré lett szellemet külön figyelemmel kíséri.* Ez emberi lelkek nagyon kevert egyéniségek, így nagyobb figyelemmel kíséri az Úr a földi emberek sorsát, mint a magasabb szférában élőkét, mert Ő kiválogatta azokat a lelkeket, akiket haza akart vezetni, és nem mond le róluk, amíg egészen be nem tereli őket az Ő világába. *Mert Ő a Föld megszabadítására jött el kezdettől fogva. Ő kíséri figyelemmel a földi szellemek sorsát, így érthető, hogy Ő a sajátjának tekinti a Földön megjelent és a Földre száműzöttek világát és csoportjait.* Ezekről nem hiszem, hogy többet fogok kijelenteni, azt is csak magadnak tartsad

inkább. Vannak még alacsonyabb rendű világok is, de vannak jobb, és kellemesebb világok, ahol talán jobb az élet, de a kegyelemnek szűkebb a mértéke.

Most nézzünk bele az írásba.

Igen, most elmegyek.

Isten veletek. Lehet, igen.

A SZERETET LEGSZENTEBB GYAKORLÓJÁNAK ÜNNEPÉN ... (*)

Névtelen Szellem 1963. április 11-én

Krisztus volt az egyetlen, Aki a kárhozat láncait - ezt a nehéz feladatot - megoldotta - Ő az elsődök legkiválóbbja, a szeretet legszentebb gyakorlója - Megnyitotta a szabadulás útját - Babilonra pusztulás vár - Akik számára nincs halál, csak a test válik le - Az ember nincs elhagyatva, de a tulajdon keresztje terhét hordoznia kell - Az eltévedt lelkekből imádkozó, megtérő lelkeket kell nevelni

Már eljöttem az Úr Jézus nevében, Kinek legyen örök hála, dicséret és dicsőség! Az égi seregek és földi emberek lelkéből szálljon fel az Őt dicsőítő hálaadás, és a szívek legmélyéről nagy hála és dicsőítő ének hangja. - Nem azért, hogy a művészi szép juthasson érvényre benne, hanem azért, hogy a lélek kifejezhesse az ő nagy háláját és szeretetét, az ő Megváltója iránt, Aki nagy szeretetével elszaggatta a Földhöz kötöző szálakat az Őt követők lelkében, és szabaddá tette gondolatait és érzéseit mindazoknak, akiket a bűn hatalma megnyomorított és a földi élet kárhozatos világához láncolt. Nem azért, mert az emberi lélek jól érezte magát itt, hanem azért, mert a bűn és annak hatalma minden ajtót elzárt előtte, és nem volt senki - sem az égben, sem a Földön -, aki a kárhozat láncait megoldhatta volna. Ő volt az egyedüli, Aki ezt a nehéz feladatot vállalta, és diadalmasan véghez is vitte. Megmérkőzött a sátáni hatalom addig győzhetetlen erejével, a halál rettenetes, romboló hatalmával, ami a lelkeknek megöli minden reményét és bizakodását arra nézve, hogy valamiképp úrrá lehetne ezen a rémuralkodáson. Ő az elsődök legkiválóbbja, a szeretet legszentebb

gyakorlója. Ő vállalta a legalsóbb fokú megaláztatást, hatalmas uralkodó lévén a legutolsók megvettetését, Aki magasságban trónolt, a legmélyebbre süllyedtek kárhóztatását: a gyalázatos keresztben való halált, a legnagyobb szenvedést. Hogy aki ezekbe a mélységekbe süllyedt is le - a maga bűnei és gonoszságai miatt - ha az utolsó pillanatban látja is meg a bűntől, s annak következményei miatt való szenvedéseket, az megriadva térjen vissza az Istentől megmutatott igaz útra. Mert minden megtérő előtt Ő nyitotta meg az igaz utat, és annak, aki Őt követni akarja - mindenkinek - szabad, tiszta és egyenes utat nyitott meg az Ő szenvedésével és halálával. Ezt a szabadulás útját nyitotta meg a bűn millió és millió veszedelmet ontó rengetegébe lehullott emberi szellemek részére. Ezt a nehéz utat tisztította meg az Ő nagy szeretetével, és ezt az utat tartja minden időben készen a megtérni akarók befogadására. Rést vágott a bűn szövvényén, és ezt a rést többé senki és semmi be nem töltheti a maga téveszméivel, mert a gonosznak minden ilyen irányú törekvése súlyos veszteséget szenved azzal együtt, aki az ilyenre vállalkozik, hogy megsemmisítse, vagy értéktelenné tegye az egyetlen megtisztító, és felemelő igazságot: a krisztusi igazságot.

Történhetnek nagy, hatalmas, győzelmesnek látszó kísérletezések, de azt az igazságot nem lehet eltemetni, mert az kikél sírjából, és tisztábban, ragyogóbban emelkedik fel a magasba, hogy a világ fáradt népeinek lelkében új világosságot gyújtson, és kivezesse ezeket a régi, bűnökkel telített Babilonból, mert Babilonra pusztulás vár. Aki felismeri a homokban az aranszemcséket, az fogja a szűrőt és kiszűri, kiválogatja az aranyat, és vesz magának azon nagy gazdagságot, nagy dicsőséget, és naggyá, hatalmassá lesz, mert meggazdagodott. Megveszi magának a jövőt, az örökévalót. - Aki pedig a homokot látja csak: az hurcolja a homok terhét, mert úgysem tud szabadulni tőle. A test és a velejáró szenvedések, tévelygések nem szabadíthatják meg a lelket abból a rabságból, melynek terhét a halál sem oldja le róla, mert *a test az enyészetnek szánt időleges állapot.*

Legyen az szép, vagy kiváltképpen egészséges, erős a földi világban, csodálatos eredmények birtokosa, de a lélek csak rabszolga

marad mellette, mert nincs, aki megszabadítsa a halál borzalmaitól. A lélek az, ami megeleveníti az ember életét, mert ha a lélek nem éli, vagy nem élheti a tulajdon maga életét, akkor csak halott az. Sokszor csak percek választják el a teljes haláltól, mert nem tudja sorsát senki előre. *Aki az Úr által megmutatott igaz élet útján jár, annak a részére nincs halál, mert a test meghalhat, leválhat, de a lélek él és halad a maga útján előre, mert van célja, van rendeltetése, csak a külső válik le a maga terheivel és akadályai-val.* Azért, akik lelküket az Úr kezébe adják, és az Úr útján járnak, az Ő példáját követik, az Ő igazsága szerint oldják meg az ő életük feladatát, azoknak nincs miért félniük a haláltól. Mert az Úr, Aki előttük járt itt a Földön, itt hagyta lábnyomát, és ha ezek a nyomok szenvedésekbe, súlyos megpróbáltatásba vezetnek is, nem szabad félni az embernek ezektől. Mert minden nehéz megpróbáltatás után egy felszabadulás, egy megtisztulás és egy dicsőséges felemelkedés következik. Így folyton egy-egy teher válik le a lélekről, megnyílnak a lélek szemei, és látja, hogy minden hogyan rendeződik, hogyan oldódik meg részére az élet titokzatosnak látszó összevisszasága. Az Úr vezeti azokat az Ő útján, akik az Ővéi, akik rábizzák sorsukat, és Tőle várnak mindent, ami részükre szükséges. Mert Ő azon az úton, amit Ő járt, végig itt hagyta azokat a segítő erőket, és Ő ott várja mindazokat, akik hisznek Őbenne, akik Tőle várják a segítséget. Az ember nincsen elhagyatva, de mindenkinek fel kell venni a saját keresztyét, és hordozni kell a tulajdon terhét. De aki hittel hordozza azt, annak könnyebbé válik, mert Ő erősíti, Ő bátorítja és segíti azokat, akik Őrá bizzák sorsukat. Ő vele van a földi emberekkel, és segíti őket a nehéznek tetsző úton. Bár mint ember elbúcsúzott a Földtől, de itt hagyta biztató ígérését: „én veletek vagyok a világ végezetéig”. - Ebben higgyetek, erre támaszkodjatok, mert ez az ígérlet nem most hangzott el, de bizonyoságot tesz erről sok megváltott lélek, akik az Ő általa megmutatott úton hazataláltak az Ő országába, az Atya házába, és ott boldog dicsőítő énekkel magasztalják az Ő szent Fiát, a mi Urunk, Jézus Krisztust. Nem tart soká ez sem, csak egy kis időig még itt, és így magasztaljuk, gyermekeink. A tévelygők, a bűnösök világában is fel-felcsendül a lélek hangja, és hálát ad az Úrnak, hogy megtalálta Őt, az igaz isteni igazságot,

Aki előttünk járt. És mi is hazataláltunk, tehát mi is mutassuk meg az utat azoknak, akik még tévelyegnek és azt hiszik, hogy az igaz úton járnak, de fájdalommal látják be később, hogy tévedtek. Ezeknek még meg kell találni az utat és én mondtam egyszer régen: „nem művészet-e az eltévedt emberek lelkéből imádkozó, megtérő lelkeket nevelni?” - Itt-ott megtérés, javulás az eredmény. Ez a mi munkánk és te, aki nekem ebben segítesz, részesevé leszel az eredménynek, gyermekem. Az Úr segítsen minden jó irányú igyekezetekben, gyermekem.

Igen? - megvallom és most ezekre nem számítottam, de lehet, hogy a holnapi napon elfogadom és elviszem.

Isten áldását kérem rátok, majd meglátom.

Isten veletek.

BESZÉLGETÉS(*)

Névtelen Szellem 1963. április. 15-én

A megbízhatóságról - A nehezebben hajlíthatók előnyös tulajdonsága

Már vártalak gyermekem az Úr Jézus nevében. Minden ki lesz takarítva, mert az Úr Jézusnak erre szüksége van, gyermekem, és amit Ő akar, annak meg kell történnie - majd meglátod, csak higgyél és bízzál. Az ember nem tehet magától semmit, ha a lélek nem indítja, de ha indítja, akkor ezer akadályon keresztül is véghez viszi azt, amit az erők felhasználásával keresztül lehet vinni. Nagyobb és csodálatosabb dolgok is megtörténtek már veled, és rajtad keresztül, amiről teneked fogalmad sincs és nem is lesz, amíg ebben a testben leszel, mert az embernek nem kell és nem szabad mindenről tudni. Nem azért, hogy el ne bizakodjon, hanem a többi emberek ne vehessenek róla tudomást. Igen, én ezt már megmondtam, hogy így lesz, de te nem mindent veszel komolyan, és nem tulajdonítasz neki nagyobb fontosságot. Ez részben jó - és megbízhatóságot jelent az ilyen keményre érett lélekben -, de nehezebb a vele való bánás, de ezt is át lehet hidalni a szeretettel. Azért, és éppen azért szeretem az ilyen nehezebben

hajlítható anyagot, mert amit az ilyen lélekbe belevés az élet, valósággá tesz a többszöri idomítás, azt nem egykönnyen lehet mássá formálni. Ezt én mondtam sokszor, ha nem is hozza ki a prés után azokat a művészi formákat, amelyeket ugyan szeretnénk sokszor, ha kihozna, de legalább a valóságnak teljesen megfelelő jön ki az alól - a minden oldalról való pontos megvilágításokat is kiálló meghatározásokat - melyeket, mint ércbe öntött alakzatokat, nem lehet elmásítani. Ez a fontos nekem.

Most átnézzük a néznivalókat. Most én meg vagyok nagyon elégedve veled, és meglesz az én ajándékom részedre. Nem mondom meg mikor, de lesz.

Isten veletek.

BESZÉLGETÉS A JÖVŐRŐL(*)

Névtelen Szellem 1963. április 25-én

Vajúdik a világ - Egy ideig békesség lesz a Földön - A sátán erőszakos hatalmának hódítása, de megfeneklése hosszú időre - El kell jönnie annak, hogy a Föld egy fokkal hasonlóbb legyen a magasabbrendű világokhoz

Már végre, megszabadulva, hozzád siettem az Úr Jézus nevében gyermekem. Mindig ilyenek felett gondolkozol, miért nincs elég hited és bizalmaid bennem, gyermekem? Hogyan romlott benned ez ennyire? Nem! Nekem ad az én Uram ahhoz elég erőt, hogy én a valóságra téged felkészíthesselek, gyermekem. Mert én tudom, a te lelkednek minden fájdalmát, örömét, és tudom, mely utak vezetnek a lelked teljes mélységeihez, mert előttem tisztán áll a te lelked. Én nem találgatok, nem feltételezek, én biztos kézzel irányítom az én gondolataim formáit a te lelkedhez, és én tudom, hogy te azokat elfogadod, mert a lelked nyitva áll az Úr Jézus befogadására. Tudom, de ez nem marad így, ez még mindig a próbák alatt vergődő lelked menekülési ösztöne, hiszen mindenki fél, mindenki retteg a törvényekkel szembenézni, csak ne kelljen mindennel leszámolni. Ez is meg fog szünni, és minden le fog szállni a maga legalsó fokára, de egy igen kis ideig legyél még türelmes.

Nagy leszámolni valója van még a világnak a törvény előtt. Vajúdik a világ, mielőtt megszüülheti a nagy igazságot, ami a nagyobb és igazabb részét a világnak ki fogja elégíteni. Azután egy ideig békesség lesz a Földön. Ez nem tart soká, csak amíg azok, akik elmaradtak, lefaragják az ő maguk megtérésre kapott kegyelmi ajándékot. Azután a sátáni erőszakos hatalom ismét felduzzasztott vitorlákkal elindul a maga hódító útjára. Azután már övé a világ egy ideig, de mivel a saját igazsága szerint halad előre, hamar zátonyra jut, és megfeneklik egy hosszú időre. Ez elég lesz arra, hogy akik mindenáron akarnak, lemaradjanak, és felszabadulva a salaktól, új élet kezdődhessen a Földön. Ez az az idő, aminek el kell jönni, hogy a Föld egy fokkal a magasabbrendű világokhoz hasonló legyen.

Ez már nagyon kellemes világ lesz, és itt minden lélek, aki jóra és igazra törekszik, testet ölthet, sőt szükséges is, hogy ezt tegye, mert különben elmaradna. Fejlesztetni kell a jóban és igazban, hogy a gyengébbek is megerősödjenek abban. Természetes az, hogy a tehertől megszabadulva könnyebb és igazabb lesz az élet, és boldogabb lesz a világ, de azért vigyázni kell nagyon azokra, akik még nem tudtak levizsgázni. - Mindig azt mondtam, hogy úgy lesz, és nem mondhatok most sem mást, majd meglátod, és hálát adsz érte a mindnyájunk Atyjának, mert tőle jön minden jó adomány és tökéletes ajándék.

Áldassák az Ő szent neve, mindörökké!

Most nézzük meg, mit írtunk és mit kell tovább, jó? Jól van, gyermekem, pihenjél, legközelebb folytatjuk időben.

Isten veletek.

A LEÁLDOZÓ NAP FELÉ MENVE ... (*)

Névtelen Szellem 1963. április 29-én

A Névtelen Szellem kapcsolata Eszterhez - Göröngyökkel megrakott keskeny sáv van már csak a lélek felé

Már eljöttem, gyermekem az Úr Jézus nevében. Nem megmondtam azt neked régen, hogy az igazsággal szembe kell néznünk,

még akkor is, ha az fáj, ha félelmetes, ha szeretnénk inkább elmenekülni előle. Nem szabad gyáván megfutni azok elől, amit mi magunk szereztünk a magunk részére. Nézd, gyermekem. Énnekem nincs titkolnivalóm előtted, nem megmondtam akkor is jó előre, hogy vigyázzál magadra, amikor a te időd csakugyan eljött, de én kértem az Urat érted, mert láttam: a ti sorsotok is nagyon kezdetleges állapotban volt. - A férjed sorsa meg egyenesen veszélyben volt, mert nem alakult ki még a hite egészen. - A te és a Lajos jövője is: nagyon a kezdeti állapotban volt. Hiába a nagy vágy és szerelem, ha a lélek még a régi hibáiba van beleékelődve. Új megpróbáltatásokkal új esések jöhetnek létre, és én nem akartalak kitenni ilyen szenvedő állapotoknak, mert láttam azt, hogy te érett lélek voltál arra, hogy nagyobb és igazabb életformában is meg fogod állni a helyedet. És szerettelek volna megkímélni a fájdalomtól, mert én nagyon megszerettelek. - Igazán mondd? Nagyon megható, amit mondasz, mert igazán látom, hogy a lelked mélyéről tör fel az érzés, tehát én már sokszor megmondtam neked, hogy nem hagylak el, még akkor sem, ha te nem úgy beszélsz hozzám, az enyém maradsz, bármerre lennél is, de én úgy kérem az Urat érted, hogy velem maradjatok. Én - igaz, hogy engedelmességből - vállaltam a munkát veletek, mert az Úr akarta, de később láttam, hogy bekészített talaj volt részemre, csak meg kellett művelni a földi tudatban is azt, ami majd a magot befogadja.

Tudom én, tisztában voltam ezekkel, és én nem mondhattam mást mégsem egyelőre, mint amit az írások szelleme mond a földi embernek. *Szeretnék sokat mondani, mert fontos volna a leáldozó nap elé menve még mindenről felvilágosítani az embert, de minden út - ami az emberi lelkekhez vezet - el van torlaszolva a hiúsággal, a göggel és az értéktelen nagy tudománnyal. Csak egyedül a szenvedésekkel megrakott életút maradt még meg: egy göröngyökkel megrakott keskeny sáv; amelyen még meg lehet közéletíteni a lelkeket.* Te ezt is jól ismerted, és tudtad azt, hogy ez szükséges, de az életed már nagyon meg volt terhelve, csak az Úr Jézus segítségével lehetett az utat kicsit simává tenni. Annak úgy kellett lenni, gyermekem, mert sokszor valamit, ami talán értékesnek látszik, el kell törni, hogy értékesebbnek látszó dologgal

helyettesíthessük. - Mondtam, hogy látszatvilág ez, mert az egyik formában már nem fér meg a bor, mert kiforr belőle és értékét veszti, a másikat meg még nem tölti meg egészen, de jó bor lesz belőle, ha lefejtik egy neki való edényben. Érted? Igen, de nem mindenben, hanem a munkában. Majd ezekről még beszélek neked. - Pedig ezt nagyon érdekes megfejtésnek szántam.

Nézzük a munkát. Isten segítségével ez így is lesz mindig. Nagyon jól van, jövőre folytatjuk, most azon kell lenned, hogy eleget pihenjél és aludjál.

Most Isten veletek.

AZ IGAZ ÚT VEZETI HAZA AZ EMBERLELKET(*)

Névtelen Szellem 1963. május 2-án

Őszinteség, teljes beismerés, megalázkodás - A hit ereje a krisztusi mondás szerint

Már eljöttem az Úr Jézus nevében gyermekem, megint mondtál valamit a Lajosnak? Mindjárt gondoltam, hogy valamiről szó lehetett. Úgy gondolod? A lelkét elviszem, jó? - Nagyon? - Még szebbeket is találsz a sok között. Nincsenek csak gyönyörűségek testetöltései, mert ezek azok. - Nem lehet más, mint igaz és őszinte, a lélek fejlődéséhez tartozik ez, nem szükséges, hogy takargasson bármit, mert az emberek is csak azért hazudnak, azért takargatnak, mert nem hoz dicsőséget részükre, ha kinyitják a lelküket, és bepillantást engednek lelkük titkos, rejtett helyére. De aki megszokja az őszinteséget, nem kezdheti azzal, hogy mások rejtett hibái felett ítélkezni kezdjen, hanem ő maga legyen igaz és feddhetetlen. Járjon elől jó példával, és szeretettel kezelje, kímélje a bűnös, rejtegető érzéseit, és amikor annak baja van, bűneiből kifolyólag, akkor oktassa és gyógyítsa a bűn betegségéből. Nem könnyű a bűnösökkel való együttélés és gyógyításuk, akár csak a fuldoklók kimentése az elmerülésből. De azután, később már ő maguk is rájönnek a saját tévelygéseikre. És ez az *igazi út az, ami hazavezeti az emberi lelket: a teljes beismerés és megalázkodás*. A lélek nagyobbodása és tisztánlátása ez már, tisztul,

magasabbrendűvé válik. Természetes az is, hogy vele a boldogság is növekedik. Az is lesz, mert már most is egészen mások a meglátásai, az ítéletei, mélyebb az érzés, és átlátszóbb az az megismerés, mely mindig tisztul, és erősödik. Delejesebb, áthatóbb, és a lélek is ezzel messzebb ható akaratot sugároz ki magából. Igen, ez ebben nyilvánul meg. Nem tud ellenállni az ilyeneknek az, akire ki van az akarat célozva, azért mert tiszta és erős.

Azért mondja az Úr: „ha akkora hitetek volna, mint a mustármag, a hegyeket is el tudnátok helyükből mozdítani.”

Az is majd megszűnik, de nézzük meg az írásokat. Igen, megnézem, de nem látok semmi rosszabbat.

Isten nevében elmegyek, te pedig pihenjél.

Isten veletek.

VIGASZ(*)

Névtelen Szellem 1963. május 6-án

Már eljöttem az Úr Jézus nevében gyermekem. Nem is akarlak erőltetni, ha nem vagy elég tűrhető állapotban. Csak átnézzük az első részét, és csak azután folytatjuk, mert remélem, mire ide visszaérünk, már sokkal jobb kedvűen fogod fel állapotodat. Ne csüggedjél el gyermekem, az idő meghozza a javulást nemsokára. Higgyél és bízzál az Úr ígéréteiben. Ő megtartja az Ő ígését. Igen, így mondom, mert így van. Igen.

Igen, már elfelejtetted, hogy én meg itt vagyok, és várom, hogy elbúcsúzhassak tőled. Mondtam én azt, hogy ez nem lesz soha? Úgy erre gondoljál ilyenkor mindig, mert én nem mondok valamit, amiért nem vállalhatok felelősséget Isten előtt.

Most nyugodjál meg és higgyél, bízzál, az Úr meghallgatja az én kérésemet, de a tiedet is, ha hittel kéred, amit kérsz. Most az Úr szent nevét dicsőítő égi kar üdvözetét és szeretetét tolmácsolva búcsúzom tőled.

Isten veled.

BESZÉLGETÉS AZ EMBER LEGBENSŐBB LELKI VILÁGÁRÓL(*)

Névtelen Szellem 1963. május 13-án

Már itt vagyok és várlak gyermekem az Úr Jézus nevében. Igen, én is veled, mert szeretem, ha teljes, igaz megnyilatkozását látom a lelkednek. Igen - látom az igaz, de nem minden pillanatban nyilatkozik meg az embernek a legbensőbb lelki világa, csak a földi dolgok felé irányuló oldala van leginkább nyitva az emberi léleknek. Sokszor még az ember önmaga sem tudja, hogy van egy legbensőbb énje, aki a szabadulást várja, csak amikor szenved, gyötörődik, akkor nyilatkozik meg leghamarabb, amikor elfárad a szenvedésekben. Erre a legbensőbb énednek a teljes megismerésére akartam figyelmedet akkor is felhívni, mert azt akartam megtudni, hogy a kétféle én behatásában hogyan érvényesül az egyik, és hogyan a másik. De nagyon jól sikerült, és én meg voltam elégedve, mert láttam azt, hogy te nem tettetésből, hanem a valóságos éned igaz érzései szerint beszélsz és cselekszel. Még ha az nem is egészen üti meg a mértéket, bár tudtad, hogy nem helyes egészen, de őszintén beszéltél.

Nem, a te fiatal másod-énjeid fenntartják a vonalat. A test le is válik, mert támadva van, de a fiatalos erők átítatják az élet mozgási elevenségével, és így ez ráhat mindenre, ami a lélek erőivel telítődhet. Az így is lesz, most egy kevéssé még meg tudja magát tartani a betegség támadó ereje, de átítatódik. Persze nem leszel fiatalabb, de azért eléggé tűrhető lesz az állapotod.

Most majd az is változáson megy át. Most sietve pihenjél.

Isten veled.

A SZERETETBŐL VALÓ ENGEDELMESSÉG KEDVES AZ ÚR ELŐTT

Névtelen Szellem 1963. június 6-án

A munkavégzés igaz kritériumai - A jövő mindig az Úr kezében van. Az ember a saját ismeretei szerint még a jelennek sem ura - Akik belátják és megbánják vétkeiket; azoknak megbocsát az Úr

- *Mi jelenti az „üres edények kongatását?” - Akiket a Névtelen Szellem, kedves Vezetőnk, a szívébe zárt*

Már itt vagyok az Úr Jézus nevében gyermekem, ne keseregjél ezen, az Úr meghallgatta az én kérésemet. Nem egyszer az ilyen dolgokban kifogyhatatlan az Úr kegyelme, és mi az Ő végtelen szeretetének védelme alatt állunk. Ezen nem vehet diadalmat a gonosz erők előre nyomulása sem, ha a Földön élünk is, vagy bárhol végezzük az Ő akaratának kiteljesedéséhez való munkánkat. Igaz az, amit mondtál, de *nem azon van a hangsúly az Úr munkájában, hogy mi hogyan és miképpen szeretnénk azt megcselekedni, hanem azon, hogy mire vagyunk képesek, és milyen szent és igaz érzéssel hajtjuk azt végre.* - Egészen tiszta minden hiúságtól mentesen, csak egyedül az Ő szolgálatára - vagy a magunk valamely titkos egyéni akaratából számításból - vagy éppen a saját érdekeink kiemelésének céljából. Az emberi lélek nem mentes a tévedésektől még akkor sem, ha az igaz jót akarja érvényre juttatni. Éppen ezért kell sokszor még a legjobb akaratnak, a legtisztább szándéknak is fiaskót vallani, mert a tévedés bizonyosságát igazolja az előrelátó isteni akarral szemben. Ugyanis sokszor láthatjátok azt, hogy a jónak és igaznak el kell bukni, hogy az Istentől alászálló jobbnak helyet készítsen az időleges tökéletlen világ múlandóságában. *Az embernek minden jóakarata mellett lehet hibás és helytelen elgondolása, mert csak a saját ismereteiben tudja magát tájékozni, az pedig csak a jelenben állja meg - az elgondolások szerinti - helyességét. A jövő mindig az Úr kezében van. Az ember nem tájékozódhat a jövőben, mert a jelennek sem ura. Aki az Úrra bízta az ő jövőjét, az okosan cselekszik, mert annak mindig ajtót nyitnak az eshetőségek rendezői, hogy a legnagyobb bajokból is kiszabaduljon, és megtalálja a maga helyét a holnap eseményei között is.* - Csodát ne várjon senki, de bizalommal helyezze sorsát az isteni kegyelem kezébe, mert a hitel zörgetőt nem utasítja el a szeretet Istene soha!

Nem is lehet ezt így megmagyarázni, kiszámítani, kiokoskodni, mert az emberi lélek a test börtönéből hogyan tájékozódhatna? - Az Úr szemeinek tekintete mindenhova elér, tudja igazgatni a legkisebb parány életének sorsát, és kormányozza a világok pályáját,

szerezzék tekint azoknak a lelkére, akik neki engedelmeskednek. Ez a nagy titok az, ami megtöri a „karmának” nevezett sorsok kegyetlenségét, és megnyitja a rabságban sínylődők börtönének ajtaját - még ha vétkeztek is. Megbocsát azoknak, akik belátják és megbánják vétkeiket, és nagy maguk-elszánásával szabadulni akarnak azoktól a bűnöktől, amelyeket megismert igazságtalannak, büntetésre méltónak lenni. A szeretetből való engedelmisség kedves az Úr előtt. Ezért én nem szűnök meg az igazi szeretet hatalmát hirdetni, mert a tettetésből, vagy szokásból való bármilyen áldozatnak, vagy lemondásnak nincs sem ereje, sem eredménye, mert ez csak üres edénynek a kongatását jelenti. Azért én sem tehetek mást és másképpen, mint amit a mi Urunk a szívembe beleírt. Igen, ez az igaz, amit most beszéltél, és azért én is bezártalak az én szívembe téged, és mindazokat, akik veled egy úton akarnak haladni, és a többit az örökkévaló Isten elrendezi, hogy hogyan legyen.

Most megnézzük az írást. Jól van, lehet, hogy még ezt előlről meg fogom változtatni, mert egy kicsit felületesen látszó fejtegetés.

Jól van, pihenjél, most én elmegyek.

Isten veled.

HOGYAN JUTNAK KÖZELEBB EGYMÁSHOZ A LELKEK? (*)

Névtelen Szellem 1963. június 13-án

Együtt kérni, együtt imádkozni: lelki közösség

Már eljöttem az Úr Jézus nevében gyermekem. Ne féljél semmitől, az Úr öröklik azok felett, akik Őt szolgálják. Te meg fogsz abból gyógyulni, csak türelem és idő kell hozzá, azonban ne vedd el a reménykedésedet, hogy ne találjon zárt ajtókra a kegyelem segítő ereje. Ezt én mind személyesen, mihamarabb elintézem. Te tudod azt, hogy az emberi lelkek rakoncátlankodó gyermekek, akik még nem értik meg azt, hogy minden léleknek áldozatot kell bemutatni az Úr oltárára. Mégpedig a saját lelkéből kiszakított jónak és igaznak hitt tévedéseit kell odarakni, hogy az Úr ezekből feloldja és megszabadítsa azokat, akik jót és igazat akarnak, és

vágnak azt megvalósítani, de belső rejtett félelem, vagy ítélet miatt nem tudnak ezektől oly könnyen megszabadulni. Azért együtt való kérelemmel és imádkozással, egymás előtt való lélekkitárással sokkal közelebb jutnak egymás lelkéhez, és a teljes betekintéssel jobban megismerik egymást, mintha emberileg évszázadokig egymás mellett élnek. Legközelebb én ezt fel fogom ajánlani, és meg akarom valósítani, mert lehet, hogy erre nagy szükség lesz. Megindítunk másfelé is ilyen lelki közösség bevezetését, és ezzel megkezdődik a munkálkodás gyökérhajtása. Most láttam, hogy máris foglalkoztál a munkával. Megdicsérlek. Úgy van jól kislányom, én így akarom; most én is belenézek egy kicsit.

Nagyon jól csináltad, és szívesen jövök, ha idejében hívsz. Most Isten veled és kíméljed magad mindentől, hogy gyógyulhassál.

AKIK SZERETETBŐL ÁLLJÁK A HARCOT(*)

Névtelen Szellem 1963. július 11-én

A délibáb után vágató életek: mint füst és pára = elmúlnak, de aki romjaiból is felépíti a várost, annak híre bejárja a világot és összegyűjti a segítségére sietőket

Már igen, én vagyok itt az Úr Jézus nevében gyermekem. Minden részletében egészen különálló ez a te eseted, nem egészen egyszerű a másik emberekéhez. Meglátod az életed végén, hogy bár sok és nagyon fájó események játszódtak le az életedben, sok testi betegségekkel küzdve tudtad a magad testét az életet jobbra és kellemesebbé tevő beosztásába belevonni, de mégis egy egészen különös vonalon vezetett az Úr kegyelme az életeden keresztül. Neked nem lehetett kikerülni a földi élet iszapját, neked azokon a süppedő lápokon keresztül kellett gázolnod, de nem süllyedtél bele, bár féltél a mérges kígyóktól. De szembe kellett szállnod velük, és nem tudtak rád halálos csapást mérni, sem megharapni, hogy a fogaik nyomán halálos mérreg járhatta volna át a testedet. Így a mérreg ott maradt a fogaikban, és egymáson töltötték ki mérgeiket. Az Úr kegyelme megőrizett és megőriz tovább is gyermekem, ha el nem veszíted a hitedet és reménységedet, mert ez a

fontos a te életedben. Mindvégig higgyél és bízzál, és meglátod az Úr csodálatos nagy kegyelmét azokhoz, akiket magáénak fogadott. Örüljél ennek, mert a nagy látszatos és előnyös eredmények nagyon keserű cseppekké válnak, amit ki kell üríteni mégpedig nemsokára. Az ilyen délibáb után vágtató életek olyanokká válnak, mint a füst és pára. Elmúlnak nyomtalanul, és a rossz emléket magával viszi a lélek nemsokára.

De aki megáll az igazságban, az romjaiból is felépíti a várost, és gazdagságának messze terjedő híre bejárja a világot, és összegyűjti azokat, akik az építkezésnél segítségére sietnek. Mert az Úr ma és holnap ugyanaz, nem változtatja meg ígérését, hanem megtoldja és kiegészíti azokkal az adományokkal, amelyet nem ígért meg. De ajándékot ad azoknak, akik szeretetből állják a harcot és nem tántorodnak meg, ha megérinti őket a támadás szele. Meglátod, nem lesz okod megbánni és búsulni szenvedésteljes földi életed felett, mert mindent feljegyezz a törvény és mindenért aranypénzzel fizet.

(Kedves Vezetőnk a Hegyi Beszéd magyarázatán dolgozott. Írásaiban a fentihez hasonló megjegyzések erre vonatkoznak) Most megnézzük, hogy hol folytassuk gyermekem. Ne vegyed ezt egészen megírtnak, sokat javítunk rajta, de az alapgondolatot akarom csak lepontozni.

Isten veled.

A KÜLÖNBÖZŐ FORMÁKRÓL .. (*)

Névtelen Szellem 1963. július 15-én

A lelki tartalom feleljen meg az örök igazságnak

Már régen itt voltam és egészen belekapcsolódtam a te gondolataid világába. Nagyon jó, hogy figyelemmel kíséred a formákat is, így ezek nem kell, hogy engem terheljenek. Az Úrnál van minden, gyermekem. Ha Ő akarja, megcselekszi, ha nem látja kívánatosnak, Ő megmondja nekem. - De erre is szükség van, mert ezeket a pontokat is vagy olyan szögletes formába szorítják, ami csak az egyházi pontokba foglalt igazságok szerint láthat napvilágot, és a külső világi élettől egészen távoli fogalmakat ismer el.

Vagy egészen az anyagi élet felfogását szentesíti. - Ez egyik sem jó, mert aki már ezeket magában hordja, annak az már természet szerint tulajdonát képezi, így ez már felesleges, vagy akinek még nagyon messze járnak a fogalmai a tisztább és igazabb életfelfogástól, annak még egészen idegen és nemkívánatos. De van egy középút, ahonnan felfelé, és lefelé vannak lehetőségek, és a léleknek meg van a választási szabadsága. Ebben a szabadságban, ha a fájdalmas csalódások utolérnek, sokkal hamarabb megtalálja a kivezető utat felfelé, mint a szigorúan kimért és elkerített mesterséges megkülönböztető formáknál. Azért használom szívesebben az életben használt formákat, mint a szigorúan kimért egyházi előírásokat. Mert ez az élet! A formákban még nagyobb az esés lefelé, mint a világi előrehaladás útján. Az életformák nem állnak meg, hogy megvárják azokat, akik a múlt formái szerint találták meg a maguk lelki kiemelkedési lehetőségeit. Az emberek élni akarják a maguk jelenét, de ez nem baj, csak a lelki tartalmat olyanná alakítsák, ami megfelel az örök igazságnak. Ez a cél ezzel a kis sugárral is, amit most akarok a jelen korban élők lelkébe juttatni. (Hegyi Beszéd magyarázata)

Isten veletek.

A SZERETETNEK IS KÉT ARCA VAN... (*)

Névtelen Szellem 1963. augusztus 15-én

Többet adni, igazabbat teljesíteni: értékesebb; a kényszeredett: éretlen gyümölcs - A gőg megfertőzi az emberi életet, ha csak mustármagnyi is - Az igaz belső érzés igaz jutalma

Már itt vagyok az Úr Jézus nevében gyermekem. Nagyon elhasználódik az idő az ilyen alsóbbfokú tennivalók miatt. Ez éppen az emberi életnek a nagy akadályokat, félreértéseket létrehozó lehetősége, mert az emberek nem tudják, és van, hogy nem is akarják megérteni a másik ember életének körülményeit. Csak a saját kényelmükre szolgáló lehetőséget kívánják kihasználni, ezért vannak a neheztelések, mert mindenki a saját személyét kívánja előre helyezni, és megkívánja azt, hogy ezt mindenki így cselekedje vele. *A szeretetnek két arca van.* Az egyik azt akarja, hogy az ő

szeretete értékesebb legyen a másikénál, a másik arcával azt figyeli, hogyan lehetne még a szeretetből is a nagyobbat, az értékesebbet a szeretett lénytől a maga részére biztosítani. *Pedig a szeretetnek éppen odáig kell fejlődnie, hogy - többet adni, igazabban teljesíteni, annak a jobb és értékesebb szeretetnek a kifejlődéséért, mert a kényszeredett szeretet olyan, mint az éretlen gyümölcs.* Az egész lélek a maga éretlenségével, csak olyan boldogságot tud megteremteni, mint amilyent a földi élet nyújthat, *mert a gögből - ha csak akkora van is, mint egy mustármag, az megfertőzi az emberi lélek egész életét.* De - mint mondom - ha már fel tudja áldozni a saját életének előnyeit, és oda tudja rakni azokat a remélt, önmagának szóló boldogságot az áldozati oltárra, az már igazi belső lelki érzés, és az megkapja érte az igaz jutalmát. Ez az a próbatétel, amiben ha sikerrel vizsgáljuk a lélek, a sajátjává válik, és ezen vásárolhatja meg az igazi boldogságot. Minél mélyebben eltávolodik valaki a tűztől, annál nehezebben tud felmelegedni. Ez természetes magyarázata annak, ha fel is melegszik valamennyire, a megfagyott testrészei már nem egészen használhatók többé. - Csak az ép test végezheti el kifogástalanul a reá bízott munkát.

Nézzünk a munkánk felé. - Jól van, ez mára elég lesz.

Most elmegyek.

Isten veled, legközelebb többet mondok.

AZ ISTENI FELEMELŐ IGAZSÁG MEGÉRTÉSÉNEK NEHÉZSÉGEI(*)

Névtelen Szellem 1963. augusztus 19-én

Az érti meg az isteni felemelő igazságot, aki el tud menni az áldozat gyakorlatáig - A Névtelen Szellem ezért igyekszik mindig az emberi természetes jóságra és az ezzel együtt járó igazságra adni, mert ezt a közepes törekvésű lélek is megérti

Már igen régen figyeltem a te gondolataidat, amellyel a hozzánk hasonló gondolatú törekvéseket magadban feldolgoztad, és meg-

elégedéssel állapítottam meg, hogy neked is az volt az észrevételed, amit én is felmértem magamban. T.i.: hogy az illető nem magából a természetes életből, hanem az írások formáiból igyekezett valamit összeállítani. Amik azonban nem az élet formáinak és a magukban feldolgozott - élettapasztalatokból leszűrt - eredményeknek összegezését adják útmutatóul, hanem ez egy nehezen megemészthető formát ír elő az embernek. Amit nem képes magában feldolgozni és megvalósítani - nem egy, hanem sok életen keresztül sem -, mert minden életben más körülményekkel kell megküzdeni a léleknek. Még amit én írok le, azt sem könnyű megcselekedni még a javulás útján haladott léleknek sem, mert egyszerűen nem érti meg a mélyebb igazságot, amíg az emberi értelemmel akar behatolni az isteni törvénybe. Csak aki már benne él, és a jóban már van bizonyos előhaladása, az tudja valamennyire az isteni felemelő igazságot megérteni, ami mindig annak az áldozatig menő gyakorlását jelenti. Azért én mindig az emberi természetes jóságra, és az ezzel együtt járó igazságra igyekszem építeni, mert ezt megérzi, és megérti a közepes törekvésű lélek is. Mi itt vagyunk a Földön és a földkörüli szférákban, ahol az emberi lélek még nyers, és az anyagiaktól nem mentes érzései és gondolatai nem könnyen engedik át a világosságot és az érzelmi melegséget.

A lélek még a magasabb világból ideplántált testbe ültetett állapotában is annyira érzékeny, hogy alig bírja ki a földi közösségekben az életet. Szükséges, hogy erősebb és sűrűbb állapotú harmadlagos életerőbe kebeleztessék, hogy kibírja a villamos légkörben élőkkal a közösséget. Ez éppen a nehéz feladat, ami eleve lehetetlenné teszi az eredményt. Tehát jól van ez így, ahogyan ezt én a magam természetességében leírom, jó az, hogy elolvasod, de én nem úgy látom helyesnek, mert nem természetes, hanem olyan, mint egy festmény. Szép, de nem élő.

Most már elmegyek gyermekem, bizony, ez az a bizonyos félben maradt tökéletes a tiszta szellemeknek, mert az élet tiszta tovább fejlődését megrontották ezzel a cselekedetükkel.

De majd legközelebb folytatom.

Isten veled.

HARC AZ EGYÉNI LÉLEK ÉS A TESTET ÉLTETŐ TERMÉSZETES ÉLET KÖZÖTT(*)

Névtelen Szellem 1963. szeptember 2-án

A különböző betegségek kialakulásának okai - Semmit sem szabad túlzottan akarni - A bűnökben tobzódók mindig mindenkin uralkodni akarnak

Már itt vagyok az Úr Jézus nevében gyermekem. Azt már elintéztük Lajossal együtt, te ne kísérsd őt, mert ő még gyenge ahhoz, hogy tudjon neked azon az úton segítségére lenni a földi testben. Igen, most még - bár ő már nagyot emelkedett felfelé -, de még nem tudja magát függetleníteni éppen a nagy szeretet érzésétől, hogy a földi testben szenvedő lelki másának a szenvedéseit látva, önmegtágadóan az önmaga lelki erőiből tudjon segítséget adni a szenvedőnek: ez meghaladja az ő erejét. Amit tudok, és ami módomban van és lesz, azt igyekszem megcselekedni. A munka kényszeríti a földi testet élni, és annak már lejárt az ideje. Azonban az újabb és újabb erők bekapcsolásával mindig felvetődik a *harc az egyéni lélek és a testet éltető természetes élet között. Tehát az egyéni élet sugárzása és az uralkodó természet felfelé törekvése, azaz élni akarása között. Mindegyik más irányban akar haladni. Ez a harc minden ilyen két irányban haladni törekvő erő között a különböző betegségekben éli ki magát.* Ha az egyéni lélek győzelmesen kerül ki a harcból, akkor a testi erőkben bomlás áll be. Ha a testi erők győznek, akkor a lélek bizonyos meghasonlása áll be, ami egy ideig hagyja a testet futni a maga erő-többletével, de a lélek nem táplálja a maga sugárzásával. Ebből is egy meghasonlás következik be legtöbbszörre, az idegek sínylik meg ezt is. Ekkor lelki betegségek, örültségek, öntudat kikapcsolódások állnak be, vagy részleges tudatvesztések, melyek kínos, hosszú betegséggel végződnek. Ezért a betegségeket jobb - amíg lehet - megelőzni, és a kétféle törekvésű erőket - amennyire lehet, egy közös irányba állítani, rendes kiegyensúlyozott élettörekvésekkel a maga helyére és idejére rögzíteni. Ezt úgy értem, hogy *semmit sem szabad túlzottan akarni, valami után leküzdhetetlen vággyal ragaszkodni, hogy legyen a léleknek egy akármilyen kicsi rés,*

ahová pihenni térhet, ha elfárad. Az Istenbe vetett hittel egy ilyen kis rést biztosíthat a lélek magának, ahová elhúzódhat és szabaddá teszi magát, mind a testi erők zaklató követelésétől, mind az egyéni lélek folytonos önmagával való elégedetlenségétől és felettébb való sürgetésétől. A külső világ a testen keresztül úgyis ki-kizavarja a lelket a maga elhúzódó állapotából. Hiszen *a bűnök által megszállt emberek nem hagyják pihenni még azokat sem, akik elvonultak a világtól, akik mindenüket odaadták és adják a telhetetleneknek, mert a bűnökben tobzódó lelkek mindig uralkodni akarnak, és azt keresik, kiken lehet uralkodni ...*

Ez az emberi sors a Földön, de aki megharcolta a lélek harcát és legyőzte a testnek minden erős támadását, az megpihen a maga várában, még akkor is, amikor a testi fájdalom másokat a földre terítettek. Van olyan betegség, hogy az egyik rettenetesen szenved benne, a másik már nem érzi. Az is nagyon beleszól a lélek és test harcába, és vagy az egyiknek, vagy a másiknak nyújt segítséget, és van, akit elpusztít egészen. *Amit az egyéni énen keresztül a testi erők közvetítenek, az megjelenhet az ember kettős énjének kapcsolatában, ez valóban lehetséges, de nem teljesen áttekinthető, mert az erők nem mindig harmonikusak. Nem, ez a lélek magasabb világok légkörének visszfényében megjelenő tükrökép, ebben az elmúlt és az eljövendő lerögzített történések képe megjelenhet a földi ember magasban járó egyéni lelke előtt. Ez is hasonló az előbbihez, amit kérdeztél, de a te éned az, akinek a világosságában megjelenik a kép, és azt a tudat lerögzíti. De ezek nem is olyan nagy dolgok, még nagyobbakat is meg fogsz ismerni a te magad kinyitott lelkében. Neked még nagy békeességben kell élni, és elindulni segíteni azt, ami majd részt vesz az új élet kialakításában. Azt fogod éppen meglátni és megtapasztalni. Átnézésre kérlek. Az is jó lesz, ha át fogjuk javítani, kérlek az író napokon ne tartsál senkivel fenn összekötötést.*

Jól van, de mindent ha lehet korábbi órákban intézzél el.

Most Isten veletek.

KRISZTUS ÚTJA: AZ ENGEDELMESSÉG ÉS SZERETET ÚTJA... (*)

Névtelen Szellem 1963. szeptember 12-én

Csodálatos tanítás: 38 év múlva a megvalósulás küszöbén 2001. szeptember 11-ével. (Lásd Tőkés László 2001. december 24-i sajtónyilatkozatának vonatkozó részét)

Már eljöttem, hogy megnézzelek - mert Lajos úgy mondta, nem érzed jól magad - Az Úr Jézus nevében én is téged, gyermekem. Ne búsulj el magadat ezek miatt, mert ezek múltó dolgok, és az ilyen megviselt idegrendszerben nagy károkat okoznak ugyan, de az egész testet nem tudja áthatni. Én ugyan neked pihenést ajánlottam, de ha úgy érzed, hogy fog menni, akkor próbáljuk meg legalább átnézni, de ahhoz egy összefogó szöveget kell írni. - Jó, akkor nézzük meg és majd egy kis idő múlva azt is meg fogjuk kezdeni. Én azt úgy nézem, hogy nem is szükséges, mert neked testi, lelki pihenésre van csak szükséged, de a mostani rossz áramlatban ezt nehéz neked elérni. - Az is, de nemcsak egyedül a tied, hanem a kapcsolatok révén, neked terhesebb, mert részben te már ezekből kinőttél, részben előrehaladott életidőd folytán terhesebb, mint akik az életerők nagy mennyiségének a birtokában vannak. El vagy fáradva, de legalább megtakarítottál egy születést és halált, és a vadonban való bizonytalanságban töltött időt. (Lásd: Médiumi élmények 51. old. 1931. évi kiadás)

Mert a földi életet úgy tekintik a jobb életet élő szellemek, mint mikor valaki lehullik egy őserdőbe, és ott kell neki a bizonytalanságban tévelyegve kóborolni. Mindenféle vadállatok ellen megtanulni védekezni, mert azok a rettenetes tévelygések és tudatos, vagy tudaton kívüli bűnök - mint áldozatokra - úgy lesnek az ilyen jóhiszemű lelkek csoportjaira. De az Isten velük van, és kivezeti őket az úttalan utakon való tévelygések világában is arra az útra, amelyet az Úr jelölt meg - és ez az áldozatok nyoma - az ilyeneket ha be is futotta a tévelygések szövevénye -, de mégis megérik azokat, és ha nehezen és megtépve is, de hazatalálnak rajta. Az Úr kegyelme kifogyhatatlan azokhoz, akik Őt segítségül hívják szorongattatásuk idején. *Igen, ez az Úr kegyelmének a műve volt*

és az marad mindvégig, amíg a jó felé haladni vágyó lelkekből egy is marad itt a Földön, mert az idő rövid már ahhoz; hogy a nagy csoportokba tömörült lelkek kiválhassanak, és rövidebb - de a megpróbáltatásokban gazdagabb - útra tudjanak találni. Azért én azt mondom, amíg a nap fenn van, addig kell üdvös munkában elfoglalni az életét minden megtérésben lévő léleknek, mert ha a nap leszáll, hamar este lesz. Nem látjátok-e az istentelenségnek sötét árnyékát a csoportok (2001-ben ezt már igen jól látni: globalizmus, a klónozás minden fajtája) felett terjeszkedni? Nem látjátok-e a földi tudományok kísérleteinek áldozatokra éhes, mind jobban kitátott torkát, hogy elnyelje a lélek és a test küzdelmeiben elgyengült ember minden szent és tiszta törekvéseit? Mert addig emelkedik fel a test emberének tudata a felhők fölé, amíg elveszti a lélek az irányt és szárnyaszegetten hullik vissza a vérrel itatott föld porába ... (Lásd: „2001. szeptember 11. Virtuális világvégnének kezdete” részletesebben a „Bevezető”-ben)

Ez a földi élet nagy próbája, amelyen még az erősebbek is csak reszketve tudnak áthaladni. - *Azért én mindig csak a keskeny utat, azt az utat mutatom jónak a földi életbe, amelyen küzdve félelemmel és rettegéssel ugyan, de biztosabban célhoz értek - mint bár ragyogó üstökösként messze sugározva a fényt - és mégis - csak egy kis tévedésen romba dőljön egy egész világ élete. Ha az Úr úgy látta volna üdvösnek és célszerűnek, hogy a nap fényességében ragyogva, a világ hatalmaitól imádva sugározta volna szét az isteni igazságokat, ámde az Ő bölcsességében ezt látta közelebbinek a világban élők megváltására. És ezt az utat választotta, ezt hagyta reánk, és mindazokra, akiket Ő kiválasztott az üdvösségre. - Ő úgy látta, hogy ez az az út, amelyre nem tódulnak a sátáni gondolatoktól és vágyaktól fűtött tömegek, mert ha csak egy is beletéved, már megfertőzi az egész eszmét, és átfesti a tévelygés színeivel.*

A tiszta és igaz egyenes útját kell az Atyához visszavezető eszmének megismernie, hogy minden tévedéstől mentesen érjen el a lehullott - de visszatérni akaró - lélek az ő őshazájába, a mennyek országába. Mert „semmi tisztátalan oda be nem mehet”. És mégis: az emberi kíváncsiságtól hajszolt lelkek siettek bekapcsolódni az isteni ígéletben megjelentett nagy jövőjű eszmébe, és elfoglalták

azokat az „első” helyeket a gyülekezetben, amelyektől az Úr óva intette az Ő követőit. Nem találták kívánatosnak az utolsó helyet, nem várták meg, amíg maga az Úr választja ki a maga részére az Ő tanítványait, akiket majd felruház a Szentlélek erejével. - Ők maguktól kigondolt beszédekkel rendelkeztek - sokaktól irigyelt hatalommal - azok felett a mennyei megbízattatások felett, amelyekkel éppen ellentétesen cselekedtek. Az „ember” lett úrrá az isteni hatalom felett a Földön. És mégis, csodák-csodája, az isteni kegyelem nem tette rommá az emberi tévelygés eme kártyavárát, hanem várt, mert az igazság szemecskéi kihullottak a hatalom féltve őrzött várából, és kihajtottak azokban a lelkekben, akik megtévedtek ugyan, de nem estek el, hanem visszaadták a hatalmat a világnak - ők maguk pedig az Úr igazságára támaszkodva elindultak arra az útra, amelyet az Úr magának választott a Földön. Az egyszerűség, a lemondás, az üldöztetés és - sokszor a vértanúság útját. „Aki pedig követni akar engemet, az vegye fel az ő keresztyét és azt hordozva kövessen engem.”

Nem lehet egy életben két úton járni: csak egy út van felülről megjelölve, ez pedig az engedelmesség útja, a szeretet útja, melyet reánk hagyott, melyet Ő végig járt. Tombolhat a világ, örömnepet ülhet a tudomány, a maga dicsőségével dicsekedhet a felemelkedett gőg, a maga hatalmával lerombolhatja a templomokat az istentelenség. Akiknek lelkében megcsendül az Úr kijelentett igazságának szava: „Az ég és föld elmúlnak, de az én beszédem mindörökké fennmarad, mert az lélek és élet”, azok számára ez az igazság új eget és új Földet formál, amelyet nem vehet birtokába a sátáni tévedésekben és bűnökben alásüllyedt hatalmaskodók, örökké súrlódó és viaskodó tömege...

Azok pedig, akik a múlandó időkben felöltötték az isteni kegyelembe vettek ruháját - az alázatosság és a szeretet ruháját -, azok boldog örvendezéssel áldják és magasztalják az Isten örök jószágát. Ebben higgyen és hitében megbizonyosodva éljen és hordozza keresztyét minden Krisztust követő földi ember, és ne féljen az ilyen ember a haláltól, mert azoknak részére a halál nem megsemmisülés, hanem boldog felébredés a halál álmából az örök életre. Ezt adom nektek.

Most Isten veletek.

A SZERETET DICSÉRETE. A „RÉGI HALÁSZ” MUNKÁJA(*)

Névtelen Szellem 1963. szeptember 23-án

A szeretet az Úrnak szent ajándéka - Az élet igaz érzéseinek bizonyossága - A szellemi szeretetet felhasználják a Gondviselés Angyalai - Óvakodni kell a tettetett szeretettől, a látszatos utáztatól, azonban a kötelező szeretet törvényét be kell tartani az ellenséggel szemben is - Az isteni törvény időt és alkalmat ad: vár a megtérésre - A „rég halász” munkája: kedves Vezetőnk szeretetéből font háló eredménye az Isten felé vágyók érzéseit fogja össze és viszi az Úr elé - Imádkozni és vigyázni, mert a lélek kész ugyan a jóra, de a test erőtelen

Már eljöttem az Úr Jézus nevében gyermekem. Az igaz szeretet nem múlik el, nem szűnik meg, az elkíséri az „embert” a sírig, hogy ott átminősüljön szellemi nagy és szent isteni törvénnyé és igazsággá. Azért a szeretet szent ajándéka az Úrnak, és azt meg kell tartani, vigyázni kell rá, mint egy mennyből kapott szent ereklyére, mert az vezeti vissza a lehullott, bűnbe esett, eltévelyedett lelkeket. - Én ezt megtartom és nem pazarlom el soha apró dolgokra, és emberi félreértésekből szőtt külsőségekre. A lélek igaz érzéseiből kell annak megmutatkozni, hogyan, miképpen tudja azt értékesíteni a forgandó élet ezer apróbb és nagyobb eseményeiben. Jól, helyesen, vagy csak a jó és könnyen gördülő események megszínésítésére. - A nagy és nehéz életpróbákon, mint sűrű szűrőn fennakad-e, vagy könnyen átfolyik? Ha nem folyik át, akkor az nem is volt igazi érzés, csak a szemnek és a fülnek egy pillanatra kellemesen ható átsuhanó szellő, mely az élet mocsarában küzdő emberléleknek jólesik, mert felüdül tőle. - Ez a szeretet elmúlik a földi élettel, *de amely érzés kiállta a próbákat, az ütközéseket csorbulás nélkül, az - mint mondom – megtisztul, és szellemi szeretetté emelkedik. Ezt az érzést, - különösen ha áldozatot is tudott hozni - életeken keresztül felhasználják a Gondviselés Angyalai, és minden fordulónál emelkedik fényében és ragyogásában, mindenüvé áldást és boldogító melegséget, éltető áramokat sugároz kifelé azokra, akiknek lelkében tanyát tudott*

ütni. Ezzel nem veszít semmit az, aki ilyen boldogságot tud maga körül szétsugározni, mert ezzel is tisztítja a légkört. Megöli a bűn csíráit, a testi, lelki nyomorúságok miazmáit, a kísértő szellemek hatalmát a gyengébb lelkek felett, mert a szeretet nem csak teremtmény, és boldogít, hanem a bűnök és tévelygések ellen öldöklő fegyvert is hordoz magában. Tehát harci eszköz is egyben a halál és nyomorúságok ellen. Azért mondja az Úr: „legyetek szelídek, azaz szeretetteljesek, mint a galambok és - okosak, mint a kígyók”. Mert a kígyó okos és ravasz, tudja előre mit érhet el és mit nem. Ha látja azt, hogy célt nem érhet el ravaszságával, akkor elmenekül, nem tartja érdemesnek, hogy küzdjön a vereségért. Tehát *a szeretet a legnagyobb ajándék, amit a lélek a léleknek - ember az embernek adhat, mert a szeretetből csak áldás fakadhat.*

De óvakodni kell a tettetett szeretettől, a látszatos utánzattól, mert ez az igazi szeretetnek a legádázabb ellensége, mert ez a ravaszság fegyvere, amivel megöli a hitet, a bizalmat is az igaz, tiszta áldozatokra kész szeretet iránt. Azért bűn olyant mutatni, amit az ember nem érez, de a kötelező szeretet törvényét be kell tartani az ellenséggel szemben is. - Ok nélkül senkit nem bántani, rosszat nem cselekedni ellene, igazságtalanul nem vádolni: inkább jót cselekedni vele, mint bosszút állni. - Ez a kötelessége az Isten törvényében élő embernek, *mert az isteni törvény sem áll azonnal bosszút az emberen elkövetett bűnei miatt, hanem vár a megtérésre. Időt és alkalmat nyújt az embernek a jó felé való fordulásra, belátásra, megtérésre.* Ha az ő maga értelme és belátása szerint nem jut el odáig, hogy felismerje az igazságot, akkor szembe találja magát saját bűneinek eredményeivel, ami ellen már nem tehet semmit, sem el nem menekülhet előle. Ez a végzet beteljesülése! *Így az igazság és a szeretet is beteljesül a „végzet” törvényében, azonban ez a teljesülés már nem félelmetes, hanem boldogító.*

Nagyon boldogan veszem tudomásul a szeretet visszhangjait felém áradva csilingelni, mert tudom, hogy nem hiába munkálkodom a szeretet lágyan hullámszerű, csillogó tengerén. Tudom, hogy megáldotta az Úr ismét és újra az én szívem érzéséből font hálót, mellyel halak helyett az emberi szívek Isten felé vágyó érzéseit fogom össze, hogy egybe gyűjtve vihessem az Úr trónja elé. - Ez

az én munkám - a régi halász munkája - aki sok hosszú éjszaka alatt nem fogott semmit, amíg az Úr meg nem áldotta azt a hálót, amely az áldás után szakadozott a halak sokasága miatt.

Bizony kislányom, így van ez a szeretettel. Téged is megmártak a mérges kígyók, akik szintén halakra vadásztak, azért tudtak a hálóba jutni, de a hálót szétfeszítették és elmenekültek. Sokan a halál hálójába jutottak, ahol a kígyóvadászok fogságában kínos töprengések között töltik boldogság után vágyó lelkük reménytelen életét. Várják a te megérkezéset, hogy eléd borulva bocsánatot nyerhessenek, mert azt hiszik, hogy te a kezedben tartod az ő sorsukat. - Ők még nem tudják, hogy az élet törvénye nem a személyhez kötve működik, hanem a saját lelkükben. Te már régen élvezni fogod a kegyelem nyújtotta boldogságot, és ők még mindig várják a kiengesztelődés lehetőségét veled, mert nem tudják azt, „hogy akik ide jutottak (ahová téged felemelt a kegyelem) azok oda nem mehetnek - és akik ott vannak, azok ide nem jöhetnek”. Így veled már ki nem engesztelhetik az ő lelkükben is elhelyezett „igazság” törvényét. A Földön van a megpróbáltatások világa. Itt kell vigyázni és imádkozni átadott lélekkel, hogy kísértetbe ne essetek. „Mert a lélek kész ugyan a jóra, de a test erőtlen”, azokkal a lélekben elhelyezkedett mérges viperákkal szemben, amelyek harapásával csak egy kicsiny parányi jusson is a lélek nemesebb részeivel kapcsolatba, már megromlanak a legszebb és legigazabb érzései is a léleknek. Kedves gyermekem ma nem szándékoztam komoly munkát végezni, mert hagylak pihenni testben, de legközelebbi órára korán készülj fel. Most én elmegyek, és megkéred a Lajost, hogy ő hozza magával azt, aki ezt örömmel elvégzi. Most pihenjél. Isten veletek.

AZ URAT SZOLGÁLÓK ÖSSZETARTÁSA(*)

Névtelen Szellem 1963. szeptember 30-án

Eszter küldetése - Mellette van az egész szellemvilág, akik az Urat szolgálják

Az Úr Jézus nevében én vagyok, azért jöttem kicsit késve, mert Lajos úgy mondta, hogy te nem érzed jól magadat, a szemed és sok mindened fáj, és gyengén vagy. Nincs, ez nem jelenti azt, csak amit a lélek felszed azokból az erőkből, azok nagyobb forrongásba kezdenek. Igen, mert az a küldetés, amelyet vállalnod kellett, nem pihentető, hanem inkább erős, mozgalmas munkát idéz elő, de te mindent vállaltál gyermekem, csak hogy a lelked hűségét és szeretetét megpecsételhessed az Úr előtt. Azért adta az Úr hozzá azt a lelki megérezést, hogy a szellemi élettől ne kelljen nagyon eltávolodnod. Mert az alacsonyfokú életkörülményekben sok olyan nehéz fluidumok tapadnak a lélekhez, amelyek nyerssek, és nehezen hozzáférhetővé teszik a finomabb szellemvilág részére a közeledést. Mindennek megvan a maga oka, ha az ember az igazságot keresi, hogy meg is találja. *Te a két ellenpólus között órlődöl, a felfelé emelkedők és a lefelé zuhanó tömeg között vagy beékelődve.* Azért te mind a kettőtől szenvedsz, mert nem tartozol egyikhez sem, ami a Földön otthonosan foglalja el a helyet. Azért a te egyéniséged több oldalról érzékeny, mert súrlódik a környezetedtől minden megmozdulásával. Ez azonban már nem sokáig tart, mert ahogyan beérsz a te rendeltetésed előcsarnokába a súrlódások már nem érnek többé. Még nem egészen, gyermekem, de azután már nemsokára, egy nagyon szép napnyugta következik el a részedre, amelyben összegezni fogod az életed eredményét, és nagy meglepéssel zárod le annak földi munkáját. Azután már nemsokára eljön az este, mely nyugovóra készíti el a testet és szabaddá teszi a lelket. Akkor már nem leszel beteg, nem fáj semmi, nagy meglepéssel térsz nyugovóra. Ismerem a lelkedet, az első pillantásra tisztában voltam rendeltetéseddel, és szerettem volna segíteni azonnal, de a földi énedben erős félelem és bizalmatlanság volt a szellemek iránt. Csak a te egyetlen erős-

ségedre, a hitedre lehetett hatni és ez nagyon jól volt nálad elrendezve. *Azért adtam tanújelét azokkal a meggyőződésekkel a szellemi szeretetnek, hogy tudjad azt, hogy nem vagy egyedül a Földön sem, mert melletted van az egész szellemvilág, akik az Urat szolgálják.* Igen, gyermekem, azt úgy kell beosztani, hogy a nappali órákból három-négy órát kell szabaddá tenni, hogy kíméljed a szemedet. Most nézzük át. Mára most elég lesz. A legközelebb, ha lehet, nappal próbáljuk a csend megteremtésével. Most Isten veletek.

„A SZERÉNYNEK VÁGYA NEM HOZ KÍNT ...” (*)

Névtelen Szellem 1963. október 7-én

A gonosz egyik keze nem tudja, mit csinál a másik. Jó a kicsiny és egyszerű élet - Az életmeghosszabbítások - Az embernek nincs tekintése a kegyelem bölcs világába - Neki szolgál az egész természet, törvény és idő legfőbb igazgatója: a szeretet

Már várok reád gyermekem, az Úr Jézus nevében. Igen, lásd ebből, hogy ez az Úr akarata, mert a tiszta angyaloknak már nincs helye a Földön. Csak rettenetes nagy szenvedésekkel tudják az ő küzdelmüket elvégezni és sikeresen befejezni, mert a sátán az ő hatalmával fogva tartja a levegőégtől a mélységig, mindazokat az erőket és anyagokat, melyekkel az élő ember magán segíthetne. Nincs erő és nincs hatalom, ami az emberré lett szellemet ezektől megmenthetné, mert ha az egyik oldalról meg is szabadulna, már a másik oldalról szorongatja a másik ellenség, mert *a gonosz is önmagában egyetlen és értelmetlen.* Az egyik kéz nem tudja, mit cselekszik a másik kéz. Azért nem tudja az ő országát egybe tartani. Az ember azért tud magának egy olyan szűk kis rést találni, amelyen ha összehúzódik, akkor kiszabadulhat a gonoszok szorongató gyűrűjéből. *Azért jó a kicsiny és szegény, egyszerű élet az embernek, hogy megtanuljon kevéssel megelégedni, hogy a maga nem kívánatos életével ne hívja fel a sátáni hatalom figyelmét.* Sem a legkisebb dicsőséggel, sem a szegényes boldogsággal az irigységet nem hívja fel, és így lassan az árnyékban maradva,

ki tudja vívni a maga tisztulását. - Egy kis megalázkodással a sá-táni figyelmet is elháríthatja magáról, és így elkerülheti azt a nagy párviadalt, ami azt mondhatjuk, hogy felülmúlja az emberi természetet, mert az önfeláldozás már felül esik az emberi képességeken. Azért az Úr féltő szeretettel óvja az embert attól, hogy bármiféle ilyen küzdelembe belemenjen, mert erre azt mondja az emberi bölcsesség is, hogy az: „Istenkísértés”. Azért emberekkel végezteti el azokat az alap munkálatokat, amelyekhez a megtért - vagy megtérésben lévő - emberi lelkek nagyon alkalmasak, mert ha valamit el is hibáznak, ki lehet az emberi életben még javítani, ha ráeszmél, és elég alázatos. Azért az emberi életben történő kisebb jelentőségű hibák, tévedések, bűnök, *ha a halál előtt tudatossá válnak és beismeri az ember azokat, bűneit megbánva, megtisztulásért könyörög, az Úr az ő angyalaival, mint egy újjászületéssel úgy állítják új próbák elé. Ilyenkor lesznek azok az életmegg hosszabbítások elrendelve, melyek új életnek számítanak a meghalás és születés nélkül. Sok érthetetlennek látszó dolgok vannak a kegyelem munkálkodó műhelyében. Azért nem lehet a földi embernek semmit végérvényesnek leszögezni mint tudományt, mert „ember” az isteni kegyelmet és bűnbocsánatot le nem mérheti, mert nincs és nem is lehet betekintése a kegyelem bölcs világába.*

A kegyelem ajándékoz, büntet, tanít, próbál és várakozik. Nem sürgeti az időt, mert az örökkévalóságban él. Csendben dolgozik a múlandó világok törvényében, de pontosan tud mindenről. Nem kijátszható, vagy félrevezethető, mert mindent számon tart. Megszámálhatatlan munkással dolgozik. Neki szolgál az idő, az egész természet és az egész törvényt kezében tartja, de őt meg a „szeretet”, mint legfelsőbb fórum igazgatja. Ezért a szeretet áldozata, mint oldó és bontó hatalom, ha megvívja a harcot, az legyőz mindent, de ezt a szeretetet csak a hit erejével lehet nagyra és hatalmassá tenni. A hit pedig Isten ajándéka. Ő adja akinek akarja, mint égi harmatot a Földnek, az egyik beszívja, a másiktól lepereg, mert már megkeményedett a gonoszságtól. Azért kell a földi életnek változatossága, hogy az egyik is - másik is éljen, fejlődjön a maga idejében.

Most én a magam részéről idáig befejeztem, de ha nyugodt óráid vannak, gondoljál rá, mert én ezt neked be fogom a lelkedbe -

nem írni, hanem - képek alakjában lerögzíteni, hogy könnyebben tudjak írni. (Hegyi Beszéd)
Isten veletek.

HATÁSA VAN AZ URALKODÁSNAK ÉS HATÁSA VAN AZ ENGEDELMESSÉGNEK(*)

Névtelen Szellem 1963. október 17-én

Meg kell tanulni a határvonalat keresni - és felismerni

Már várlak az Úr Jézus nevében gyermekem, nem kellene talán annyira dörzsölni. Ezt nagyon nehéz gyógyítani, mert ez nem is a rendes szervi betegségekhez tartozik, ez egy elütő betegség, amit mint egy más betegség kísérőjének a biztosítására használ fel a támadó hatalom. De azért ne keseredj el végképpen, mert ez el fog múlni, de sajnos nem gyorsan, mert a bőr alatti likacsok, ha megtelítődnek ezekkel a folyadékokkal, akkor annak idő kell, amíg kiürülnek. Mert az ember nehezen tudja magát rászáni az idegeket fájdalmasan izgató keményebb kúrára, mert ez nagyon igénybe veszi az egész idegrendszert, a bőr érzékenységét azért kímélni kell. Igen, tudom minden áron meg akarja akadályozni az én megállapításaimnak a közlését. De azért ne hagyjál fel a reménységgel, mert az én időm nem jár le, az övé pedig lejár, igen rövid idő alatt. A tied meg már régen lejárt, és mégis itt vagy, és aránylag elég tűrhető állapotban, csak a folytonos támadás miatt megtörve és elkedvetlenülítve. - Ezek már nem kelnek fel többé, mert nem lesz nekik való állapot többé. Nem arra gondolok, hanem arra, amivel majd te megakadályozod az életet, a talajt részükre. Nem messze van az ő idejüknek a vége, amikor rosszabb lesz a sorsuk, mint amit ők teremtettek és teremtenek másnak, mert ők hiába panaszkodnak, nem találnak sehol meghallgatásra. Túl mélyre süllyesztették a mérleget maguk alatt, és nem tudják megmozdítani sem, hogy az felemelkedhessen. Ilyen a törvény ereje és hatalma. Mindenki megtöltheti az önmaga lelki érzéseivel, jóval is, rosszal is. Amikor elérte az egyensúlyt, akkor megbillenik, és vagy a jó felé, vagy a rossz felé húzódik, amíg az igazság törvénye le nem csapja a mérleg nyelvét. Nagyon sok lélek

telítve van a hatalmi vággyal, és mindenki felett hatalmaskodni akar. Amíg az igazságnak van valami megérezése benne, addig munkát kaphat a már fejletlenebbek felett, hogy rendet tartson, de ha túlmegy a határon, és a saját túlhajtott kedvtelését követi, akkor ő kerül a felette hatalmaskodók igazságtalan rendelkezései alá, hogy megtanulja a határvonalat keresni és felismerni, *mert határa van az uralkodásnak és határa van az engedelmességnek is*. Az ember nem lehet vak eszköze a gonosznak, mert mindenkinek csak a jót szabad és kell szolgálni.

Jól van gyermekem, ne féljél semmitől, minden jó lesz nem sokára, jövök még megbeszélésekre, ha elhívtok.

Isten veletek.

KÜZDELEM A TESTI VÁGYAK ELLEN(*)

Névtelen Szellem 1963. november 28-án

A halál ott kezdődik, ahol a bűn: s hatalma ott ér véget, ahol a bűn megszűnik

Már vártalak gyermekem az Úr Jézus nevében, mert Lajos azt mondta, te is már vársz, és a munkát lapozgatod. Mindennel bizonyosságot nyer a te magad hitének teljes megerősödéséhez, és mások hitének felébresztéséhez. Igen, a felelet lesz, amelyen az egész megoldás nyugszik majd. Az emberek nagyon bölcsen akarják megoldani, de a kezdetén elromlott dolog nem oldható meg sem a folytatásban, sem a befejezésben. Így a nagy kérdéshez a kiindulásnál kell a megoldás szálát megkeresni, és a nehezebb oldalánál kell visszamenni, hogy a kezdetnél ejtett csomót megoldhassuk. Ez egyik legnehezebb része az egész élet létkérdésének, mert *a halál ott kezdődik, ahol a bűn erős: a halál hatalma ott ér véget, ahol a bűn megszűnik*. Nagy kérdése ez az egész emberi életnek, de megoldódik a lélek megtérésében, a szeretet és türelem gyakorlásában, és nagy eredményeinek örömet okozó élvezésében, mert a lélek eredményei a testi életben is megtalálhatók. Ezért érdemes küzdeni a kárhozatot hozó vágyak és törekvések ostromai ellen a testben, mert a test valósítja meg a lélek hibásan létrehozott, eltévedt vágyait és törekvéseit. Minél

sűrűbben legyőzi a tévelygésekben az erőszakossá erősödött vágyait az emberi lélek, annál gyengébbé lesznek a testben magukat kifejező ostromló vágyak. Lehet, hogy a rossz irányban felépített testi erők megsínylik, és betegségi tünetekben ad magáról életjelt és tiltakozást. De a lélek a maga jó irányban fejlesztett erőivel legyőzi azt, és végül összhangban működik a két irányból összehangolt erők törekvése. Ne féljél, mert ez így van, a földi világ telve van rettegő emberekkel, állatokkal, kicsiny, láthatatlan teremtményekkel, melyek mind a földi lények teremtményei. Erről majd még beszélek.

De most elmegyek.

Isten veletek.

KIKNEK MEGMENTÉSÉRE JÖTT AZ ÚR JÉZUS KRISZTUS? (*)

Névtelen Szellem 1963. december 16-án

Ő szegényen, minden pompát és hatalmat mellőzően jött - Az élet értelme: az Úr igazságával találkozni és azt magáévá tenni - A Föld ideje lejárában van, az ember válaszut előtt áll - Boldog, aki jól vizsgálja a szeretetben, alázatosságban és igazságban - A valódi tanúbizonyosság

Már itt vagyok gyermekeim az Úr Jézus nevében, kinek érkezéséhez elkészítjük a mi lelkünk legszebb érzéseit, hogy illőképpen fogadjuk a nagy király megjelenését, aki nem jött és nem jön az emberek világába a maga nagyszerű és valódi pompájában, mert azt csak azok értik meg, akiknek kifejlett látásuk van a mennyei igazságok felismeréséhez. Azért csak egyszerű emberi formában jelent meg és jelenik meg az idők végezetéig, azoknak is, akik várják és készülnek lélekben az Ő fogadására. Ez az egyszerű fogadás miben nyilvánulhatna meg másképpen, mint az embernek a maga szegénységét és gyengeségét beismerő mély meghajlásában és segítségért, bűnbocsánatért való könyörgésében. *Mert mást úgy sem tud adni önmagából, csak könyörületre való alázatosság várakozást.* A világ embere azonban még ezt sem tudja adni önmagából, mert süket és vak az önmaga javát szolgáló segítség

elfogadására. Önteltségében nem képes sem felfogni, sem értékelni az ő fennmaradásához szükségeseket, mert még nem tudja, hogy örökéletre van teremtve. Nem tudja azt sem, hogy miért él, miért van a Földön? - Belenyugszik abba a gondolatba, hogy ez a „természet” rendje, hogy szülessenek és meghaljanak az emberek. Éppen azért siet mindent felhabzsolni, amit a rövid földi élet nyújt feléje. Hogy az talán csupán egy pillanatnyi örömet okoz neki, de már egy egész élet keserűségét szenvedni miatta. Nem tartja érdemesnek, hogy azon gondolkozzék, mert akkor le kellene mondania, fel kellene áldoznia azt az örömmel hitt morzsáját az életének, amelyhez önzése juttatta. - Azért olyan szegény és gyenge, gyámoltalan az örök igazságok felismeréséhez, mert mindent elfecsérelt, elszórt, amíg idáig eljutott.

Nem is várja az Úr az embertől azt, hogy úgy fogadja Őt, mint aki megérti, hogy éppen őrá, az „emberről” van szó: az ő emberi, azután az örök életéről, életének sorsáról, annak alakulásáról van szó, ebben az Ő világában való megjelenésében. Mert Ő gazdag lévén, szegényen minden földi pompát, jólétet mellőzve, Úr lévén nem parancsolni jött, sem az Ő akaratát végrehajtani nem akarta, csak segíteni akart a görnyedő, szenvedéseket hordozó földi embereknek. A bűn rabszolgáiból szabad és boldog lelkeket akart formálni, akik az isteni igazságot, a kegyelem felmentését elfogadják. Azokból új, tiszta és boldog teremtményeket akart az új világrendnek átadni, hogy ebben az új világrendben már a bűntől megtisztult emberlelkek uralkodjanak az isteni igazság törvényét betöltve. *Ezért jött egyszerűségben, szegénységben, hogy azok, akik már kiélték, elhasználták a nekik nyújtott földi javakat és nem tudtak belőle semmit az örök igazság, a szeretet serpenyőjébe dobni, azok lássák azt, hogy a szegénységben is lehet gazdaggá tenni az életet, és az a gazdagság nagyobb értékű és tartósabb, mint a földi előnyös élet, melynek hamar vége szakad.* Ezért jött Ő szegényen, hogy megmutassa a gazdagság hiábavalóságát az igazság és a szeretet világában. Ezt kell megérteni, ezt kell megtanulni a rövid életben az embernek, mert az isteni törvény örök igazsága, a szegényből gazdagot, a hatalmasból nyomorultat, a

tudatlanból bölcset formál, ha felöltöznek ezekben az igazságokban, melyeket Ő hirdetett, és az önmagát odaadó áldozatával megpecsételt.

Azért ne sajnálja senki a maga egyszerű, fájdalmakkal és szenvedésekkel eltöltött életét, ha élete útján az Úr igazságával találkozott, és megértette azokat, a maguk valódi értelme szerint. Mert minden előnyösnek hitt földi javaknál többet talált, ha azokat magáévá tudta tenni. Úgy várja az Úr eljövetelét, és megvilágosodik előtte az út, a szegénység útja, az egyszerűség és a szenvedések útja. A lemondások, az áldozatok, a megaláztatások és üldöztetések útja, melyeket a földi világ szeretői messze elkerülnek, mert még nem tudják, nem értik azt, hogy ez már a kifelé vezető út, amelyen eltávoznak azok, akiket a szabadulásra választott el az Úr a földi világból. A szenvedések, amelyeket az el nem követett bűnök nyomon kísérő bűnhődése hoz létre - nagyon sokszor az emberi életbe behelyezésénél - mint kikerülhetetlen lehetőségeket, önként vállalják azok, akik az élet nagy törvényét, a szeretet igazságát, és annak minden aranyánál drágább értékét megismerték. Mert azok tudják, hogy minden elmúlik, de ez soha értékét el nem veszíti - mert az örökkévalóságból való, és oda vezet vissza azokat, akik ezt megszerezték. Ezt adta, ezt hozta magával az isteni Küldött, Aki a bűnből való megváltást és paradicsomi élet boldogságát kínálta, és ma is kínálja a szenvedő, gyötrődő földi embernek. A Föld ideje lejárában van, és a Föld embere válaszút előtt áll. Vagy fel a magasságba az értelem megvilágosodása, az istenhit eszményi magasságába emelkedik, meghajol és elfogadja a velejárá érzelmi finomságot sugárzó, átalakító hatásokat, és átlép az isteni törvények megértésére és követésére. Vagy visszafordul, és gögösen megtagadja az engedelmisséget és önmagát igyekszik az Istenség helyére állítani. Ez a végeredménye a világok fejlődésének útján azoknak az Istentől elpártolt szellemcsoportoknak, akik mindvégig kitartanak a saját tévedéseik mellett. Ezért jött a földi világban szenvedő, de a megtérésre megérett lélekcsoportok megmentésére az Úr, a Megváltó Jézus Krisztus, hogy ezeket elvihesse magával, mielőtt ez a borzalmas végítélet bekövetkezik. Az idő közel van, azért vagyunk mi mindnyájan munkára szólítva, hogy mentsük, ami még menthető, mert az élet

nem a bölcsönél kezdődik és nem a sírnál végződik. *Egy-egy rövid élet csak próba a nagy feladat elvégzéséhez, és **boldog az, aki jól vizsgálja a szeretetben, az igazságban és az alázatosságban.***

Gyermekem, ne sajnáld az életednek egy percét sem, amit a szeretet munkájában töltöttél. Ne sajnáld a szenvedéseket, amit megtorlás nélkül eltúrtél, ne bánjad a feleslegesnek ítélt munkát, amit az ember gonoszsága rútol fizetett meg, az önmagukhoz méltó cselekedeteikkel, beszédeikkel. *Mert mindenki a cselekedeteivel és beszédeivel önmagáról tesz bizonyosságot.* Az élet lejár, de az érzések, a gondolatok, a cselekedetek elkísérik az embert a végtelenségben, amíg azok erejét és hatalmát az ember a kegyelem útján meg nem erőtelenítette. Ez a munka vár mindenkire, és boldog lehet az, akinek a kegyelem a földi életében eléje engedi, hogy a hit erejével, azokat semlegessé tehesse. Azért mondom ezeket, hogy mindennek megjön a lefizetés ideje. - És minél később érik meg részére, annál nehezebb, mert az ember szívesen elfelejti azt, sőt ki is szépíti képzeletében azokat a bűneit, amiket elkövetett. Igen, ez így is volt helyes és jó, mert a léleknek kell az iskola, hogy lássa a számtörvény hatását.

Most nem írok a feladathoz, de ha lehet, akkor majd a jövő órán korán kezdjél. Ami az én ígéretem, azt én hűségesen állom. Az Úr velünk van és lesz az Ő segítségével a világ végezetéig. Most Isten segítsége legyen veletek. Igen, megígérem, ha minden rendben megy.

Isten veletek.

MI OKOZZA A TÖMEGKATASZTRÓFÁKAT? (*)

Névtelen Szellem 1963. december 19-én

A túlfűtött anyagiasság és gonoszság

Azt jól érzed, mert már bekapcsolódtam a te javító munkádba, és megdicsértelek a szorgalmadért. Semmi ne búsítson el gyermekem, az élet Ura nemcsak egy kicsiny emberélet felett, hanem világok felett uralkodik, és mindent a legnagyobb rendben és pontossággal intéz el, még kisebb dolgokban is, mint a te és az én

problémám. Azért higgyél és bízzál, az Isten megadja, amit kérünk.

Mindenknek ki kell forni, hogy megtisztulhasson, az pedig nem más, mint az, ami a bor és egyéb ilyen átalakulási folyamaton keresztül megy. Az értékesebb rész elválik a salaktól, a salakos rész kikerül a szemétre, és ha van benne valami, amit mint trágyát felbonthat, és újra felhasználhat a Föld növényi vegyész, akkor azt ismét valamivé alakítja, ha nem - akkor megmarad salaknak. A salak pedig beláthatatlan időnkig csak stagnáló állapotban marad. Ez a teljes reinkarnáció törvénye. Az érzés és akarat irányítja az emberi lelkeket felfelé, vagy lefelé. A tömegek sorsa ez gyermekem. **Mindenkit az érzései irányítanak, és az érzései, vágyai, ill. azoknak megvalósításai ítélnék el, vagy mentik fel azokból az állapotokból, amelyeket ők maguk alkottak meg.** Ez az igazság törvénye. Éppen ez az, ami felszabadítja a gonosz lelket a cselekedet elkövetésére, mert a sátáni lélek a tagadásba viszi bele az embereket, *de a törvény erejét senki meg nem szüntetheti, az magában az „életben” működik.* A Földön van egy burok, ami nem az egyéné, hanem a Földé, de annak le kell válni, azután már nincs semmi, ami védelmet adjon. *A tömegek katasztrófáit mi okozza? A túlfűtött anyagiasság és gonoszság. (Lásd: 2001. szeptember 11. és következményeit)* Amikor már az emberek kikopnak a tévedéseik és hazugságaik védelmet nyújtó takaróiból, akkor meglátják, hogy nem teremtettek, hanem romboltak. - Ez pedig közel van már. Ne búsuljál semmin, az Úr velünk van és lesz a világ végezetéig. Nem tart már soká. Most még nézzünk bele. El, mert sietek, én is ünnepelek veletek. Nagyon jó lesz, csak az idegenek ne zavarjanak.

Most siessél pihenni, hogy jól tudjál aludni, mert ez volna a legcélravezetőbb.

Isten veletek.

KRISZTUS SZERETETÉNEK ZÁLOGA(*)

Névtelen Szellem 1963. december 24-én

A feladatot ki kell bírni, ha előre akarunk jutni - A sors mindenki részére célt jelent - A veszedelem az, ha valami félremegy, majd zuhan lefelé. Itt tartott a Föld mikor az Úr magára vette, hogy megmutassa a zuhanóknak, hogy a megfordulást és az isteni törvényhez kapcsolódást az isteni kegyelem segíti - Krisztus volt, Aki a világ zuhanását megállította - Példát mutatott a szeretetben, a lemondásban

Már igen - várlak az Úr Jézus nevében gyermekem. Nem egészen úgy van gyermekem, a lehetőségek csak meg-megakadnak, mint akinek a kezében a műszerek elkopnak, és többé-kevésbé nehezebben tudja az ember azokat összeállítani, de mégis összeilleszthetők, és még egy kicsit tovább lehet vele a szükséges munkákat elvégezni. A kézművesek is sokszor úgy gondolják, hogy már nem ér sokat, de azért mégis jobb, mint az új, ami még nincs bedolgozva. Az idő kicsit javul majd, és a nehezen kikelő magnak mégis meglátszik a csírája a lelkekben. Ha nekiindul a növekedésnek, akkor meg olyan dúsan belepi a Földet, hogy mindent eltakar majd. Ez pedig eljön most már nemsokára. - Igen, nehéz ezekkel az elemi erőkkel megküzdeni azoknak, akik már elfáradtak. De a fáradás még nem összeomlás, egy kis pihentető állapot után a javulás olyan erővel indul meg, amilyenre nem is mernél gondolni. Nézd gyermekem, én egyszer régen azt mondtam neked, hogy vannak az Úrnak kiválasztott szellemei, akikkel bizonyos célokat akar elérni, mert ezek a maguk szellemi összetételüknél fogva pont erre alkalmasak. Amikor ezeket az Úr fel akarja használni, átvizsgálja és megpróbálja őket, hogy kipróbálja, mennyit bírnak el abból a feladatból, amit rájuk bíz. És ha megfelelő a teherbírásuk, akkor - ha hajolnak is a teher alatt, de nem roppannak össze, akkor minden bizonnyal kibírják a feladatot. *Ha összeroppannak, akkor még visszakerülnek az erősítő műhelybe, de azt a feladatot el fogják végezni, mert el kell végezniük, ha előre akarnak jutni.* Senki a más sorsát ne tekintse jobbnak, vagy rosszabbnak, mert mindennek van célja, hogy mi, miért van úgy,

ahogyan van. Az Úr is az Ő maga erejéhez és képességéhez méltó nagy feladatot választott, amikor önmaga áldozatát odaállította a nagyhatalmú teremtő Atya törvénye teljes betöltésének legparányibb pontjáig, hogy a szédületes aláhullásnak esését feltartóztat hassa. Akik egy ilyen kis pontján élnek a világmindenségnek, azok nem érzik, nem látják, hogy milyen borzalmas a zuhanása egy-egy ilyen kis világdarabkának, amikor megindul.

De az isteni szeretet érzi és látja azt a veszedelmet, amely az ilyen zuhanó világtest körül képződik az erők hatalmának súrlódásai következtében. Az erők a szellemek egyéni fejlődésének eredményei. Ha az erők az Istennel összhangban fejlődnek, akkor emelkedő irányt vesznek, és úgy haladnak előre. De ha ettől eltérnek, és az alsóbb fokú irányba tévednek, és fejlődésüket ebben folytatják, akkor nem felfelé, hanem először félre, és későbbi haladásukban lefelé zuhannak. Ilyen zuhanó állapotban volt már a földi világ, amikor az igaz isteni törvénytől eltért a világ szellemi vezető csoportja. Mert vannak alig felébredt szellemi csoportok, azaz egybe gyúrt tömegek, akik csak a lelki erők egyformaságának további fejlődéseiben válnak egyedekké, azaz egyéni szellemekké. Az egyéni szellemekké tagozódott csoportok már kitermelik magukból a saját vezetőiket, akik már teremtésük idején bizonyos irányításra lettek kijelölve. Ezek azután a lebukásban is - mint félrefejlett irányt követők - lefelé fordulva cselekedtek. Nagy út a lefelé fordulóknak a zuhanásban megfordulni, mert az őt követők súlya mind az alsó réteget nyomja lefelé. - *Azért vette magára ezt a súlyos feladatot az Úr, hogy megmutassa a bűnben lefelé zuhanóknak azt, hogy az isteni törvényhez kapcsolódó léleknek meg lehet fordulni a téves irányból, mert ha nehéz is ez a megfordulás, de az isteni kegyelem segíti, amíg célhoz nem ért.* Ezért nem a hatalmasoknak, nem az úgynevezett bölcseknek, a tudományokban jártasoknak az egymástól elhatárolt kasztjából kereste meg a testi megjelenéséhez szükséges réteget, hanem az isteni előre tervezett - egyszerűségében is kimagasló - szellemi tiszták és erősek, láthatatlanul kiválasztottak között jelent meg a szegényes rétegben. Ennek, a kiválasztottak mintegy örök példaadásaként megjelenő isteni gyermeknek - bár az égen feltűnő csil-

lagkép vezetésére megjelenő bölcsek és választottak szerint királynak jött, - és annak tisztelték -, de még csak egy helye sem volt a világban, ahol fejét egy párnára lehajtsa, egy meleg otthona sem, ahol az Őt a világba segítő anyai szeretet bepólyálhassa.

És mégis Ő volt az, aki a világ zuhanását megállította, és kiválasztotta azokat, akikre az Ő szeretet-igazságát bízta, hogy ezt a szent mennyei tüzet tovább ápolják azok között, akik hisznek, akik tudják és érzik, hogy ez az a hatalmas erő, ami új életet, új világot teremt azok részére, akik elfogadják az isteni kegyelmet, megfordulnak a bűn útjáról, és az isteni örök igazság útjára lépnek. Ezekért vállalta az Úr ezeket a szenvedéseket, megaláztatásokat, mert ezt nem veszi el a sátán. Ezek nem lefelé, hanem felfelé irányuló törekvések. Példát mutatott a szeretetben, a lemondásban mindenről, amit a lefelé irányuló vágyak akarnak a földi világban maguknak megteremteni. Ez nem csoda, hanem törvény! A szeretet törvénye, a mennyek világában uralkodó törvény, de azokat uralkodóvá, hatalmassá teszi, akik rálépnek az Úr Jézus által megmutatott útra, és azon haladnak. Megvetik a nagyok, a hatalmasok útját, és eszközeiket, és választják a szegények, az elmaradottak, a senkik útját - az alázatosak, az igazak útját - és megtalálják a kiválasztottnak félretett kegyelem ajándékát. - Az éjszaka sötétjében eltéved a vándor, ha az utat nem ismeri, de aki az egek bölcsességébe tekint, megtalálja a hazavezető csillag sugárzásában az irányt: hol, merre találja meg az elvesztett mennyei boldogságot, amit a Földön - a száműzöttek világában - sohasem találhat meg. A szeretet csillaga megmutatja az irányt, ezt követve nem téved el az emberi lélek, mert Krisztus a legnagyobb szeretet zálogát hagyta itt a földi emberek számára.

Azért te is kislányom meglátod, a te Krisztushoz való szereteted boldogító jutalmát. Meglesz minden.

Isten veletek.

AKIK NEM A MAGUK DICSŐSÉGÉT KERESIK(*)

Névtelen Szellem 1964. január 9-én

Már várlak gyermekem az Úr Jézus nevében. Ezt ne mond így kislányom, mert ez már nem is egészen panasz, hanem vád valaki, vagy valami ellen, amit nem tudsz, nem ismersz. Nem mondom azt, hogy nem volna igazad, ha csak a külső szerint volna az igazság, de nem egészen így van, mert a látszat nem maga az igazság. Én a magam értelme és érzelmeim után vonom le az igazságot mindenből, és így mondom mindig azt, amit látok. Hiszen én sohasem mondtam mást, mint azt, hogy a földi élet egy harca a léleknek, vagy az igazságért, vagy az igazság ellen. Akik az igazság ellen harcolnak, azokat legyőzi maga az igazság ereje önmagukban, mert harcolniuk kell az önmaguk által létrehozott igazságtalansággal. És azoknak minden körülmények között vereséget kell szenvedniük, azt el nem kerülhetik, mert nincs semmi és senki, aki őket megmenthetné a következmények kényszerhatásaitól. Azok, akik az igazság harcosai, azok is szenvednek ugyan, de - azoknak szenvedése csak ideig-óráig tartó, mert azoknak segítséget ad maga az igazság ereje, mely az Úr Jézus szent lelkéből sugárzik alá, a küzdő emberiség sorsának megerősítésére és új erőre, új életre való serkentésére. Ez az új erő új életet jelent, és az új élet új dicsőséget, új világosságot sugároz szét a küzdő világban azokra a harcokra, akik már-már elernyedtek a legyőzhetetlennek látszó hatalmas erőkkel szemben. Ne csüggedj el gyermekem, mert közel van az Úr szabadítása az Őt félőkhöz és az Őt keresőkhöz, akik hitükkel várják a segítséget, a szabadítást. Igen, és mivel az Úrnak szüksége volt a te minden mellékérésektől mentes gyümölcsöző munkálkodásodra, adott a részedre olyan segítséget, amellyel új harcokba küldött, és onnan is dicsőséget szerezve az Ő nevének úgy tértél vissza az életbe. Harcokban szerzett sebekkel ugyan, de nem vereséggel. Gyermekem, legyél hálás azokért a sebekért az igazság legfőbb bajnokának, aki erőt és bátorságot adott ezekhez a harcokhoz, melyeket az Ő nagy dicsőségére megharcoltál. Ez is meg fog gyógyulni, és nem kicsiny örömmel fogod befejezni a munkát, amit a gonosz erők ellenére mégis diadalra segít az Úr kegyelme. Te azt tudod, hogy mi jár a

győzőnek a harcok befejezése után? Nagyon jól tudod. Hogyha a földi világ a diadalmas győzőnek ilyen gazdag jutalmat ad, akkor a mennyei Úr és Király, Aki szeretetnek és igazságnak forrását hordozza magában, nem marad a földi hatalmak mögött, ahol a kegyelem osztásnál is csak ezek a források áradnak ki az Úr felleges trónjának székéből.

Nem kérdezi, mi volt a bűnöd, nem mérlegeli azt, hogy miért kellett a küzdőtérre kimenned, csak azt nézi, hogy a lelked igaz érzéseivel magáért a jóért és igazért harcoltál, mert a lelked egygyé lett azokkal az igazságokkal. És ezek az igazságok szabaddá tették a lelkedet azoktól a tévelygésektől, bűnöktől, amelyek miatt nem mehettél be a békesség és boldogság világába, az Úr országába, ahol Ő él és uralkodik mindörökké. Nem messze az idő már ahhoz, hogy elengedi a kezed a küzdő szerszámot, és az lehullik valahová, ahol talán készül a harcra egy másik lélek, és várja az Úr szólítását. Te pedig boldog pihenésedben letekintesz azokra a harcolókra, és egy-egy gondolat villanással segítségére sietsz annak, aki már-már kidőlni készül, mert reménytelennek látja a küzdelemet, mint te most gyermekem. A te igaz és önmagadról megfelelő törekvésszel új erőt, biztatást, hitet és reményt önthetsz azokba a lelkekbe, akik nem a maguk dicsőségét keresik, hanem az Úr dicsőségét hirdetve munkálkodnak a sötétség és gonoszság ellen. Mert egy a szükséges dolog a Földön: hinni az örök igazság győzelmében, hogy tiszta, önzéstől mentes munkálkodással tudjuk, ez az isteni örök igazság az Úr Jézus Krisztus által lehozott igazság, mely a sátán gonoszságától megfertőzött világban hatalmat és uralkodást teremtett azokban a lelkekben, akik már elfáradtak a szenvedések és csalódások hordozásában. Megfáradtak, de új erőt, új életet öntött ezekbe a lelkekbe a mennyei igazság megismerése és elfogadása. A sátán ezeket a lelkeket üldözi és szenvedtetni ezen a világon. Aki még nem szenvedett, aki még nem csalódott, az még nem volt megpróbálva, az még nem ismeri az élet célját. Aki még nem hordoz sebhelyeket a lelkén, az még vagy nagyon gyenge palánta a harcra, akinek a jelenlétét nem veszi észre a sátáni hatalom, vagy nem találja eléggé hathatós ellenfélnek, mert még őhöz tartozik, talán még nem eléggé fejlett sem a jóra, sem a rosszra, hogy a küzdőtéren eredményt érhessen

el. Ezek azok, akik egy rövid pihenő életben megismerik az élet nyújtotta örömet, amelyekért majd harcolni fognak azokkal az eszközökkel, amelyeket a sátáni igazsággal, a hamissággal, a megalkuvással és a gonoszszággal igyekeznek majd megszerezni. Óh, ezekből nagyon sok van a Földön, mert még nem tudnak különbséget tenni a kétféle igazság között.

De akik már megismerték a mennyei igazságot, és vállalják az élet terhét, azokból kevés van, mert a sok sebesüléstől elvéreznek és kidőlnek. Új erőre kapva, új vállalkozásba fognak, és a harcokból új sebeket kapva mégis dicsőséges pályát befutva hazaérkeznek a diadalmas élet befejezése után. Azért ne féljetelek, és ne reszkessen a ti szívetek, mert veletek van az Úr kegyelme, és nem hagyja el az Övéit. A sebhelyek befornak, és a boldog eredmények elfeledtetik a fájdalmaikat és az örömök új erőforrásokat nyitnak meg. És elfelejtitek a bánatalmaikat annyira, hogy még azokat is szeretettel fogadjátok szívetekbe, akik a nagy és fájdalmas sebeket ütötték, mert akkorra már meglátjátok, hogy csak a bennük lakozó sátáni hatalom rabszolgái voltak, és azt kellett cselekedniük, amit uruk parancsolt. Minden elmúlik, ami rossz, ami téves, ami igaztalan, mert mindennek meg kell tisztulni, mindennek az isteni törvény hatalma alá kell tartozni, hogy az Isten legyen mindenben minden, örökkön örökké. Ámen.

Akik ebben a harcban sebeket kapnak a földi életben, azok előjárókká, vezetőkké, lelkek és birodalmak felett uralkodókká válnak, mert az isteni igazságok felemelkedéséért kapták a sebeket, nem pedig azért, mert rosszat cselekedtek. A karma igazsága túllő a célon, az Isten kegyelmében való hit a cél, az első állomása az üdvösségre vezető útnak. **Azért ti ne keressétek az ősrégi keleti igazságok fogságba tartó erejében az igazságot, hanem keressétek a Krisztus önmagát feláldozó szeretetében a megtisztulás és megigazulás lehetőségét,** mert azt hagyta az Úr, Aki áldassék és magasztaltassék mindörökké. Isten veletek.

Akár hagyod, akár nem, az Ő kezében vagy és maradsz, gyermekem.

Isten veled.

A MEGREPEDEZETT NÁDAT NEM TÖRI EL(*)

Máté 12:20

Névtelen Szellem 1964. január 20-án

Már eljöttem az Úr Jézus nevében, hogy téged megerősítsek a hitben és az Úr Istenben való erős bizakodásban, Aki a holtakból is eleveneket tud teremteni. De te ezen már régen túl vagy, gyermekem, teneked már régen itt kellene lenni a természetes életfolyásod szerint, de az Úrnak kedves dolgot vállalt a lelked. És az Ő kegyelme itt tartott a földi létben, hogy az Ő nevének dicsőséget szerezzél, hogy a földi tévelygő bűnös világ szennyes hullámaiból kimentett emberlelkek ajkán felcsendüljön az Isten szent nevét dicsőítő ének és imádság. Azért neked is bele kellett merülni a szennyes földi világ hullámaiba, és végig kellett szenvedni azoknak a lelkéből kiáradó bűnös cselekedetek bántó és szenvedtető hatásait, és bár te nem viszonoztad, mégis sebeket ejtettek a lelkeden. A bűn szennyével te is kínos fertőzést szenvedtél, mert az általánosító fluidumok éppen úgy megmérgezik a tisztát, mint a szennyben fetregőket. Te ez alól sem vonhattad ki magadat, és a bűnök által létrehozott betegségek megtámadják a testeket is. Ezért nehéz a folyton sűrűsödő testi fluidumokba beleöltözésre bírni a már ezektől kitisztult lelkeket. Azért az Úr kegyelme megerősíti a megerősíthető, megtört nádat is, hogy felépüljön és éljen, susogjon az ég és föld Teremtőjének nagyságáról és hatalmas erejéről, mert ha az ég és föld megrendülne is, akit az Úr meg akar menteni, azt a halálból is feltámasztja. Téged pedig ideállított az Őfelé vezető útra, hogy világítsál a folyton sötétedő éjszakában, mutassad az utat, hogy megtalálhassák az igazságot, amelyet, ha megismertek, eljuthassanak az örök „Életre”, mert Őbenne van az örökélet nagy törvényének kulcsa elrejtve. Így még egy kis ideig szükségem van rád, gyermekem. A szeretet örökké fénylő és melegítő sugarában új erővel és szent lelkesedéssel folytatjuk a munkát a mi Urunk Jézusunk segítségével, Kinek legyen hála és dicsőség az örökkévaló Istenünk szent nevében. Azért legyél erősen bizakodó, és az Úr nevét dicsőítő szellemcsoport üdvözlétét és együttérzését tolmácsolva én is egész szeretetemmel veled vagyok mindvégig az úton, és még azután is örökké.

Isten veled gyermekem, ne féljél, nincs és nem lesz okod a félelemre. A te igaz barátod és örökké szerető, az Úrtól küldött Vezető támogatód a földi élet rejtelseiből eligazítod a Névtelen Szellem.

A VILÁGI SZERVEZŐ ERŐKRE SZÜKSÉG VAN(*)

Névtelen Szellem 1964. február 20-án

Már vártalak az Úr Jézus nevében, gyermekem. Igen, gyermekem. Kértem én is az Úr kegyelmét, hogy hallgassa meg az én könyörgésemet és mindazokét, akik szeretet érzéseikkel kérik az Ő segítségét a te életed és munkád érdekében. Az Úr velünk volt, és nem engedte el a szálát, mely lelkedet a test erőihez köti, amíg az Ő segítségével be nem fejezhetem azt a kis munkát, amit ugyan már nem szándékoztam megírni, csak kéréseknek engedve vállaltam. Azt is meg lehet még javítani, ha nem is lesz olyan, mint azelőtt volt, de ahhoz a kis munkához még kitart, amit még végezni akarok veled. Még egy kis ideig kímélni kell ugyan, mert az idegeid nagyon meg lettek viselve, de minden megerőltetéstől, izgalmaktól tartózkodva ismét megjavul a látásod. Természetes félárnyékos helyen, nappali világosságnál még dolgozni is fogunk. Csak eleget kell aludni levegős szobában, és semmi izgató hatásokat nem szabad okozni semmivel, ami felkavarja az alig megnyugodott idegszférát. Az is jó lesz, mert ezek is meg vannak egy kicsit keményedve. A szemek is fáradtak, azok az érző idegeket elnyomó szerek nagyon megviselik az idegeket. Mert ugyan kímélik az idegek elhordozó képességét, de a valódi nyers fájdalom ható ereje mégis végig száguld az egész testen, csak az agyat kapcsolja ki, mert letompítja az agyba vezető idegeket. Azaz eltompítja az észrevevő, hatásfelfogó vezetékét, de a test érzi. Ez is gyengítő hatású, mint a mély alvás. A szemidegek is eltompulnak tőle, de egy idő múlva megerősödnek. Azért neked még nagyon kell kímélni az idegeidet és a szemedet is, mert egy reakció is keletkezhet a szívben és magában a kiirtott rész helyén, ha nem vigyáz az ember. Az élet forradalma ez, az ellentétes beavatkozások ellen. Ez nem az orvosi beavatkozást jelenti, de ha helytelenül cselekszik, akkor az ellen is lázadozik a test ereje,

mert a test a lélek formaképzésének az utánzata. Tehát vigyázzál mindenre, amíg lehet a testet összhangban tartani. Amennyire jól érzed magadat, azokat a megbeszéléseket meg kell tartani, mert szükséges az összhang megteremtése, amíg te itt vagy a Földön, mert munka vár majd azokra, akik visszamaradnak. A világi szervező erőkre szükség van és lesz, mert a kétféle hatalom továbbra is kemény harcot vív még egy ideig a hit formái ellen, de a tények előtt meg kell hajolniuk majd. Ehhez sok türelem, alázatosság és mély meggyőződéses hit szükséges. Az Úr akarata az, hogy azok akikben még van vágy és akarat az Isten igéjének követésére, annak legyen szabadságában, hogy ahhoz hozzájuthasson.

Ha én a lehetőségét látom, és alkalmasnak találom, beleszólok a beszédeitekbe, de a magatok elgondolásaival szeretném véghez vitetni a tennivalókat, mert most már nincs messze az, amiről már beszéltem. Az minden megmutatkozik. Elég alkalmazkodónak és szorgalmasnak kell lenni az emberi léleknek, hogy beletalálja magát minden eléje adott formába, amelyet át akar és át tud alakítani. Azért egyelőre pihenjél gyermekem, hogy megerősödjél az elkövetkezendők lebonyolításához. Az idő javulása is hoz enyhülést, de azért ne erőlködjél, várd be a jó Istennek a felőled való elrendelését. Én azért eljövök. Hívjál, és mint mondtam a korai időben. Most Isten veletek.

Ne engedd át magad felettébb, mert ez kétoldali megerőltetést okoz. Higgyél, bízzál és reméljél, az isteni kegyelem többet, szebbet és nagyobbat ad neked, gyermekem, mint amit legmerészebb álmaidban is elképzelhettél, mert az Úr nagyon bőkezű és irgalmas az Őt szeretőkhez. Ez legyen neked elég kislányom. Az örökévaló szent Atyánk kegyelmét elnyerni csak az igaz és odaadó szeretettel és az engedelmes ráhagyatkozó Benne való bizalommal lehet elnyerni, és én így neveltelek benneteket.

Most Isten veletek, legyetek jók, egyszerűek, szelídek és engedelmesek, az Ő akaratában megnyugvók.

A HEGYI BESZÉDHEZ (A PARÁZNASÁGRÓL) (*)

Névtelen Szellem 1964. március 12-én

Már itt vagyok az Úr Jézus nevében, gyermekem. Ne hagyd magad a félelmeket terjesztő sötét gondolatoktól félrevezetni, gyermekem. Ne legyél az ilyen gondolatoktól megtévesztve, hiszen tudod azt, hogy ami az emberek előtt lehetetlennek tűnik fel, az az isteni Mindenhatóságnak lehetséges, még a legvigasztalanabb időkben is. Hiszen te ismered az utat-módot ahhoz, hogy az isteni kegyelem előtt minden ajtók felnyíljanak, és minden hatalmasságok meghajoljanak. Tehát ne gondolj el olyan torlaszokat magad elé, melyek elfedik a kilátást. Még egy kis türelem és bizakodó hit, és azok az ajtók megnyílnak, melyek a testi szemeid elé a világosabb sugarakat is közvetítik. Ne izgasd magad rémképekkel, mert az a kevés, ami még hátra van, igen rövid idő alatt meg lesz írva, természetesen akkor minden más körülötted szünetel. Átjavítani azután is lehet. Ez a tétel magyarázata a legnehezebb feladatot képezi, mert éppen ezzel szemben a legridegebb ellenállásra lehet és kell számítanom. Mert ezt a legnehezebben érti meg az elromlott lelkületű világi embertömeg, mert minden törekvése az, hogy a testi jólétet és a testben elérhető élvezetet megszerezhesse magának. Ezt a természet látszólag támogatja is, de amikor már a kapott testi erők elfogynak, a lélek erői sem képesek pótolni azt a hiányt, amivel még egyszer visszafordulhatna egy élet alatt. És mi a sorsa az emberi léleknek a test nélküli világban? A legnyomorultabb sorsa a test nélküli világban azoknak van, akik ezekben az undorító bűnökben szenvednek. Azért mondja az Úr, ha a te szemed megbotránkoztat, vájdd ki azt, jobb neked a testben szem nélkül élni, mint az egész testeddel a gyehenna tüzében égni. Ha a te kezéd az Isten által tiltottak után akar nyúlni, inkább vágd le azt, mint hogy az egész tested a gyehenna, vagyis a pokol tüzében szenvedve semmisüljön meg, mert a testen esett minden bűn, a lélek testén bűnhődik, szenved, amíg le nem tisztul, és meg nem gyógyul abból a lélek. Éppen ez a bűn az, ami az életáramok megfertőzése folytán belenyúl a legérzékenyebb részében az idegrendszert kiválasztása folytán, tehát ezért nehéz úgy a szavakat

és a formákat megtalálni, hogy az emberek minden rétegei megérthessék a valódi értelem ezen kijelentését, hogy ne lehessen elfordítani sem jobbra, sem balra, hogy ezzel a bűnöket kisebbíthessék, vagy egészen semlegesíthessék.

Nem kicsiny feladat, de megoldjuk azt is. Csak legyél reményességgel és bizakodással eltelve lelkileg. Amint a rendes enyhület bekövetkezik az időjárásban, és szép, világos nappalok lesznek, a kora délutáni órákat fogom lekötni, hogy a rendes világosságban tudjak veled dolgozni. Jó lesz az így, és azt is hozzáteszem, hogy semmivel, ami emberi figyelmedet lekötné, ne foglalkozzál azokon a napokon, és az izgalmaktól kíméljed magadat, amennyire lehetséges. Most én elbúcsúzom tőled, de csak a földi tudattól, a belső éneddel annál erősebben kívánok összeköttetést fenntartani. Azért mondom, hogy ne csodálkozzál, ha az agyadban idegennek tetsző elméletek forognak olykor. Most az Úr Jézus nagy kegyelmébe és szeretetébe ajánlak téged, és elmegyek tőled. Ha alkalmas lesz minden, akkor lehet.

Isten veletek.

EGYENES ÚTON EGYENESEN KELL JÁRNI(*)

Névtelen Szellem 1964. augusztus 1-én

Már eljöttem az Úr Jézus nevében, gyermekem. Ez csak a testi tudatodban látszik úgy, mert a lelked minden atomjában meg van a velem való közösséged tudata. Hiszen nincs tér és nincs idő az örökkévalóság világában, bár nagyon nehéz ezt a földi fogalmak szerint elfogadni a maga teljességében, én tudom azt. Mert én is végig jártam az időben azokat a keserves utakat, amelyeken csak az én Uram Megváltóm tudott átvezetni. Mert az ember gyenge a maga kárhozatba vivő romlott természetével ezeken uralmat gyakorolni. De az Úr segítségével, ha megtép is bennünket a túske, ha újra és újra kísértésbe viszi a lelkünket romlott fogalmakon keresztül az a régi kígyó - ami sohasem tud egyenes irányban előre jutni, bár nincs előtte akadály, de mégis csak tekergőzve a saját erejéből löki előre magát, amíg meg nem találja az ő maga által felfedezett rejtekhelyét. Igen, gyermekem, ez a hatalmas ellenség a Földön mindig félrevezeti az emberi természetet. Nem

tudja, nem akarja tudni azt, hogy az egyenes úton egyenesen kell járni, mert csak úgy juthat el a biztos révbe. Azért hányódik a te lelked is a gondolatok és fogalmak összecsukódó, az utat elborító árnyékaiban, mert azt gondolod, és minden földi ember úgy gondolja, hogy az Isten útján haladók előtt nem lehet megtévesztő árnyék, mely az egyenes utat elfedi. Egy bizonyos távolságig - igen, ez az egyenes út áll előtte mindenkinek, hogy meg ne rettenjen az akadályoktól, és az ellenség fegyvereinek borzalmasságától, de ha ezen túljutott, akkor már ott áll előtte az ingoványos, amelyet az ő maga egyéniségének eredményeivel kell járhatóvá tenni a gyengébbek részére. Mindenkinek meg kell járni ezt a zivatárokkal elhomályosított utat, amelyen súlyos és még súlyosabb próbák teszik nehezzé az életet, de aki végig megáll, azt az Úr megáldja és megszenteli, és megszentelődik vele az a szenvedés is, mely nehezzé tette az utat előre. Így te se féljél, és ne gondoljál olyant, hogy az Úr azért adta utadba ezt a szenvedést, mert nem találja jónak, hogy te ebben a munkában előre juthassál. Az Úr beszédje azok részére, akik Őt követésre vannak kiválasztva felemelő, megvilágosító, megerősítő hatalom. De akik még csak az út előtt tanakodnak, okoskodnak, hogyan lenne jobb, hogy a földi élet kedvező lehetőségeit, vagy az örökélet boldogságát helyezték előbbre - azok részére romboló erő, mely a hit kemény igazságával fel kell hogy eméssze az utánzatot, hogy az örök igazság rendíthetetlenül megálljon a lélek előtt.

Az Úr nagyon is figyel az Őt követők lelki világának alakulását. Nagyon is együtt érez azokkal, akik vergődő lelkükben hozzá sóhajtó érzésekkel keresik Őt, hogy az Ő sok és nehéz szenvedéseiben meggyógyulhassanak, az Ő reszkető fájdalmaiban megerősödhesse azokkal a nehéz harcokkal szemben, melyet a világ gonoszságaival meg kell harcolniuk. A világ a sátáni örömeiket kínálja, és ezzel a halál poharát üríti ki a lélek. Eljegyz magát a halállal, mert mindennek el kell múlni, ami nem az Istentől való. Ez az elmúlás pedig fájdalmas sebeket hagy a lélek testén, ezekkel senki be nem mehet az Úr országába, mert az csak az épeknek és megtisztultaknak a részére van megépítve. Ebben a munkában élni, fáradni és sebeket elszenvadni, az az igazi élet, mert ezt hagyta nekünk az Úr. Ezt a munkát Ő ismeri a magáénak

és ezen az úton várja azokat, akiket kiválasztott. Ne kétségeskedjél, Ő tud rólad és *megsegíti azokat, akik mindvégig Őreá bízzák magukat, nem azokért az érdekekért, melyeket talán nehezen megszereztek a nehéz úton, hanem azért az Őbelé helyezett bizalomért és iránta való szeretetért, amely őket a hűségre és engedelmességre bírta hajlítani.* Gyermekem, te tudod azt, hogy téged elejétől fogva szeretettel vettelek körül. A szomorúságod nekem is fájt, a kétségeid az én lelkemet is próbára tették és az Úr mindannyiszor meghallgatta érted való könyörgésemet, most is meghallgatja, és mindig, mert Ő is szeret téged, másképpen nem választott volna téged arra a nehéz útra. Ne féljél, mi mindnyájan veled vagyunk, és meg fogjuk tisztítani az utat, amennyire lehet, és veled leszek mindig, ha hívsz, ha nem is érzel a testeden keresztül.

Higgyél és bízzál kislányom, a hiteden keresztül együtt vagyunk mindig és örökké, az Úr megadja azt, hogy boldog megelégedéssel záródik le földi életed. Azután pedig meglátod, és boldogan tapasztalod, hogy az Úr ígérete nem mérték szerint, hanem mértéken felül gazdagon jutalmazza azokat, akik mindvégig hittek és bíztak Őbenne. Mindent elrendez az Úr azok számára, akik Őt szeretettel szolgálják. Meg fogjuk írni, amit én elkezdtem, ez legyen neked elég, és bízzad magad az Úrra, Aki nekem megígérte, hogy amit kértem azt teljesíti. Azért higgyél és bízzál és meglátod, jó lesz minden.

Most az Úr segítsége, és a kéréseket meghallgató kegyelme legyen veled, és vezéreljen utadon gyermekem. Én veled leszek mindenesetre, ha hívsz. Most Isten veled gyermekem, és mind-egyikkel akik hívnak, várnak és az Úrban bizakodnak. (Eszter szemét 1964. augusztus 3-án műtötték)

A „VALÓSÁG” HATÁSA ELŐL NINCS KITÉRÉS! (*)

Névtelen Szellem 1964. december 17-én

Már veled vagyok gyermekem az Úr Jézus nevében. Igen, az én gondolataimat sugároztam át a te lelkedbe gyermekem, amit majd szeretnék vagy elmondani, nem nagyon messze időben, ha alkalom és olyan helyzet adódik, ami téged nem zavar és nem foglal

le. Mert ha nem is sokat egyszerre, de mégis szeretném megkezdeni a munkát, nehogy egészen idegen legyen az, amit már leírtam azokkal a következő pontokkal, amit leírni szándékozom veled. Mert éppen veled akarom megírni egészen maradéktalanul, mert azt már úgy sem értené meg más, még akkor sem, ha teljesen magáévá tette az eszmét. Azért akarom, ha lassan is haladunk előre, hogy a te lehetőségeiddel még összhangba hozzuk a kis órákat, amelyben zavartalanul lefoglalhatlak még. Mert jönnek idők, amelyek nem kedveznek a te lelki beállítottságodhoz, mert te nagyon érzékeny vagy most már mindenre. Természetes a hét napjai közül így én többet lefoglalok a munkához, főképpen ezeket az órákat, amelyek még pihentebbek, mint az esteli órák, mert azok legyenek a pihenésre szánva inkább. A te szemed már nem lesz olyan éles, mint volt azelőtt, de azért még egy kicsit lehet használni. A beszédőtől elszoktál, és nehezebben megy a gondolatok testbe öltöztetése is és így nekem is több munkát ad, mint azelőtt. Megkopott a gépezet, hiszen rettenetes munkát rótt rá az élet zűrzavara, amelyet nehezen, vagy egyáltalán nem is lehetett tisztázni, mert a gonosz erők nagyon elreteszelték az utakat, módokat, amelyeken keresztül a kétféle irányban haladó lelki tömegek sok ütközések között találkozni kénytelenek. Azonban ne veszítsetek el sem a hiteteket, sem reménységeketek, mert kitisztul a látóhatár, és tisztábban fogjátok felismerni az irányt, amelyen előre fognak haladni azok, akik a jobbat választották. Lejár mindennek az ideje a földi világban, váltakozik egymás után a szín és azok az utak, amelyen biztosabban lehet előre haladni.

Jóllehet, te már azokat nem sokat veszed igénybe, mert a biztos révben vár a te pihentető boldog otthonod előfutára, de még egy keveset kiveszed a részed egy kis örömből, egy kis izgalomból, és már itt boldogan álmodol a nagyobbról, az igazabb és romolhatatlanabbról, amelyről már nem kell lemondani többé. Igen, gyermekem, a jó Isten gazdagon megjutalmazza azokat, akik az igaz ügyért mindent feláldoztak és odaadnak, hogy azt a Földön előre vihessék. Mert a földi világ talaja táplálja és elősegíti mind a jó és igaz, mind a tévelygés és gonosz eszmék magvát, amelyet földi életük során elhullat minden testesült szellem cselekedeteivel, beszédeivel, és kialakított gondolataival. Ez az, ami a földi

életet a megpróbáltatások világává teszi, és mivel többé-kevésbé mind a tévedésekkel megfertőzött szellemek hullanak alá, vagy éppen a mélyről emelkednek felfelé, azért a földi élet nem lehet boldog. Mert súlyosan terhelt lelkek nem tudnak sem jót, sem igazat adni a saját énjükből a világnak, mert ezt a legbensőbb lelki világukban még nem ismerik. Csak hatásaikból tanulják meg lassan, hogy a jó miért jó, és a rossz miért rossz. A lélek elég tanulékony ugyan, de az ébredő ravaszság is vele együtt növekedik, és itt törik meg az iránytű mutatója. Itt kell már a segítség az ismeretre eljutott szellemek részéről, az áldozatot jelentő testöltések sorozata az igazság, a szeretet magvainak elhintése érdekében. Minden magvacska kihajt a földi természetben, de a gonosz magvak erősek és ellentállóbbak, mint a Föld feletti virágok természetéből ide plántáltak. A valóság az, hogy jönnek-mennek a lelkek fel és le, és magukkal viszik emlékeiket, amelyeket újra és újra fel kell dolgozniuk. Fájdalmas tanulással kell megrögzíteniük, hogy a jónak jó a hatása, a rossznak rossz a hatása, és az elöl nem térhet ki senki és nem menekülhet el sehová, mert a saját lelkében hordja mindenki a maga törvényét. Sok próbálkozás és fájdalmas tapasztalatok után kifáradva, elerőtlenedve adja át magát az emberi lélek az isteni rendelkezésnek. Csak azután jön el a tisztulás ideje és állapota, amikor önmaga adja át magát az isteni kegyelem tisztító és megigazító kegyelmet sugárzó rendelkezésének. Ez az az idő, amikor az isteni igazság munkáló magva kikel, és gyümölcsöt hoz már a földi életben is.

Gyermekem, ez az az élet, amelyet most te végigéltél. Ne sajnáld azt a fájó és gyötrő időket, hogy át kellett élni itt a Földön, mert ez az az idő, ami olyan magokat hagy maga után, amelyek kikelnek nemcsak a Földön, hanem ott is, ahol már azt mondják az emberek, hogy az a boldogság világa. Ezek termőképesek, mert eredményeket is tudnak felmutatni ott is, ahol már megismerik, hogy milyen mag, milyen gyümölcsöt terem, és ezt ők is megkívánják és követésre méltónak látják. Te ezt nem látod még innen, mert a bűn sötétje eltakarja az utat, a lelkedben a fájdalmak és csalódások emlékei még élénken élnek, még nem gyógyultak be egészen a sebek, amit ezen az életúton kaptál. De az Úr megmutatja mielőtt eljössz, hogy nem hiába éltél, és nem hiába szenved

senki, aki az Urat hüen követi. Ismét jövök majd, és ha látom, hogy lehet szólni, akkor szólok hozzátok. Készüljetek az Úr Földre jövetelének nagy és kedves ünnepére, azzal az alázatos mély lelki és testi átadással, melyet az Úr testi megjelenéséhez szükséges legmagasabb fokban átérző és magát átadó földi anya szerzett. Ez az idő az övé.

Vele érezni, vele járni az élet legnehezebb útján, a keserű, fájdalmak között is boldog örömmel tekinteni az Isten által megígért boldogság felé, amit még csak az ígélet hordoz méhében.

Isten veletek, gyermekem.

IMÁDKOZNI KELL, HOGY JÖJJÖN EL A TE ORSZÁGOD(*)

Máté 18:20

Névtelen Szellem 1965. március 29-én

Már én vagyok itt az Úr Jézus nevében gyermekem. Látom, mert én csak messziről kormányoztam a kezdetet, de nem lehet már veled olyan messze, egy egészen szoros kapcsolatot megtartani, mert az életszalag nem bírja megtartani az egyenletes megfeszítést. Már nem vagy fiatal, amikor még elkezdtük ismerni egymást. Az életszalag nem más, mint az életerőnek a megnyújtása, ami a szellemnek szabadságot nyújt, hogy az új erőket megsokszorozza és a testet minden nehézségen baj nélkül átsegítse. Kedves gyermekem, ne hajtsd búra a fejedet, ne is legyél türelmetlen, mert ami most olyan nagy súlynak látszik, az csak átmeneti állapot most még. Ez még megjavul és kisimul. Az ilyen kifáradás a testnek az az állapota, amikor már betakarított mindent, és biztonságba helyezte azokat a féltett eredményeit, amiket összegyűjtött az ő egész élete idejében. Maradnak azokból, akik most is veled vannak, és hozzákapcsolódnak azok, a most még nem ismert, de mégis idetartozókból, akik majd egybetömörülnek, és a közös vágy és a közös törekvés összehozza őket, hogy megértve az Úr akaratát, egy célban összeolvadt lélekkel, meg tudják kezdeni a nagy feladat megoldását. Természetes az, hogy bizonyos rétegeződés is kezdetét veszi, de az nem olyan nagy hiba, hogy

azt nem lehetne kijavítani. Te úgysem tudod lebontani olyan hamar azt a köteléket a lelkedről, amelyet az együtt eltöltött munka és szenvedés, aggodalmak és közös reménykedések mindig erősebbé és elszakíthatatlanabbá tettek. Hiszen ha ez nem volna az az összetartó kapocs, akkor sohasem lehetne városokat, országokat egybetartani, hogy azokat együvé, egy eszmében egymásra találva, nagygyá és erőssé tegyék. Az emberi lelkek önmagukat elkülönítve egymástól, nem tudnák fenntartani azt a közösséget, amit ha nehezen is, de mégis minden lélek a maga hozzájárulásával segít építeni, nagygyá és boldoggá akar tenni. Ez a boldogság menedéket jelent azoknak is, akik bár szeretnének valamit felmutatni, de lelkileg annyira gyarlók és annyira uralkodni vágyók, hogy nem vonzza semmiféle magasabbrendű eszme őket, és így nincs menedékük sehol. Ez a társtalan szabadság - mivel nincs sehol otthona - nem adhat sem megnyugvást, sem békességes pihenést, sem előmenetelt a szellemi világban, de a földrejelvetel idejében sem találhatja meg az ő lelkében a Földön sem a helyét. Nagyon szomorú dolog ez, és az ilyen kivetett lelkek mindig egyedül maradnak, minden segítség nélkül. Az Úr országában mindenkinek megvan a maga fenntartott helye. De ha nem érkezett még be, akkor az üresen áll a maga kimért helyén. Az ilyen üres helyek - messze a lakott területektől - kívül vannak és minden díszétől az életet széppé tevő, örömet okozó létesítményektől meg vannak fosztva.

Mindenkinek a maga erejéből és szorgalmával kell azt megművelnie. A földi életben, ami szépet és jót cselekszik az ember, azt találja meg abban a szellemi hazában, ahová megérkezik a halál pillanatában. Minél nagyobb odaadással igyekszik a jó és igaz követésére, annál szebb és jobb eredményeket talál megvalósulva a saját szellemi otthonában. Tehát semmi nem vész el, ami igaz érték, mert annak van egy háborítatlan, biztos helye, ahová nem mehetnek be azok, akik a máséhoz akár könnyelműségből is hozzányúlnak, vagy gögös pökhendiségből leócsárolják a mások igaz és szent törekvéseit. Semmi el nem vész, ami egyszer ki lett mondva, vagy el lett végezve, és az ha gyenge is, de jóakarattal lett végezve. Ezért lehet elérni a jó és a jobb jutalmát, ami ha a felsőbb, a fejlettebb világok mértékét nem is tudja megközelíteni,

de a maga fokozatán mégis jó szolgálatot tud végezni, a nálánál fejletlenebb szellemek életében segítő eszközként felhasználható, és az már értéket jelent. Az ilyen szolgálatok jelentik a felfelé emelkedéshez azokat a lépcsőfokokat, amelyeken a magasabb világok felé készítik el az utat, hogy minden lélek feljuthasson a legmagasabbra is. Mind egy Isten teremtményei vagyunk, de a bűn miatt sokan lemaradtak ezekről a kegyelem nyújtotta utak megismeréséről. Az isteni szeretet megmutatta az ő szent Fiában mindazt, amit a legmélyebbre jutott lélek is meg tud ismerni, mert ez mindenkinek jólesik. Ennek az ajándékát mindenki szívesen fogadja és ez a szeretet cselekedete, az igazság megengyhítése, a javulás és tisztulás lehetősége és segítőkészsége. Ezek azok az aranypénzek, amelyen mindent meg lehet vásárolni az örökéletben. Azért ne sajnálja senki a maga jó cselekedetét, még akkor sem, ha csalódás járt érte, hála helyett, az nem vész el, ha a földi életben nem is találja meg, az csak a láthatóból a láthatatlanba tűnt el. Ott mindenki megtalálja azt, ami kedves volt és elveszett.

Az emberi lélek széles, nagy világában sok a rejtett mélyedés, és sokszor eltűnik egyik másik lélekben az a jó és igaz cselekedet, amelyet a szeretet indított el, hogy segíthessen az arra rászoruló másik szenvedő lelken. De ha sok a bűn, és kemény a szív érzése, nem veszi észre azt, hogy nagy értékű ajándékot kapott, és nem érzi azt, hogy ezt nem kötelességteljesítésből cselekedte az adakozó, hanem szeretetből. És nem tudja érezni azt sem, hogy neki is szeretni kell az adakozót. - Ezek mind fejlődési hibák, elmaraadások, amelyek nem maradnak meg nyom nélkül. A sorsok törvénye néha nagyon érzékenyen érinti azokat a kemény és gögös lelkeket, akiket nem tudott a szeretet cselekedete jobb belátásra bírni, azok sokszor keserű panaszokra fakadnak, mert akiktől szeretetet várnak, azok elfordultak tőle. A panaszok mindig szaporodnak, a kiigazító igazság törvénye késni látszik a maga ítéletével, és az életben egyetlen reménységét sem váltja valóra. Az élet a megpróbáltatások világa a Földön, és nincs senki, aki ezt megváltoztathatja, csak egyedül a sorsokat intező gondviselő szeretet. Ezért kell imádkozni a mindennapi fohászkodás idején, hogy „Jöjjön el a Te országod”, mert ha az idő lejár, magával viszi a

fájdalmat, a szenvedést, a csalódást, és beváltja az ígérését, mert az Isten országában már nincs fájdalom, nincs szenvedés, csak egy boldog öröm, mert ezek mind megszűnnek a bűnnel együtt. Azért amíg az élet tart a Földön, és a bűntől való szabadulást kéri a földi ember, mindig meghallgatást talál. És egyben segítséget is a tévedései ellen. Az Isten meghallgatja a tiszta igazságra törekvő lelkeket, és megsegíti küzdelmeikben őket. Azért jó az, ha van egy közösség a hasonló törekvésű emberek között, mert segítségül jön az Úr azokhoz, akik elfáradtak a göröngyös életúton. A közösség imádságában erő van és hatalom, ami felemeli a hétköznapi élet szintjéről a lélek vágyait, törekvéseit, és áldást hozóan tér vissza, mint a mennyei harmat. Azért én azt mondom, amikor összejöttök, nem a földi élet keserűségét, hanem az engesztelődés ígérését igyekezzetek lelketekben felerősíteni. Mert ez eljön, és ne találjon készületlenül benneteket, mert sok vár reátok azon az úton, ami már nem messze van.

És te is igyekezzél gyermekem, hogy a lelki és testi erők összhangba jöhessenek, hogy még egy utolsó nagy számtani feladatot megoldhassunk együtt, mert ezt még szeretném elvégezni.

Most Isten veletek, meglesz minden.

ÚT AZ ÚJ HAZA FELÉ(*)

Névtelen Szellem 1965. június 4-én

Igen, én vagyok itt az Úr Jézus nevében gyermekem. Úgy mondta Lajos, hogy te el fogsz menni a te kis régi, gyermekkori hazádba. Igaz ez az érzésed és meglátásod, mert én éppen erről is akarok még írni, az emberi lélek minden érzése és vágya odavonzza a gondolatokat és törekvéseket, ahol az élete kezdődött, azaz, ahol a gondolkozásai kezdtek kialakulni. A haza fogalma, az élet kezdete és kialakulása, a haza visszaszerzése, az emberek fogalmi szerint vérrel és szenvedéssel megy véghez, mert a nálánál gonoszabb kiüzte onnan azokat, akik örökség szerint bírták és bírják azt a helyet, amit ők, az utódok elvesztettek. De miért vesztették el? Mert nem tudták megtartani. Mi lehetett annak az oka, hogy az embernek el kellett hagynia otthonát, születési helyét? Az em-

berek nem tudták megteremteni maguk között a békét, az egyetértést, mert mindegyik többre, érdemesebbre tartotta magát, mint testvérét, felebarátját. A szeretet hiánya, a meg nem értés, a góg, az önmagát túlértékelés téveszméje ahelyett, hogy segítenék egymást, és a segítség által új és szebb, jobb és értékesebb eredmények jöhetnének létre mind a Földön, mind az azt körülvevő szférákon. Tehát az okot felismerve az eredményekből meg lehet formálni az emberi lelket, ezzel átformálódik az őt körülvevő természet világa is, és új világ épül, új haza képződik ki, a jobb, az igazabb természet törvényével együtt. És vajon kié ez az új világ, a maga körülfont természetes erejével? Nem azoké-e, akik ezt megépítették az isteni segítség és elgondolás erejével? Ezt pedig nem veheti el senki és semmi, ha az ember az isteni elvek szerint építette fel, mert azon nem vehetett hatalmat a téveszmék, a hazugságok és félrevezetések egész armádiája sem, mert erősek és rendíthetetlenek, mert örökre szólók, melyeket az isteni törvény alapjaira épít fel a múlandó életében is az emberi szellem.

Szeretett gyermekem! Erre az építkezésre szeretném én is a ti figyelmeteket felhívni, mindannyiótokét, akik be-bepillantotok abba az örök városba, amelynek alapjait és terveit a mi Urunk, a Jézus Krisztus rakta le ebben a múlandó világban. Hogy azok, akik már megfáradtak és megterhelteknek érzik magukat a gonosz eredmények elszenvedésében, hazát találjanak, ahol megpihenhetnek a folytonos vándorlások után. Az igazi égi elhagyottak, ahol születtek, ahol az első boldog behatásokkal megismerték az „élet” boldogságot jelentő ízet és illatát, a természet szépségét, ami ezer és ezer alakban tükrözi vissza azokat a szellemi gyönyörűségeket, melyek után kiolthatatlan vágygal és törekvéssel szeretne az ember a maga világában szert tenni. De nem juthat hozzá bármilyen nagyon akarná, mert hiányzik hozzá a lehetősége.

Ezt az igazi hazát, ennek a megépítését, ebben való segítségét akarja az az isteni kegyelem adni azoknak az emberi lelkeknek, akik már valamennyire is felébredtek, és kinyitották lelki füleiket az isteni igazság meghallására és követésére. Ezekhez akarom én is az én kis munkámban eljuttatni az igazság szavát, hogy megismerjék az utat és módot az új haza felépítéséhez. Mert mindenki hivatalos ugyan ehhez a munkához, de nem mindenki érti meg az

isten akaratnak azokat a magasabbrendű kifejezéseit, amellyel eltér a nagy bűnökben alámerült emberi elismert igazságoktól. Így megakadnak felette, mert azt mondják: ez emberileg kivihetetlen. De mindennek megvan a maga lélek szerinti értelme és formája. Azért kell mélyre lenyúlni az emberi lélek begyepesedett, és némely helyen elvadult, gondozatlan világába, és felszínre hozni onnan azokat a már teljesen rothadásnak indult égi érzéseknek gyökereit, hogy ha még egy kis életképes erő van bennük, letisztítva a bűnök sarától, új földben - talán a következő testöltéssel - még életre kelnek az égi érzések. És megküzdve a rothadás elemeivel, még egy új életre ébredéssel megerősödnek, és munkát vállalhatnak. Ebben a munkában minden Isten akaratát megértő lélek részt vehet. Sőt, hívom és várom mindazokat, akik átérzik és megértik ennek a munkának a nem mindennapi értékét és nagyarányú következményeit.

Azért legyél békén és nyugodtan, én veled leszek, és várom hívásodat, ha kipihented magadat. Jól átnézni, amire szükséged lesz, és az Úr nevében, amit lehet, végezni, az elvégezzük, de ne erőltess magadat. A szemedet óvjad a fénytől.

Most Isten veletek. Igen, egészen jól megérted az én akaratomat.

MI AZ EGYETLEN NAGY IGAZSÁG? (*)

Névtelen Szellem 1965. augusztus 5-én

Már én vagyok itt gyermekem az Úr Jézus nevében. Nem, ezek már nem jönnek elő, a te életed már le van zárva, és el van rendezve azoktól a külső behatásokat létrehozó erőket és lehetőségeket kibővítő áramlatok elől, amelyek zavarossá és kiszámíthatatlanná teszik még a leghelyesebb irányban haladók előtt is az utat előre. Igen, ezt óhajtanám én is, hogy ez így legyen, nem lett volna úgy sem, mert ha bármilyen ok folytán a közösség megszakadt volna, azért a törvény ereje a maga markáns eszközeivel kötelezte volna az „embert” arra, hogy helytálljon a magára vállalt terhek viselésére - amíg a lélek akarata és vágya fel nem ébred. Ez elkerülhetetlenül bekövetkezett volna. De nagy szenvedésekkel megrakva. Ez azonban nem következett el, mert a te életed

folyásában az örvények ki kellett, hogy simuljanak, mielőtt az ellenálló erők kifogynak. Arra már nem jut idő, amit te gondolsz, mert az Úr megnyitotta és még megszélesíti azt a forrást, ahonnan a te részedre új megismerések és ezeknek nyomán új források felfedezése kezdi meg az élet terjedését, mert az szükséges lesz nemsokára. Majd nemsokára meg fogod látni, és az a kívánságom, hogy amint a te megszokott életed helyreáll, kicsit megpihelve új munkára szánt időt fogunk lekötni a földi élet egyformán zavarokkal küzdő idejéből, mert a földi élet zavarai nem múlnak el, csak más irányba terelődnek. A ti részetekre azonban valamivel könnyebb lesz és szabadabb. A földi élet változataiban az emberi lélek folyton hanyódik, amíg fel nem ismerte azt az irányt, amely felé haladnia kell, hogy nyugalmat és némi kis boldogságot is találhasson. Ez nem is boldogság, csak valami utánzata annak, de mégis megtalálhatja az utat, amelyen haladva a lélek úgy érzi, hogy a célhoz közelebb jutott. Ez az az érzés, amire az ember azt mondja: „megismertem az élet célját”, de ez az út is ki van rakva éles kövekkel és göröngyökkel, melyeket mind az emberi tökéletlenség hullatott el, és minden helytelen elgondolásával és lerögzített cselekedetével megvalósított. Az életúton utána haladók megpróbáltatásait, szenvedéseit előkészítők már régen porrá vált tetemeit felszívja és megemésztí a természet magát megújító ereje, mikor az „ember” újra megjelenik a Földön, és „más testben” és más körülmények között találkozik az önmaga tévedéseinek, bűneinek eredményeivel. Szemben találja magát ezekkel, és megpróbál ellenük küzdeni. De legtöbbször csak azokkal az eszközökkel, amelyek új ellenálló erőket fejtenek ki, és így nem tudja, nem érti meg az isteni akarat boldogító célját egészen addig, amíg a nehéz testi burokokban fel nem tudnak nyílni lelki szeméi, hogy ne az elrontott omladékok közt keresse a boldogság világát, hanem fel kell építenie a tulajdon lelkében az Isten országát. Ha csak egy-egy téglát visz is az építkezéshez, ha csak egy-egy korty vízzel enyhíti is az azon dolgozók szomjúságát, hogy azok a munkájuk közben el ne lankadjanak, ki ne dőljenek, ez is már az Isten akaratának megértését célozza. Így ezzel a megértéssel és résztvevéssel érkezik el az emberiség a haladás törvényének előrejutásához, amelyben résztvett, és a természettörvény,

mint gazda, megfizeti, bőséges jutalomban részesíti azokat az emberlelkeket, akik ebben munkát vállaltak.

Az elkövetkező élettornusban már magasabbrendű munkát bíz reájuk, amelyet ha lelkiismeretesen elvégeznek, és nem engedik át magukat a világ szerinti nagyság kiemelő megkülönböztetésének, akkor jó példájával már a lélek világának előmenetelét is előmozdítja. De mindezeket csak az isteni Lélek segítő erejével tudja véghezvinni. ***Tehát az ember újra és újra elérkezik ahhoz a pont-hoz; hogy megismerje azt az egyetlen nagy Igazságot; hogy az életnek csak egy nagy célja van a Földön, vagy bárhol: az Isten akaratát megismerni és követni, hogy a Földön, vagy a világ-egyetemnek bármely részén boldog lehessen.***

Kiemelkedjék a bűnök által megteremtett szenvedésekből, lelki és testi gyötrelmekből, melyet megteremtett önmaga részére az Istennel szemben elkövetett engedetlenségével. A következmények elhordozása az a szigorú ítélet, melyet kihívott az egész teremtettség önmaga ellen, és minden cselekedetével újra kihívja, amíg be nem látja, és vissza nem tér a bűn útjáról, mely egyre messzebb viszi a vágyott boldogabb élet elérhetőségétől. Nehéz a földi élet azoknak, akik már lelkük szerint megérték a boldogabb életre, és elfáradtak a terhek viselésében. De az Úr kegyelme és szeretete, mint a harmat a virágot úgy felüdíti és megerősíti, az élet nehéz elhordozására képessé teszi azokat, akik Hozzá fordulnak segítségért. A szeretet áldó ereje megkönnyíti az út fáradalmait, és az Isten áldása mannat hint az útra, hogy megerősítse és új cselekvésekre képessé tegye a felfelé haladókat lelkét. És amikor elérkeznek az Úrtól kijelölt célhoz, visszapillantva az elhagyott földi életre, és előretekintve az új eddig el sem képzelt igaz hazájukba, akkor boldogan adnak hálát azokért a szenvedésekért és megpróbáltatásokért, melyeket földi életükben békén hordoztak az Úrban bizakodva. Tehát nincs oka senkinek a panaszra, aki az Úrban bizakodva hordozta és hordozza terheit. Gyermezem, ez nem csak neked szól egyedül, hanem minden szenvedő embernek. Ha hívtok, én azt megérezem. Igen, így legyen.

Amikor hívsz, jövök. Nem is búcsúzom ...

A BENSŐSÉGES IMÁDSÁG HATÁSA(*)

Névtelen Szellem 1965. augusztus 9-én

Már várok rád gyermekem Úr Jézus nevében. Nem gyermekem, minden ami van, nem bizonyos, hogy rossz célból van adva, még akkor sem, ha az annak látszik. Mert az ember szűk látóköréből sok jó rossz világításba esik bele, és nem a maga igazi formáját mutatja. És sok rossz egészen kifogástalannak látszó, külső köntösben jelenik meg a külső világban, hogy megtévessze az emberek látását, és így célját minden akadály nélkül érhesse el. *Azért az Úrhoz küldött bensőséges imádság a tiszta megismerésért, a jónak és az igaznak felismeréséért, nagyon üdvös eredményeknek előkészítő folyamatát indítja el azokban a lelkekben, akik az üdvösség felé vezető úton megpróbáltatásoknak vannak kitéve.* A megpróbáltatások világa a földi életben nem mindig győtrelem és szenvedés, sokkal inkább a sikeresnek látszó kiváltságos életformához való felemeltetése az emberi sorsoknak. Azért mondja az Úr az Ő legegyszerűbb imádságában, hogy: „*add meg a mi mindennapi kenyerünket*” mert **a kenyér fogalma a mindennapi élet szükségleteit foglalja magában. A betegnek a gyógyulást, a szegénynek a megelégedést hozó, aggodalmak nélküli szerény megélhetést, nagyra törés nélkül. Az elfáradt lelkeknek a megpihenés és erőgyűjtés lehetőségét, mindent jelent a kenyér, ami az életszükségleteket képezi. A szomszédságban eltikkadt útonjárónak a hűvös forrásra találást jelenti.** A lélek éppen úgy elfárad, mint a test, és szükséges a pihenés is, hogy erőt gyűjthesen a további vándorútra. Mert a Föld nem hazája az ember lelkének, ahol minden szépsége mellett is telve van minden ártalmas, ki nem számítható súlyos szenvedéseket okozó bántalmakkal. *Minden, ami szép, minden, ami a jónak köntösében jelenik meg a Földön már meg van fertőzve a gonosztól, ami sem kívül, sem belül nem látszik meg, csak a következményeiben érezhető.* Azért mondják az emberek a maguk egyszerű tapasztalataik szerint, hogy „nem minden jó, ami szépnek látszik”. És valóban: így van a Földön. Azért az ember legyen óvatos a szépnek és jónak látszó dolgokkal szemben, mert éppen azok a megtévessztő erők köntösei, melyet a gonosz felhasznál, hogy célját könnyebben elérje, a

minden szép és jó után vágyó emberek lelkében. **Az ember legyen óvatos és szerény igényű az étellel szemben, hogy könnyen kielégíthesse vágyait**, de ne legyen előítéletes azokkal a javakkal szemben sem, amit a könyörülő égi kezek nyújtanak feléje, mert nem tudhatja, milyen feladatot bíz rá az isteni kegyelem, amit be kell töltenie azzal az Istentől kapott ajándékkal, amit részére sorsa juttatott.

A jónak szolgálatában, az igazságnak megfelelően mindent felhasználhat az ember, szerényen, meghúzódva a háttérben, nehogy a jóért az emberek magasztalásában a maga dicsőségét igyekezék megtalálni az „ember”. Mert ha az a jó, amit cselekedett csakugyan jó is, akkor is az isteni kegyelemnek csak továbbadója és eszköze volt, akire ez a továbbadás csak megbízást jelent, amit mint kötelességet teljesített az ember. Ezt a kötelességet lehet szeretettel, melegséggel, örömmel és boldog engedelmisséggel végrehajtani, és lehet önteltséggel, önmaga felértékelésének tudatával megcselekedni, de ezzel mindenestre már elvette jutalmát a földi világban, és többé már nem várhat semmit...

Az értékelés nem az ember dolga. Van, aki mérlegre teszi, és annak értéke szerint fizeti meg a kijáró jutalmat minden jónak tartott cselekedetéért az embernek. *Az isteni kegyelem nem kötött egyezményeket az „emberek világával” és így nem is kötelezte el magát a hibázó, gyenge emberrel szemben.* De bőkezűen adja áldását az egyszerű, magukat megalázó emberi lelkekre, még akkor is, ha megtévedtek és megbotlottak, de ismét felállnak, és panasz nélkül, neheztelés nélkül róják tovább a nehéz utat Istenben bízva, hittől előre tekintve. Igen, így gyermekem, hittől, bizalommal és szeretettel várva az Isten kegyelmét minden napon, mert az ember akarata semmi az Isten akaratával szemben.

Jól van, legyetek elkészülve és imádkozzatok, mert tudjátok azt, hogy a gonoszság éberem figyel.

Isten veletek.

AZ EMBER NEM INDULHAT ÚTNAK A SAJÁT EREJÉ- BŐL(*)

Névtelen Szellem 1965. augusztus 24-én

Már eljöttem az Úr Jézus nevében gyermekem, mert te tudod azt, hogy én nem akarlak és nem foglak elhagyni sem a boldogságodban, sem azokban a válságos bizonytalanságokban, amelyeken a lélek vergődik, és kiutat keres a menekülésre. Az Isten minden időben az emberekkel van, és akik keresik és kérik a segítséget, azok azt meg is kapják. Én mindig veled leszek, és ha hívsz, amit lehet, segíthetek. Nem, semmi esetre sem, mert ez minden elmúlik, és azt a keserű érzést te nem fogod megkóstolni, amitől te félsz, mert minden kisimul, és minden a maga helyére lesz állítva, és te nagyon boldogan adsz hálát az Úrnak, hogy ezt így rendezte el. Az események mindent bekövetkeztetnek, és ezért kell megvárni mindent a maga idejére, mert az előre való cselekményekkel eltolódásokat és zűrzavart okozhat az ember az események kibontakozásában. És késleltetheti a kitisztulást azokban a lelkekben, akik még nehezen tudnak a jó és jobb között különbséget tenni, és a maguk fél okoskodásukkal egészen megzavarják azokat a dolgokat, amelyeknek kiforrásával minden természetesen véghez megy, aminek meg kell történnie.

Bizonyos dolgokról senkinek ne beszéljeteK, mert minden szóban külön értelmezést találhatnak azok, akik még nem tudnak különbséget tenni a jó és jobb, a rossz és a rosszabb között, és beszélnek, cselekednek a maguk éretlen felfogása szerint. És amikor egészen elrontják a dolgok menetét, akkor úgy értelmezik, hogy az Isten így akarta. Nem! Az Isten soha nem akarta és akarja a rosszat, csak a tökéletlenség folyamányaképpen megengedi, hogy az létesüljön, mert ez teszi az emberi lelkeket képessé, hogy a dolgok kiindulási pontját keressék, és okuljanak abból, amit tapasztalni kénytelenek. Ezt mondtam a múltkori beszédemben is, hogy az ember nem indulhat el a maga erejéből, még a legegyszerűsebb útra sem, mert ott is eleshetik és kitérheti a nyakát. És az isteni segítséggel még a nehéz göröngyök között is, vigyázva hamarabb célhoz jut, mint az, aki a maga erejéből a jónak és egyenesnek tartott

úton igyekszik előre jutni, de a próbául odadobott kavicsra elbukik, mert magabiztos tudatával el sem tudja fogadni azt a feltevést, hogy baj érheti.

Ne féljél semmitől, az élet tele van homályos fogalmakkal és terhes feltevésekkel, ami nagy árnyékot vet előre, de az út végén látja a lélek, hogy kár volt előre rettegni. Minden kisimul, és minden a maga helyére kerül. Az Úr minden események felett rendelkezik és kiragadja az embert a veszedelemből.

Most Isten veled.

MINDENT A MAGA HELYÉN ÉS IDEJÉN(*)

Névtelen Szellem 1965. augusztus 24-én

Már én jöttem ismét gyermekem az Úr Jézus nevében. Nem kell semmiből nagy dolgot csinálni. Az ami kiforr és megtisztul, az használhatóvá lesz a további fejlődés során. Ami nem forrja ki magát, az megromlik. Ezek a problémák még ki nem forrott események, ezért kavarnak még most a mélyen. Nem lehet bizonyos dolgokat tárgyalni az éretlen emberlelkek előtt, akik még nem értenék meg azokat a mélyen fekvő dolgokat, amelyeknek meg kell oldódni még a te életedben, azt pedig csak a próbák oldhatják meg sikeresen. Azt is a próba oldja meg, azért én azt mondom: vigyázzál, ne beszéljél előre senkivel, amíg azok a felszínre nem kerülnek a megoldás céljából. Nincs sorsa senkinek, csak a maga hajlandóságainak, lelki vágyainak előtérbe helyezkedése. Ezek lehetnek még fejletlenek, és még időtlen állapotukban használhatatlanok a jobb, mélyebb igazságok megértéséhez és megérzéséhez, és így alkalmatlanok a nagyobb feladat véghez vitelére, még akkor is, ha a normális fejlődés idejéhez képest egészen kifejlettnek látszanak kívülről. De elgondolásaikban, vágyaikban, ítéleteikben még a közepesig sem jutottak el. A megszerzett tapasztalatokból levont eredmény az a mérce, amivel meg lehet mérni körülbelül az eredményeket, melyekből kiindulhat a legközelebbi cél eléréshez. Próba nélkül nem lehet előre jutni. Nem veszíted el, mert az akiről szó van, a tied már, és az ő lelki alkata meg van mérve, mennyit fogad be, és mennyit tud felhasználni a

maga javára. Nem mindenkinek való ez, a maga idején és a helyén szabad csak felhasználni. Mindezekre most nem adhatok feleletet, mert elvont dolgokban te se tudsz tájékozódni, és megbotlanál bizonyos pontok kifejtésénél, azért várj még egy kis ideig, semmibe ne avassál be senkit, egyelőre. Még nincs folyamatba téve. Igen, most már küldöm, de legyél hozzá bizalommal, és meglátod, értékesíti az ő tudását és eredményét is. Most Isten veletek.

A MEGKEZDETT MUNKÁT BE KELL FEJEZNI(*)

Névtelen Szellem 1965. október 5-én

Már várok rád gyermekem az Úr Jézus nevében. Igen, megértelek, egészen tisztán áll előttem a te lelked aggodalma és fájdalma, de ne keseredj el ezen, mert a külsőben, a látszatos életben sok olyan keserű magú gyümölcs van, amit gyógyszernek lehet és szokás felhasználni. Ha azonban idő előtt feltörik, nagyon hamar kiköpi az, aki abba belekóstol. Ezzel nagyon sokan meg vannak tévesztve és eldobják, mert nem találják jónak. Majd a következők megmutatják nemsokára, hogy mégis jó jön ki belőle. Igen, ez is megjavul majd, mert megtalálod azt a gyógyszert, ami használni fog, és te jól fogsz látni, és még sok öröme lesz benne. Addig azonban úgy ahogyan van, tűrjed el, a jó Isten segedelme veled lesz. Nem lesz az úgy, ahogyan ti magatok azt kigondoljátok, mert a lehetőségek és eshetőségek másképpen alakulnak nemsokára körülöttetek. Addig az egész világ véleménye is megváltozik bizonyos dolgok felől, de ezekre nem kell és nem szükséges várni, mert azok adódnak maguktól. A legfontosabb az, hogy a te testi és lelki nyugalmad biztosítva legyen amennyire lehetséges. Igen, ez kellett, sőt még kell is továbbra is gondolni erre, mert még helyt kell állni egy kis ideig. Nem mondom, hogy soká, de kell, mert amit elkezdtem, azt be is akarom fejezni, és ehhez szükséges kellékeket is biztosítani kívánom. Azt majd te meg fogod találni, anélkül hogy azt keresni kellene. Igen, az meg is lesz, mert te egészségesebb leszel és erősebb is, és a lelki öntudatod is jobban megvilágosodik, mert most meghanyatlott kissé,

és azért volt olyan nehéz a beszéd is. Ez minden visszatér egy időre, és azután jössz el egészen és végképpen a világi életből. Azt én, a magam lefektetett igazság kijelentésével meg fogom pecsételni, mert ezeknek az emberi képzelődéseknek is meg van a maga kiindulópontja, és vannak állomásai, ahol már nem tudnak tovább menni, mert az út elvész a szemük elől, mert csak addig mehetnek, amíg látják a kiindulási helyét. Azután már nem tudnak tovább jutni, mert a képzelő erejük visszafelé vonul, és közönséggé válnak. Meg azután az egész lehetőség megszűkül számukra. Most szeretném majd átnézni az egész dolgot. Azt akartam még mondani, hogy semmibe senkit nem szabad belevonni, aki érdekelt ebben az egész egységben. Az idő úgyis meghozza mindenre a feleletet, mert úgyis mindenre megjön a maga fonákja, mert semmi sem marad a tetszetősebb formájában. Mert az emberek tudják azt, hogy mindennek van egy kevésbé szép és szívesen letakart alapja, és pont az érdekli őket, hogy az ő hibájukat takargassák le azzal, amit ők szívesen és örömmel tesznek meg.

MINDENKI A MAGA MUNKÁJA SZERINT KAPJA A FIZETSÉGET(*)

Névtelen Szellem 1965. november 2-án

Már itt vagyok gyermekem az Úr Jézus nevében. Igen, gyermekem, minden előrelépéssel az emberi lélek a Földön ilyen besüppedő ingoványt talál, ami a lelket nagyon sokszor kétségbe ejti. Mert félelemmel tölti el az a bizonytalanság, ami a magányban élő emberi lélekre vár. Mert nem bizonyos a lélek sohasem afelől, hogy nem nyeli-e el az iszapos föld, amelynek olyan kikutathatatlan mély az alja, amelyen az ember megállhat, hogy el ne süppedjen a bizonytalanságban. Ezt látom, és ebben veled érzek, de én nem hagylak és nem is hagyhatlak olyan mélyre lesüppedni, ahol nem találnál a magad részére egy olyan biztos támpontot, amelyen meg tudsz állni, és szükség esetén a magad erejéből ki ne tudnál emelkedni. Mert bármilyen iszapos is a világi élet talaja, vannak olyan összetételek, amelyek keményen maradnak, és biz-

tos támpontot nyújtanak a természet alakulni képes mozdulataiból leszűrődő nedvek gyűjtéséhez. És ezek a mocsárvizek már ha leszűrődnek, akkor megszilárdul a talaj körülöttük, és könnyen járhatóvá válik az a veszélyes hely is, amit minden emberlélek elkerült. Azért ne essél kétségbe, mert ez a bizonytalannak látszó talajkérdés megszűnik a te részedre, és annak a másnak a részére is, aki aggódva tekint a te küzdelmes életedre. Olyan alakulások és talajmozdulatok képződnek, amelyek szinte láthatóvá teszik majd azokat az utakat, módokat, amelyekre még a magukat biztonságban érzők is szívesen rálépnének, ha elég erejük és képességük volna hozzá. De nem lehet máról holnapra ezekbe belenőni. Most én csak képletekben beszélek, de nagyon közeli az az idő már, hogy tisztára és világosan mondhassam meg azokat a bizonyos képi jelentőségeket, amelyek a tollam hegyére készülnek. Nem lesz neked semmi hátrányos eredményed belőle, de lesznek nagyon sok és keserű eredményei azoknak, akik a maguk kínos keserű igazságaival minden más úton a fordulónál megállnak, és visszahátráló lépésekkel akarnak kitérni azok elől a segítségnyújtó kötelezettségek elől, amelyek rájuk hárulnának. Minden munkásnak kötelezettsége van a munkáltatóval szemben, és így nem lehet kitérni a veszély esetén az elől a harc elől, amely harcot a támadó farkascsoporttal szemben kell vívnia a pásztornak, ha támadás esetén a reája bízott bárányok védelmét vállalnia kell. Azért akik a bárányok védelmében harcolnak, azok a saját védelmükben is harcolnak, mert a farkascsoport, bár fél az „ember” felsőbbrendű tudományától, de szükség esetén mégis megpróbálkozik a támadással. Ez azonban mindig bizonytalan kimenetelű a farkas részére. És így inkább visszahúzódik. Azért minden részen gondosan eltorlaszolni azokat a gyengén védett helyeket jó idejében, hogy ne csábítsa a farkasokat a könnyű zsákmány megszerzésére. Ez a fő kötelessége a gondos páasztornak. Te érted, mit akarok ezzel mondani. Ez senkié nem volt, ez egy megvilágított eshetőség a gondos védekezésre, a biztos támadásra való tekintetre nézve, de mindenki a maga munkája szerint kapja fizetést, ki miben kitűnő és miben elsőrendű. Azért ez még nincs befejezve, csak a kezdete a következő alakulásoknak. Én nagyon szeretném, ha teljesen rendelkezhetnél, az én megkezdett munkámat

rendezhetnéd, mert ezen a nehéz feladaton szeretnék túlesni. Azért pihenjél, amennyit csak lehet, hogy meg ne fáradjál. Az még elvállik. Nem egészen teszem félre. Még sok a rendezni valóm veled, de nem messze van az idő, hogy mindennel elkészülök. Most búcsúzom. Isten veletek.

UTASÍTÁS A KÉZIRATOKRA(*)

Névtelen Szellem 1965. november 15-én

Már régen várlak gyermekem az Úr Jézus nevében. Itt vagyok, hogy némileg tájékoztassalak egyről-másról. Nem erről akarok most beszélni veled, hanem arról, amit te is és én is féltve őrzünk, ami már megvan, és ami még meg lesz, mert most már bizonyos vagyok abban, hogy meglesz. Ezek most már meg lesznek, ha nem is látszik semmi, de nagyon közel van az már, ami egyszerre leszakad, mint a zápor, az emberek akárhogy szeretnék is elodázni és semmibe venni. Azért mondom, hogy figyeljetelek és mindenről gondolkodjatok idejében, hogy készületlenül ne érjen benneteket a lezuhanó zivatar. Továbbá *mindent, ami meg van már írva és kész: igyekezzetek megtalálni a módját, hogy több részben olyan helyekre rakjátok, ahol senki nem juthat könnyen hozzá. Jó az; kevésbé érdekes, mert az már meg van rögzítve, de ami még nincs, azt védeni kell mindentől és mindenkitől, aki nem ti vagytok.* Igen. Nem az ilyent, hanem más irányú dolgokat gondolnak az emberek, de ezt is tönkreteszitek vak szenvedélyükben, mert az ember - még a jó irányú is - irtja a jobbat, mert nem érti és nem ismeri. Nem lesz olyan veszélyes, mint te azt gondold, mert nagyon erős a vonzás és a lehetőség a jobb felé, csak a külső világ beleavatkozását jobb elkerülni. Az én véleményem szerint nem tart soká már ez a feszültség. Igen, ez némi kis háborgás után lecsillapul, és helyet talál mindenkinek a lelkében. Igen, ez meg lesz pecsételve, egészen megfelelő, és hiányt betöltő intézést nyer el a köztudatban. Nagyon kételkedsz ebben?

Vannak az ember életében egészen idegen dolgok, amire sohasem gondolt, amit sohasem is kívánt, és mégis bekövetkezhetnek, mert sors, vagy mondjuk a végzet, vagy meggyorsult, vagy elma-

radt, mert valamin fennakadt ugyan, de nem szűnt meg - csak késett. Ilyen megkésett dolgok után már kicsit veszít a maga erejéből, ami sokszor jó, és kedvezőbb kimenetelt nyújt a jobb felé haladók részére. Igen, ez is egy olyan azoknak részére, akik megkóstolták már e kedvezőtlenebb eredményeket, lényegesen javul most már arra a lehetőség, mert ha már meg tudsz nyugodni, én is több időt szánok ezekre a dolgokra, mert a javítás mikéntje tartott csak fel, és a te aggodalmaid. Az is sokat számít, de azért igyekezzél több időt a tárggyal foglalkozni.

(Valószínűleg kedves Vezetőnk itt a Hegyi Beszédről szól, ami éppen akkoriban készült el.)

Ezekről nem szabad idő előtt senkinek beszélni. Igyekezzél többet aludni. Én most elmegyek, de a legközelebbi órára korán készüljél fel, mert jövök, mindent odakészítve, már csak éppen az ima hiánya legyen.

Nagyon helyes, én adok neked annyi időt és fényt, hogy helyesen lássad és érezzed át, és én összegezem. Akkor gondolj rám többször, mielőtt kezdel.

Most Isten veled.

KEGYELMEZEK, AKINEK KEGYELMEZEK(*)

Névtelen Szellem 1965. november 18-án

Már eljöttem, hogy az Úr nevében neked segítek az élet rejtelekben gazdag feladatait megoldani. Nem érzed ki az én lelkem hozzád való érzéseiből azt a feladatot, amelyet már régen, úgyszólván majdnem egy életem keresztül veled elvégezni akarok? Nem idegen ez, mert bármilyen a megszokott formáktól eltérően is, meg kell érezni azoknak, akik egy úton, egy irányban haladnak. Az irány a cél felé, a haladás felé mutat. Bármilyen akadályok között, bármilyen megváltozott körülmények között, ez a cél lebeg az úton járók lelki szemei előtt, mert ha ez a cél elhomályosodik, vagy ha az egyéni lélek meglátja a más irányból fel-feltűnő, kisebb-nagyobb feltörő fénylobbanásokat az élet útján, és azok érdeklődését többé-kevésbé felkeltik, akkor természetesen a céltől elfordul, és az útról letér. De az emberi lélek ezeket a letéréseket keserű élettapasztalatokkal fizeti meg, mert aki még nem

járt az egyenes, az Istentől megmutatott úton, az nem tudja, nem ismeri a lelki békesség nyújtotta örömök boldog érzését. Az még nem tudja azt, hogy a lélekben való növekedéssel milyen adományok birtokosává lehet, és ezzel együtt mennyi boldog örömhöz juthat már földi életében. Az isteni kegyelem nem emeli ki az embert a földi élet zezgugos, bűnök szötte nehéz útvesztőiből, de ebből a nehezen kikerülhető életpróbákból egy-egy rést nyit számára a kegyelem, amelyen kimenekülhet az Urat segítségül hívó lélek, és nem kell neki végig szenvedni azokat a nehezen elhordozható csapásokat, amelyek elől a földi fogadalmakban élők el nem menekülhetnek.

Mert van kegyelem - azok részére - akik bizalommal és hittel kérik azt, ha megtévedtek, és elvesztették szemük elől az irányt, a célt, és egy más irányban fejtettek ki erőt a haladásnak vélt úton. Azért az Úr nem veti el őket, de megdorgálja. Nem, az ember tévelygései miatt a bűnökben élők törvényvilágába tévedve, helytelenül fogja fel az igazságot, az ő egyéni elgondolásait jóknak és célravezetőknak tartja, és ezzel az ő egyéni tévedésével elszűkíti az utat maga előtt, így nem juthat be a más igazságának a fénye, és nem menekülhet ki a tévedő emberlélek az ő saját tévedésének labirintusából. Csak a törvény erejének következményei hajtják előre, míg össze nem esik a reménytelenségben. Ez pedig az úgynevezett „végzet”, ahonnan már nincs út visszafelé. A végzet hatalma elől már nincs kitérés! A léleknek ez az utolsó állomása, mert minden tévedésének, bűnének a következményeivel szemben találja magát, és minden vesszőcsapását érzi a lelkének azon *a részén, amelyen és ahol másoknak fájdalmat okozott.*

Azért a földi élet nem játékos kedvű gyermekeknek hazája, hanem a szenvedők, próbákra előkészítő iskolája. Azért óvja, védi az Úr az ítélezésektől a földi embert attól, hogy ne keresse a másik ember szemében a szálkát, mert esetleg a tulajdon szemében gerendák vannak. Minden tévelygő és ítélező emberlélek beteg, mert nem látja helyesen a dolgokat, csak tapogatódzik maga körül. *A próbákon dől el minden lélek sorsa, élete és jövője, mert senki más nem felelhet őérette, csak ő saját maga.* Az ember ha már vétkezett, nem ura a saját sorsának, csak a törvény engesztelődő, vagy elítélő következményének pontjai a döntő tényezők,

amikor az igazság mérlege lebillen a lélek felett, akkor már nincs tovább lehetőség a sorsokat megváltoztatni. Azért a földi élet egészen komoly felelősséggel jár, mert azt mondja az Úr: „kegyelmezek, akinek kegyelmezek”. Az ember ne akarjon az ő tulajdon maga is kegyelemre szoruló téves bölcsességével ítéletet mondani mások felett, míg ő maga is kegyelemre szorul, mert érdemeik nincsenek, hogy megállhatna az isteni ítélet mérlege előtt... Senki sem tudhatja, honnan jött és hová megy, amikor földi élete mögött a kapu bezárul. A földi élet csak egy pillanat az örökkévalóság beláthatatlan végtelenségének tengerén, de mégis fontos az, hogy mit visz magával? - milyen hajóhoz tartozik? - hol köt ki az a hajó, amihez tartozik? - Milyen világba szállítja? - mert sokan szeretnének visszatérni onnan, ahová megérkeznek, de ez is a kegyelem törvényéhez tartozó megoldás ...

Azért a földi életnek minden perce értékeket gyűjtő ajándék az emberi lélek részére, mert amint a Nap sugaraiban minden megvilágosodik és megfürdik, úgy a lélek is megfürdik a kegyelem fényének ajándékaiban. *És azok, akik ezt megérik - mert lelkük már levetette a bűnöket védő kemény páncélt - azok már szomjas vággyal kitarják beteg lelküket az isteni kegyelem gyógyító és erősítő sugarai előtt, és azok meggyógyulva, megerősödve, boldog örömmel adnak hálát a kegyelem hozzájuk eljutott sugaraiért.* Mert a kegyelemben az isteni Szeretet törvénye él és munkálkodik. Azért, aki ebben már eredményeket ért el, és meggyógyult azokból a veszedelmeket okozó kisebb-nagyobb tévedésekből, ezekből kifejlődött bűnökből, az ne térjen vissza azokhoz a megtévesztő pontokhoz, hanem Istennek átadott lélekkel inkább imádkozzék a tévelygőkért, semmint ítéletet mondjon felettük. Az élet nagyon komoly kötelességeket ró azokra, akik már gyógyultak, de nem egészen, és azokra, akik még csak most vannak a gyógyulás kezdetén. Azok a legtürelemtelenebbek. Sok elnézésre, sok megbocsátó türelemre van szükség, amíg a bűnösöket és tévelygőket meg tudják állítani megkezdett útjukon. Sok és nagy áldozatokkal lehet az ilyen lelkeknél eredményeket elérni, azért szükségesek a szenvedések, a fájdalmak a földi életben, mert meg kell ismernie az emberré lett léleknek, hogy minden bűn

és tévedés a tulajdon természete szerint csak fájdalmakat, szenvedéseket hoz létre. **Azért kell szenvedni az egész világnak és a benne élőknek, mert eltávolodtak az Isten szeretet törvényétől! Visszatérni az egyenes útra! Ez a jelszó hangzik szerte a Földet körülvevő szférákon.**

Ebben az isteni jelszóban élni és dolgozni a legszentebb feladat minden teremtettek részére. Hogy azt hogyan értik meg, hogyan cselekednek ebben a jelszóban az már a teremtettek feladata, mert minden újjólag Földre született gyermek új kezdete a létnek, új eredmények elvetett magvacskáját hozza magával, mert minden születéshez új lelki köntös szövődik, amivel meg kell majd jelennie az örökkévalóság törvénye előtt. Boldognak mondom azokat, akik az időleges életben segíteni igyekeznek ezt az új köntöst igaz jóságra, Isten előtti alázatosságra, az embertársai, sorstársai javára szolgáló munkára, és a szeretet cselekedeteinek gyakorlására képezni ki. Úgy, hogy amikor le kell vetni ezt a köntöst, a felszabadult lélek az időleges életben megszerzett örökkévaló értékekkel gazdagon léphet át az örökkévalóság előtte kitáruló kapuján. Boldognak mondom azokat, akik nem a múlandó földi javak bármilyen úton való megszerzésére oktatták ki az új köntösben megjelenő lelket, hanem az örök értékek felismerésére és megszerzésére irányították a lélek figyelmét. Boldogok, akik ezt az égi ajándékot a maga tisztaságában közlik azokkal, akiket az isteni kegyelem a Földre küldött, hogy innen tovább, felfelé megtalálhatják az egyenes utat. Ez a munka szép, és sok boldogságot, sok szeretetet terem azoknak, akik ezt megértik és átérzik. Azért az élet értékes ajándéka az isteni kegyelemnek, gyermekem. Higgyél és bízzál, minden úgy lesz, ahogyan az Úr elrendelte.

Majd meglátom a következő eredményt, és akkor egészen nyugodtan nekifoghatunk, addig rendezd át gondosan, és ami el van rendezve, azt egy sorozatot hagyjál magadnál, a többit biztos helyre kell elrakni.

Most Isten veletek.

AZ ÖNTUDATOS ÉLET NAGY KINCS(*)

Névtelen Szellem 1965. november 25-én

Már eljöttem az Úr Jézus nevében gyermekem. Nem lesz az úgy, ahogyan azt a te félelmekkel telített lelked alakítja, mint a gyermek, aki magára hagyott lelkével azt elképzeli, mert azt hiszi, hogy most már nincs hova folyamodni, ha veszély fenyegeti őt. A veszély még nincs ugyan sehol, mert a gyermek biztonságban van, mert bölcs szülői szeretettel előre gondoskodtak mindenről, de mivel a gyermek nem látja őket folyton maga körül, azt hiszi, hogy el van hagyatva. Nem! Csak a képzeletre veti árnyékát az a lehetőség, amely elvonul mellette ugyan, de a gyermek ezt úgy gondolja, hogy már hatalmat vett felette. De később belátja, hogy hiába volt a sírás és a félelem, mert biztos kezek oltalma alatt állott, ha nem is érezte és nem hallotta, hogy a közvetlen közelében vannak, de a szívük előre elrendezett szerető gondoskodása megóvja és megvédi minden veszedelemtől. Igen gyermekem, az isteni kegyelem előre megveti ágyát a sors ringató bölcsőjében mindazoknak a lelkeknek, akik Istenben bízva hajtják fejüket a földi élet sokszor feketének látszó álmába, hiszen mindegyik tudja, hogy a legkívánatosabbnak látszó álma is csak múlandó, amiből fel kell ébredni az első kakasszóra ...

Az emberi lélek is felébred cselekedetei értékmérőjének szavára. Sokszor már földi életében, és ez még a jobbik eset, de sokszor csak akkor, ha már az ítélet elhangzott felette, hosszú időre. Azért a sorsokat intéző égi kezek gyöngéden elhelyezik az ő földi sorsának bölcsőjébe. Mindenről gondoskodó szeretettel azokat a hiányokat pótolják, amelyek keletkeznek esetleg a gyermek megtévedése folytán, vagy a környező, még tudatlanabb gyermekek helytelen viselkedéséből állnak elő. *Az Istenben bízó lélek sorsa ez, mert nincs elhagyva senki sem a Földön, sem a szellemi életben, mert az imádság ereje megmozgatja az éberem örökdő Kegyelem Hordozóinak figyelmét, és abban a pillanatban készen áll a segítség a hívő emberlélek számára.* Gyermekem, nincs senki elhagyatva, nincs semmi, amiről nem tudnának a sorsokat intéző és figyelemmel kísérő gondoskodó szemek és szívek, *de az ember szabadakarató lélek, akit meg kell tanítani a saját lábán járni,*

hogy cselekedeteinek következményeiből okulva megtanulja az egyenes irányban való járást. Megtanuljon figyelni az isteni igazság bölcs kijelentésére, hogy oktalan erőpróbákra ne vállalkozzék. Azért kell és szükséges is az elméleti tanulás, hogy átértve és mindent átérezve, pontos tudást szerezhessen a Föld vándora, hogy amikor eljön az idő és levetkőzi földi testét, egy magasabbrendű világban megállhassa a helyét, és boldogságát könnyelműen el ne fecsérelje. Ez az élet nagy célja a Földön, és az egész világmindenségben, ahol élet van. Mert az élet, az öntudatos élet nagy kincs, és nagy boldogságot magába rejtő ajándéka a teremtő Istennek. Ezért a nagy, mindent magában hordozó isteni ajándékért érdemes még szenvedve is élni és dolgozni, mert ez a mindent jelentő lehetőség nem csak a rövid földi életre szól, hanem a véget nem érő örökélet bölcsője ez az emberré lett szellem-lény részére. Ezért érdemes élni, dolgozni, fáradni, túrni és szenvedni, hogy a lélek megszabaduljon azoktól a terhektől, amelyek lehúzzák a mélyre a nemtudás sötétjébe, a reménytelenség vigasztalan, kétségbeejtő megsemmisülésébe.

Ezért adta az Úr a szeretet önmagát odaadó áldozatát, hogy a mélyen lezuhanó lelkeket megállítsa zuhanásukban, és felemelje azokat, akiknek lelkében megszületett a vágy az igazság megismerése után. Mert az igazság keresi, kutatja az okot és a célt, hogy kiteljesedhessék az élet legelrejtettebb zugában is, és a szeretettel egyesülve új világot teremthessen a tévedések világa helyett. Ez a nagy munka hívja, várja és kényszeríti azokat mind, akik panaszaiikkal ostromolják az eget, mert tátongó sebeket hordoznak lelkükben, amelyeket az élet kegyetlensége ütött rajtuk, pedig ők is jót akartak, de sajnós semmiféle áldozatot nem hoztak a jóért, az igazságért. Áldozat nélkül pedig semmi meg nem elevenedik, mert a bűn ereje fogva tartja a Kegyelem Hordozóinak segítő kezét. De a kegyelem olyan bőségesen osztja az ajándékait, hogy a lehullatott morzsák is életet adó hatalmas erejükkel sokat segítenek azokon, akik még csak utána kaptak, de egy lépéssel sem igyekeznek az úton feléje haladni. Ezek a kegyelem gazdagságának az élődíjai. Természetes az, hogy az elkapkodott morzsák vádlóivá lesznek az Igazság Törvényvilágában, mert „mindenért meg kell fizetni az utolsó fillérig”. - Azért gyermekem, ne sajnálj

egy percet sem, amit igaz és szent érzésekkel szenvedve töltöttél el az életed folyamán. Abból semmi el nem vezett a te részedre, ha az a jelenben nem is hozott örömet a lelkedbe, csak fájdalmat és csalódást jelentett a részedre. Az emberi lélek értelmetlensége és önzése kovácsolja élesre és keményre azokat az elgondolásokat és téves érzéseket, amelyek, mint nyilak ütődnek a célba, és sebet ejtenek ahelyett, hogy gyógyítanak, segítenének a terhek hordozásában. Ezekről is van külön megemlékezés a törvények világában, de azok várnak addig, amíg megérnek a gyümölcsök és magot képeznek. A jövő minden magot életre kelt, és ezek az ilyen életek sok Jó felé haladni kívánó lélek útjába vitt tövisek, ott maradnak és nem lehet kikerülni őket. Azért nehéz előre jutni, mert nem elég alázatossággal, sokszor szét akarja az emberi lélek ezeket tudatosan taposni, de megsebesülve menekülnie kell a tövisek útjáról.

Most nem kezdek még a folytatásba, amíg egy ponthoz el nem érünk, de te ezeket rakd össze, és lássad el jelzéssel, és akkor kezdjük el a folytatást. Most nem szabad még ilyen gondolatoknak helyt sem adni a lelkedben, mert azt én sokszor megmondtam, és megmutathattam, hogy nem vagyok két pallón járó „ember”. Az én beszédem a lelkem érzéseiből fakad, és helytálló érte az Úr előtt, mert igazak és tartósak. Ha megváltoznának, csak jobbra és igazabbra változnának, de azt is megmondom. Igen, ha hívsz.

Most Isten veletek.

AKI ASSZONYRA TEKINT GONOSZ KÍVÁNSÁGNAK OKÁÉRT(*)

Névtelen Szellem 1965. december 2-án

Igen, én vagyok itt már az Úr Jézus nevében. Nem is kívánom én azt, hogy a szemedet erőltess, csak azt kérem, hogy ha van üres idő, akkor nézd át újra azokat az utóbbi részleteket, mert össze akarom illeszteni, hogy a befejezésnél meglegyen az összeforrasztási lehetőség. Mert ez a leginkább elhanyagolt része az írásoknak. Azért van ez látszólag elhanyagolva, mert nem merte

senki feszegetni attól való félelmében, hogy akkor teljesen felbomlik az emberi nagy nehezen megalkotott fogalom, a bevett és törvényé telt házasság és a család tisztaságának fenntartó és továbbfejlesztő, védő gondolat korlátok közé szorított igazsága. Az ember nem tökéletes és így ezeket a korlátokat, amelyek valamennyire is beváltak az eszmék és fajok tisztaságának védelmére, a tökéletesebb megértése nélkül nem merték feladni azok a gondolkodó, szellemi célokat kutató emberlelkek sem, akik belátták ugyan, hogy a merev gondolkodással sok boldogtalanság és szerencsétlen életek járnak együtt, de mivel a végcél mégis elérhető - ha nehezen is - így itt meghagyták a formát, a lényeg megkerülésével is. A forma tulajdonképpen az isteni szent és tökéletes szeretet törvényének az utolsó pontig való betöltésének formája, mert a tökéletes szeretet az életnek minden alakulatában szeretet marad a halálig. És az ilyen szeretetben élők részére a halál nem egy elválasztó, hanem inkább összébforrasztó hatalommá válik. Mert a szeretet nem testi, hanem egy örök időkre tökéletesen összekapcsoló folyamatot létesítő isteni törvény, ami az összes teremteteket egyé olvasztja, bár mindegyik lélek a maga sajátos természetével más gondolatokat, más képességeket, más törekvéseket érez magában és vágyvilágában: ezek alakulnak ki, mint cél, amit elérni akar. Ez azonban mégis a megvalósulásban, az összesség előbbre jutását segíti és támogatja, a hiányok betöltését hozza létre. Így kiegyenlítődnek azok a hézagok, amelyeket a bukás által a tökéletlenség okozott. A duálok szétválása még inkább megnehezítette a különböző vágyakkal és törekvésekkel felajzott lelki természetek összhangban való egyesülését, és beállt a különböző fajok képződése aszerint, amilyen eszmét önmaguk érvényesítése érdekében kialakítottak. Az életcélok különbözősége új alakulatokat hozott létre, és vele a természet is alakult hozzájuk. A szeretet gyűlöletté vált, a gyűlölet ellenségévé tette azokat, akik a szeretetben kiegyenlítették egymást. Tehát a szeretetben összhang van, az összhang pedig felfelé vezet a tökéletesedés eléréséhez - az isteni akarat megértéséhez.

Azonban ezt a felfelé emelkedést csak az istenfogalomhoz fűzött elgondolások, elképzelések mind tisztább, mind igazabb és a szeretetben gazdagabb formája határozza meg. A legmélyebbre esett

lelki természetű embereknek is van valami fogalmuk, az ő maguk felett uralkodó természettörvény megnyilatkozásában keresik és találják meg azt a hatalmat, amire felfigyelnek, és félelemmel tekintenek fel rá, mert nem tehetnek ellene semmit. Ez a legtudatlanabb formája az istenfogalomnak. Ezzel együtt az erkölcsnek visszamaradó árnyéka is olyan sötét, olyan kegyetlen, mint az az élet, amelyben ezek a lelkek felébredtek, hogy majd egyszer, a ragyogó világosságban ők is megjelenhessenek. A kétnemű szellemek testi élete teljesen a testi szervek megjelenésében, és az azal összefüggő állati fajfenntartó ösztön kielégítésében folyik le. A lélek egészen alacsony fokozatának tompa, egyhangú, szűk korlátai között szenvedve ütődik hol az egyik, hol a másik korláthoz, amelyeket a természettörvény állított fel, hogy a természet tisztaságát a további fertőzésektől megóvjá. De az emberré lett szellemek a világosság felé tekintve, amit a fejlődő gondolkodásuk felfog, és jónak tart, önmagukban, önmaguk között és bizonyos önmaguk védelmére kialakított törvényformát állítanak fel, amelyet megrontani nem engednek. Így a „faj” védelmére a női nem felett uralkodnak, hogy az ne legyen prédájává az ellenséges indulatú más csoportosulásnak, mert ösztönük megsúgja azt, hogy ezzel megbomlik az az egység, amelyet nagy áldozatokkal tudnak fenntartani.

Tehát a nőt féltik, mint fajfenntartó eszközt, a hasonlók közötti „egy törvény” hordozóját. A női elfogadó természet hordozóját féltőn veszik körül, hogy meg ne fertőzhesse az idegen, gyűlölt ellenség is, annak ivadéka urává ne lehessen a törzsen. Ezt nem az ember, hanem a faji összetartó ösztön sugallja a tudat alatt az alacsony fokon álló emberi léleknek. A fajok kiképzése a testen keresztül, a női lélek megóvása az idegen, ismeretlen behatásoktól minden időben törvényszerű eljárásokat, megállapított büntetéseket tett szükségessé, hogy az elvadult és elfajult ösztönök ellen a női lelkeket és testeket megvédjék, és a faj tisztaságát megóvják a fejlettebb férfi lelkek. A fejlettebb embercsoportok már felismerték és megértették azt, hogy a nő nem csak eszköz a faj fenntartásához, hanem a női lélek fejlettségi fokozata, lelki természete, érzésvilága mennyire emeli, vagy csökkenti az egész faji vagy nemzeti értéket. Mert a nemzedékek mutatják meg az

egész emberiség sorsát, jövőjét. Nagy bűn az, ha a női lelket az erkölcsi sárba tapodják az elvadult férfilelkek, mert nemcsak a nőt, hanem a jövő nemzedékét is elértéktelenítik, érzésileg és gondolkodásilag. Azért szükséges a fék, mert a lélek, a maga gyengesége folytán nem képes megállni, ha egyszer megindult a lejtőn. Egy ember nem állíthatja meg az áradó folyót, de a többek összefogásával már le lehet fékezni a gyorsaságát. *Azért mondja az Úr azt, hogy aki gonosz kívánságnak okából, asszonyra tekint, az már paráználkodott az ő szívében.* Tehát nemcsak a női lélek, hanem a férfi éppen olyan, sőt bűnösebb, mert a férfi az erősebb, a Föld javai felett uralkodó hatalom. A női lélek ravaszabb és sokoldalúbb. A bukottságban versengenek a hataloméért, és a testi javak megszerzéséért. De aki az Isten útján felfelé akar haladni, az egyszerű, becsületes és igaz, hűséges szeretettel, jó akarral teljes. Az megérti az Úr igéjét, amit ezekben a pár mondatokban az egész emberiség jövőjének érdekében mond.

Az ember még nem szellem, még küzd a test hajlamával, törvénytelen kívánságaival, elromlott ízlésével, vágyaival, amelyek a pokol felé vonják, „mert jobb néked fél szemmel az üdvösségbe bejutni, mint az egész testtel a gyehennára jutni” ... Tehát jobb az embernek a törvényben élni, az Isten által mutatott egyenes úton, a házasság kötelékében szeretetben élni, mint a szabadon dühöngő, érzeki vágyaktól üldöztetve, hol az egyik, hol a másik alsóbbrendű lelket fertőzött fluidú testek és lelkek kisugárzásában alámerülni, a pokol gyötrelmét magába szedni az embernek...

Ezekből kell megismertetni a veszélyt, ami az isteni törvényből való kilépés következményeképpen az egész emberiséget belehajtja ebbe a veszélybe.

Most Isten veled.

A FORMAI ÉS A VALÓSÁGOS HIT HATÁRAI(*)

Névtelen Szellem 1965. december 4-én

A Természettörvény a maga egyszerűségében: csoda, amit a bölcselkedők éppen ezért nem látnak meg, vagyis azt, hogy mi a bűn és mi az erény - A mózesi törvényforma - Formai és valóságos hit - Az Urat a külső hitforma szerint ítélték halálra - A magasabbrendű eszme kálváriája - A bűnből: erény - a valódi igazságból:

üldözött bűn - Az átlagon felüliek erénye - A tisztánlátás, az irány választás nagy fontossága - Nem lehet egyszerre két úton járni, két úrnak szolgálni - Felemás élet a Földön: csalódás a lélek világában, a külső hitformák a testtel együtt itt maradnak - A lényeg: az igazság ad tartalmat a léleknek, mind a múlandóban, mind az örökkévalóban - A tökéletlenségben és tudatlanságban élő embernek az Isten szeretetéhez való viszonyulása - Az Isten iránti bizalomról - A „szeretet” sokoldalú - A test, a forma megmarad az igazságot be nem fogadók részére - Az igazságban az igazságért

Már az Úr Jézus nevében én vagyok itt, gyermekem és üdvözöllek a te megerősödéssedre örülve. Ezeket te nem tudod megérteni most még, hogy mi a különbség abban, hogy az kell-e valakinek, mint szükséges rossz, vagy pedig maga a szükségesség hozza magával, mint természetes következményt azokat a nehézségeket, melyek útját állják azoknak a jó és helyes beáradásoknak, melyek az igaz jónak helyet készíteni vannak hivatva a Földön. Azok a szükséges rosszak is valameddig jó munkát végeznek, amíg a durva bűnöket és azok maradványait a lélekről letisztítják, és útját állják az újabb formába benyomuló másféle bűnökre és tévelygésekre csábító lehetőségeknek. Az ember amíg nem tud a szellemekben tisztán látni, természetesen nem érti meg ezeket, és mindenféle magyarázatokat talál ki hozzá, hogy valamiképp elfogadhatóvá tegye ezt az általa érthetetlen igazságot. *Az embernek fogalma sincs azokról a félreértésekből származó veszélyekről, amelyek minden igazságot kereső emberlelket környeznek, amíg sok csalódáson keresztül megtalálja a valóságot. Amely pedig egészen kézenfekvő formában ott van előtte a természetben, csak a figyelmét egy pillanatra is feléje kell fordítania, és a maga egyszerűségében feltárul előtte az a csoda, amit a bölcselők meg nem látnak, éppen azért, mert olyan egyszerű. Az emberi lélek ettől az egyszerű igazságtól nagyon messze eltér, és így eltévedt, azért nem tudja felismerni azt, hogy mi a bűn és mi az erény. Mert annyira össze van bonyolódva a kettő közötti eltávolodás szövevényes útja, hogy nem tudja azt, mikor és hogyan cselekedjen, vagy*

cselekszik jót és mikor rosszat, mert a jó a rosszal el van keveredve a Földön. *Mózes által megadott törvényismertetés csak nagy vonalakban határozta meg a bűnt és annak büntetését, mert halálos és nem halálos bűnöket választott el egymástól, és ezeket is nagyon emberies formában szögezte le, de az akkori időknek megfelelően.* Ezek az emberies formák ma már tekintélyüket veszítették, mert a lélek már nem elégszik meg a külső formával, mint ahogyan az Úr földi idejében sem elégedett már meg, mert éppen **a formák szerinti hit volt az, ami a valódi hit lényegét kizárta az érvényesülés lehetőségeiből. A külső hitforma szerint ítélték az Urat halálra, és a jelen időkben is a lerögzített forma az, ami az élő, eleven valóságot megfojtja és megsemmisíti. Így lesz sokszor a tévelygésből és bűnből ünnepelt erény, és a valódi igazságból üldözött bűn.** - Minden magasabbrendű eszmének meg kell járni a kálváriát, amíg a nagy átlagon felüli lelkek az Isten Szentlelkétől meg nem világosítatnak, hogy felismerjék a tömegek értelmén felüli igazságot, és amikor felismerték, akkor mellé állnak és magukévá teszik. *Ha szükséges, harcolnak érte, áldozatot hoznak, de végig kitartanak mellette. Ez az az erény, amelyet az átlagember nem képes hozni, hanem csak az átlagon felüli.* Ez az a szenvedés, amit az ember a maga lelkének belső kincses kamrájából hoz elő, és odadobja az áldozati oltárra, hogy amint az a szent tűzben elég, megtörténjék a nagy csoda. Hogy a nagy tömegek felébredjenek annak az igazságnak a felismerésére, amely egy-egy lépéssel beljebb viszi őket a lelki világ szentélyébe, ahol a nagy csoda megtörténik: megvilágosodnak a lelki szemeik és *lát*nak. Ez a látás már nem a külső szerint, hanem a valódi igazság szerint látja az élet dolgait véghez menni. Így nem téved, és nem tévelyeg, ennél fogva nem cselekszik bűnt, hanem igazság szerint ítél, mert tisztán lát. *Ez a tisztánlátás helyes irányba tereli az életet, nemcsak a földi életet, hanem az eljövendő örökéletben is megtalálja a helyét, mégpedig nemcsak ott, ahol a kiadott feladatok végrehajtását kell elintézni, hanem ott is, ahol már órá is lehet irányító munkát bízni. Ehhez pedig szükséges bizonyos előképzettség, mint mindenhez, ha érdemleges munkát akar az ember végezni.* A Földön minden csak levetített

képekben jelenik meg, hogy a Földön megjelenő szellemcsoportoknak fogalma legyen az életnek más - jobb és igazabb - formájáról is. Minden csak átmeneti és változó, de *nagyon fontos az emberi életben az, hogy mit választ, milyen irányban igyekszik magát kiképezni. Ez az irányválasztás adja meg nagyon hosszú időre a tájékozódást*, mert akár az igaz jó felé, akár a hamis és csalóka fény felé nyújtja ki kezeit, hogy támaszt találjon a földi élet ingadozó talaján haladva - mindegyik oldalról megtalálja a hasonló törekvésűeket, mind lelkileg, mind testileg, akik meggyőződéseik szerint talán a legjobbat akarják és nyújtják - de azt senki sem tudja: mi válik javára.

Az bizonyos, hogy az a látszatkép, mely a testnek kedvez, a léleknek nem kedvezhet, mert a test múlandóságához kötött örömeinek forrása kizárja az örökkévalóságban is helytálló örömeiket a földi életben, annál inkább a lélek életéből. Tehát *két úton egyszerre nem lehet járni, „két úrnak nem lehet egyszerre szolgálni”.* Azonban a bölcsesség hiányában megpróbálják ezt is a földi életben, mint a régi Mózes törvényeiben élők: a parancsolatok külső formáját betartották, de lélekben nem alakultak hozzá, és így jött létre a felemás élet a Földön, és az a csalódás a lélek örökkévaló világában. Ez a csalódás nagyon megpróbálja és meg rázza a lelket, mert nagy reményekkel készül az ilyen lélek az örökkévalóságba való átlépésre, mert mintegy feljogosítva érzi magát, hogy mindazok a reménységei beteljesülést nyerjenek, amelyeket az ő „hite szerint” magában táplált. Az ilyen külső hitben élő lelkek, szükséges, hogy megcsalatozzanak, akik úgy vélik, hogy nagy szolgálatot tettek az örökkévaló Istennek azzal, hogy elhitték mindazokat, melyek megíratk, mint az előttük tekintélynek tartott kimagasló egyének meghagyásai. Ezek mind csak *múlandóságra ítélt külső formák, melyek itt maradnak a testtel együtt. Sem a levetett test, sem a formai hit nem használ semmit a léleknek. Tehát csak a lényeg, az igazság az, ami mind a múlandó világban, mind az örökkévalóságban tartalmat ad a léleknek*, megtölti új fogalmakkal, új érzésekkel, magasabbrendű törekvésekkel, és ennek folytán irányt szab az ember cselekedeteinek. *Ez az irány mindig az igaz és jó érdekében indítja csele-*

kedetre, mert annak beteljesedését sürgeti vagy kidolgozza, tökéletesíti. Azért az ilyen emberlélek meggondolt, és mivel tudja azt, hogy tudata szűk korlátok között mozoghat csak, tehát szüksége van mindenben az örökkévalóság Urának segítségére, Aki kezében tartja az összes teremtményeinek fejlődését és felemelését, hogy boldoggá tegye őket. Ez a szeretet majdnem érthetetlen a tökéletlenségében szűk tudatlanságban élő embernek. A megértést nem is várja a szeretet Istene, de a bizalmat igen. Bizalommal kell lenni az embernek a tökéletesség Urához, Aki mindent a legjobban és legigazságosabban rendez el az Őbenne bízó emberlélek részére.

A bizalom ebben az esetben - úgy mondom én - *inkább nagyobb, mint a szeretet, mert a szeretetet nem érti meg a földi ember lelke, mert szeretet kevés van benne. De a jó szót, az ígéretet, az ajándékozást, a segítséget, a biztatást, a támogatást, a hatalmasnak a hozzá való lehajolását: azt megérti és örül neki. Ez pedig mind együtt „szeretet”.* A szeretet igen sokoldalú és kifogyhatatlan a segítségben, mindenkinek azt adja, amire annak adja, akinek a legjobban szüksége van. A zsidó népnek is azt adta a legváltásosabb időben, amire annak legnagyobb szüksége volt. A szabadítást. A lélek megszabadulását a formáktól, a testi embernek a lélek felemelését adta a betűtől, a formáktól, amely megőrli a léleknek adott szabadságot. Ha Izrael népe megértette volna ezt, a világ felett uralkodhatott volna a megszabadító isteni igazság birtokában. De megmaradt testnek, formának, az igazságot be nem fogadónak. Azért az isteni igazság terjedt, és valamennyire átformálta a világot, azaz csak azokat a lelkeket, akik elkészültek az igazság befogadására. Az idő múlik, a törvény ereje dolgozik, akire az Úr munkát bízott, az munkájának gyümölcsét élvezi ott, ahol és ahová irányítja lépteit. Az Úr megtisztítja és megigazítja mindazokat, akik elfogadják a munkára való meghívást. Az igazságban, az igazságért, az igazságot a múlandóban meggyökerecsítő munkáért az Úr gazdag fizetést és nagy ajándékot ígér azoknak, akik a harcban is kiveszik a részüket. Az ellentét kapkod, árt, ahol és ahogy tud azoknak, akik nem vele és érte harcolnak de nem messze van a szabadulás győzelme. Azért ne kétségeskedjél,

hanem bízzál, az Úr veletek és velünk van, Ő legyőzte a világ fejedelmét. Bízattok!
Isten veletek.

AZ IGAZ MUNKÁS IGAZ BÉRE(*)

Névtelen Szellem 1965. december 20-án

Már eljöttem az Úr Jézus nevében gyermekem. Ne féljél, ami még nem érett, az még érőben van, de ami lehullott, félig érőben, az megrothad. Mert vannak az Úr kezében olyan eszközök, amelyeket, ha nem is vesz azonnal elő, de a kézben tartja, és elég egy rövid pillantása a sorsnak, hogy az emberek lelkei megrettentve, összedugják a fejüket, és azonnal a lehetőségek mérlegelésére terelje a figyelmet. Azért én azt mondom: ne féljél, és ne engedjed át magad a sátáni fenyegetéseknek, mert nem múlik el az idő, amíg a munkálkodni akaró kevesebb bérért is többet ajánlanak fel, mint ami az egyezkedésben benne foglaltatik. Mert sokan nagy béreket követelnek az ő kisebbrendű munkájukért, és azt is csak úgy valahogyan, a maguk elgondolása szerint elégnek vélik. De amikor látják, hogy a jó és engedelmes munkások, akik a jobbat és nagyobbat végeznek, milyen jutalomban részesülnek, akkor majd megbánják, és abban a reményben próbálkoznak majd ők is elfoglalni magukat a jóban és igazabb munkában, de akkor már kiosztotta az Úr az Ő akarata szerinti munkásai között a bért. Így hiábavaló volt az igyekezet, mert lekésték az időt és alkalmat, hogy a kegyelem választottjai közé számíthassanak. Így van ez gyermekem. Az Úr mindenkit hív és vár az ő szőlőjében való munkásai közé. Ki ezzel, ki azzal tud jobban bánni, és aki több hasznot hajtó munkával többet tud felmutatni, az előbbre jut, mint aki csak a maga értékelése szerint igyekszik a saját elgondolása szerint úgy cselekedni, ami már idejét múlta és nem szükséges. Ami azt illeti az emberi elgondolás szerint helyesnek látszik, de a lehetőségek feltöltéséhez még van alkalom arra, hogy a pohár teljesen tele legyen, és akkor mindent kimerítve, ami még belefér a pohárba, teljesen birtokba veszi mindazt, ami még hiányzott. Akkor a pohárba már semmi sem fér, és az kiömlik. Ez az a pont,

amikor a lélek mindent odaadott, ami felett rendelkezett, és feleslege nincs, akkor már a rövidlátó szemekben még mindig úgy tűnik ugyan elő, hogy még sokkal több a hiány, mint amit a valóság megkíván, akkor jaj annak, akire az ráömlött, mert az már gyorsan ölő mérgekké változik, és semmiféle lehetősége nincs a meneküléshez. Ezért amit lehet és amennyit lehet, adni kell a rászorultaknak, de nem kell, hogy lefolyjon, mert az már gyorsan ölő méreggé változik annak, aki azt kapja.

Most búcsúzom, az Úr oltalmába és szeretetébe ajánlva téged.
Isten veled!

A HEGYI BESZÉDHEZ: (*)

1965. április

Igen, már itt vagyok az Úr Jézus nevében, gyermekem. Meg vagyok elégedve ma veled. - És énvelem együtt fogod folytatni - nem soká tart ez úgyszem, mert a nap már nyugszik. Igen, a házasság témájába fogunk belenyúlni, ez pedig nem könnyű dolog, mert az egyházak nagy megbotránkozását válthatja ki, azért csak halkán beszélünk róla és a fősúlyt a lelki egyesülésre fogom átterelni, mert ez az egész eszmének a tengelye: ezen fordul meg előre, vagy ezen bukik vissza a mélyre ...

Most pihenjél kicsit. - Mára elégnek ítélem, de ha lehet, holnap folytatni szeretném.

Akkor most búcsúzom és te gondolkozzál felette, mert itt hagyom az én gondolataimat.

Most Isten veled, gyermekem, az Úr vezérelje lelkedet az Ő útján előre. Isten veletek.

1965. április 27-én

Már megjöttem kevéssel előbb, az Úr Jézus nevében, és nagyon megdicsérlek a szorgalmas rendezésért ... - igen? - Megnézem ... azt az élet ki fogja magából küszöbölni, de lássunk hozzá, mert bár az én írásom szerint még jár hozzá, amit mondani akarok, de a helyet meg kell keresni, hová lehet elrendezni ... most nézzük meg ... Igen, gyermekem, az ilyen folyamatban lévő dolgokat nagyon nagy figyelemmel kell kezelni, mind a szellemi, mind a testi

világban, mert a világi külső, zavaros állapotokban nem mindig találja meg a fonalat sem a szellemi, sem az anyagi részen az ember. Azért a lelki kötelezettség napján lehetőleg el kell különülni a világi külsőségektől, hogy sem a testben, sem az érzésekben ne legyenek olyan betolakodó, nem egyező érzések és gondolatok, amelyek zavarólag hatnak. - Szép az, ha ezen a téren is vannak barátaid, és én nem mondok ellene az ilyen szellemi irányban való közösség ápolásának, de azokat az órákat, amennyire lehetséges - tisztítsd meg a külső kötelezettségekből, most még legalább ezt a témát megvilágítom a világnak, mert ezen áll, vagy bukik az igazság, amelyet meg akarok értetni az emberek sokféle széttagolt elgondolásainak az értelmetlenségeiből származó árnyékok feltárásával. Azért, amennyire lehet, te magad is igyekezzél a külsőtől megóvni magadat. Most az Úr kegyelmébe ajánlva téged és minden igaz szándékú környezetet, a legközelebbi viszontlátásig. Isten veled!

1965. április 23-án

Igen, gyermekem. Itt vagyok az Úr Jézus nevében és nagy megelégedéssel szemlélem nagy jóakarátú munkádat velem együtt, de látom, fáradt vagy, és a szemed már csak megerőltetően tud látni, azért én azt mondanám, most fejezd be, és a legközelebbi órára tegyed el, de a gondolataidban foglalkozzál vele, mert ezt én már szeretném befejezni. Az én nézetem szerint, ha ezt befejeztük, a nehezén túl vagy, mert minden könnyebben érthető a földi embernek, mint ez a dédelgetett és meg nem értett bűn tárgyalása, ami az egész emberi létnek lesüllyesztő és megkötöző hatalmát képezi, azért én is csak tapintatosan igyekszem a tudatban megvilágítani. - De sor fog kerülni az Úr segítségével. - Most a megszélt időben várom hívásodat.

Isten veled!

1965. május 6-án

Igen, gyermekem, megértem az aggodalmadat, azért énnekem is nehéz igazságot képez - nem a megértése, hanem a közrebocsátása. Mert az elfajult emberi köztudatban már annyira megszo-kottá vált az a szemlélet, hogy csak a külsőséges formán kívüli a

helytelen. De a valójában vissza kell térni az eredeti isteni törvény lényegéhez, hogy megértse az emberiség a saját és elődei bűneinek szenvedtető következményeit, mert a fejlődés be fogja bizonyítani azt az igazságot, amit az Úr annakidején burkolva bár, de kijelentett. - Most megpihentelek, de legyél készen, hogy jövök, amikor nem vársz is.

Most Isten veletek!

1965. május 10-én

... Most erre a napra elég volt gyermekem, azon a napon, vagy utána pihentesd a szemedet, de gondolj rá, és rendezgesd el az írásokat, ami megvan, azt majd nézd át és helyezd egybe, mert ezt újra át kell rendezni és elvenni, vagy kioldani, ezt én fogom megcsinálni.

Most Isten veled!

1965. július 15-én

Igen, gyermekem, itt vagyok az Úr Jézus nevében és veled együtt tekintetem át azokat a gondolatokat, melyeket legutóbb papírra vettem. Mindenesetre még egyszer át fogom nézni, hogy elég világosan megérthető legyen a földi ember részére. Tudom azt, hogy sokan idegennek fogják találni és nem rokonszenvesnek, de éppen az a célom, hogy egy olyan gondolatvilágba tereljem az emberek figyelmét, amely fölött még nem is jutott eszükbe, hogy azzal törődjenek.

1965. június 24-én

Igen, megnézegettem és többnyire jónak láttam, de én mégis egybekapcsolva, jobbnak látom átírni, hogy a végző részben a teljes összehasonlítást megtehessem. Ez a tárgy a legnehezebben érthető bűnt képezi, amit a sokféleképpen kiszínezett és átformált alakjában nem is tart bűnnek az ember, annyira agyon van szentesítve, hogy senki sem ismerne rá a saját bűnére. Így a lényeg elnyeli a sok ráaggatott cifraság. Ezért nehéz, mert a házasság a szentesített bűnöknek a takarójává lett. - Én ezzel állok most harcban. Most mára én elvégeztem. Te is adjad át magadat ezeknek a

gondolatoknak és megtalálod a megoldást. Most már haladunk előre ...

Mondom, ha időd van, akkor hívjál bármikor: én eljövök, de csak pihent szemekkel hívjál.

Most Isten veletek!

1965. július 8-án

Jól van, gyermekem, és szeretettel üdvözöllek az Úr Jézus nevében. Ezt nagy gonddal kezelem, most az emberi lelkek nagyon hamar felfedezik a bűnök takarójául azokat a szépnek látszó, de az igazságot mellőző gondolatokat, amelyek egyes nagynak tartott emberektől elhangzanak. A szentnek tartott és általánosságban elfogadott tételek sok olyan félremagyarázáson mennek és mentek keresztül, amiről már az utókor nem is tud, mert nem szabad arról gondolkodnia. Így az emberek egyszerűen kijátsszák, félreteszik és így erejét vesztí a lelkek előtt, mert nem tartják be. Isten veletek!

1965. július 16-án

Már eljöttem az Úr Jézus nevében, gyermekem. Ne vedd rossz néven késedelmemet, de azt úgy gondoltam, hogy pihenve vársz. - Készen vagy az elhagyott munka folytatására, de fogsz írni legalább egy napot minden héten? Nekem mindegy, csak akkor békésebb időt kell hagyni, hogy ki lehessen kapcsolódni...

Az is lehetséges, csak zavartalan időt kell hozzá biztosítani, és csak egy órát, hogy ne legyen fárasztó. - Igen, csak a szemedet pihentesd addig ...

AZ ÉRETT GYÜMÖLCS ÍZE(*)

Névtelen Szellem 1966. január 25-én

Már eljöttem és az Úr Jézus nevében várok reád egy kis ideje. Nem tévedtél gyermekem, mert a jó akarat soha nem téved, csak célt tévesztetten hullott le az, amit odairányított a biztos látású szem, mert közben a célba vett pont elmozdult a helyéről. Ez az elmozdulás egészen más irányt mutatott, mint az előbb, mert a bal

felét is láthatóvá tette annak a célba vett dolognak és így megmozdult az a háttér, ami addig fedve volt. De nem sokáig mozoghat az a bal fele annak a célba vett iránynak, mert amit a jó célba vett, annak meg is kell állnia a helyét, ha a jónak nem is volt ereje és hatása, majd lesz annak, ami a jót nyomon követni szokta, és az ellen már nem lehet védekezni semmivel, mert aki a próbákon elbukik, annak ismét csak az előkészítés idejébe és fokozatába kell visszatérnie. - Szó sem lehet róla, mert az igazság törvénye nem sokáig tűri el azokat a lepleket, melyek mögött a tévedések és tévelygésre való hajlandóságok meghúzódnak. *Az Úr meg hagyja érni a gyümölcsöket minden lélek törekvéseiben és szándékaiban, hogy amikor az érett gyümölcs lehull, megismerje az ízéről az emberi lélek azt, hogy milyenek voltak azok a lelki hajlamok és téves elgondolások, amelyek útmutatása szerint elindult a cselekedetek végrehajtására. Ez az a próba, amelytől senki sem vonhatja ki magát, mert a földi élet a megpróbáltatások hazája.* Ez csak részben az, mert a hűség sem az, hogy tűzön-vízen keresztül belerohanjon az emberi lélek a céltalan küzdelembe, a győzelem legcsekélyebb kilátása nélkül, mert van a gonosznak hatalmasabb fegyvertára, amelyet a maga fennmaradása érdekében halmozott fel, de az idő és az élet lassan felmorzsolja, és a rozsdá szétmarja azokat a fegyvereket, amiket a maga erejének fennmaradásáért halmozott fel. Igen, az idő és vele a lemúló élet más oldalú támadásai ellen nincs és nem is lehet elég védekező eszköze a gonosznak, mert a gonosz nem ura az időnek, sem az életnek, hiszen egyetlen fűszálat sem tud önmaga erejéből teremteni, csak elvenni tudja azt, amit az igaz és jó létrehozott. Ez mindenre áll, amit az ember lát és tapasztalhat a Földön. Azért mindenben az isteni kegyelemre kell bízni azokat a lehetőségeket, amelyek úgysem sietnek, de nem is késnek a helyreigazítással. Ezt te is megtapasztalhattad küzdelmeidben, melyet nem a tévelygésekkel, hanem a kimondott gonosszal vívtál meg. Nem is marad el az a jutalom, amelyet az Úr részedre félretett, meglátod, még a Földön való életedben. Nem ebben és ezen a téren fog az bekövetkezni. Mert ez ugyan megtörténik, de nem fog tégedet abban a mértékben kielégíteni, mint amilyen felfejlődött

igényeid volnának és vannak ezen a téren. De mindenesetre, valami, ami legalább hasonlóra való törekvésről beszél, a láthatatlan lelki érzések megnyilatkozásaiban. Igen, de ennek olyan fájdalmas előjátékai lesznek, ami még téged is megrendíthet és azt gondold, nem érdemes az egész arra, hogy mindezek véghez menjenek. De ez nem tőled függ gyermekem, hanem a sorstól, amit nem te idézel fel, hanem az a törvény, ami mint egy vaspáncél, úgy őrzi azt a kincset, amit a gonosz az emberi lelkek megtévesztésével és tévelygéseivel el akar rabolni, hogy azzal jutalmazza az őt követők munkáját a Földön. Ez ellen a hamis boldogítás ellen harcolunk mi az igazság fegyverével, hogy a próbát élőkét felerősíthessük a megtévesztés ellen. Ez a legnehezebb harc, mert a fegyverek hasonlítanak, és az utánszó sokszor nagyobb sebet üt, mint az igazság maga. Mert az igazság fáj a megtévedt léleknek, és a maga mentésében már nagy felkészültséggel rendelkező lélek nem engedi ki kezéből az ő jól ismert mentőfegyverét. Azért nehéz felvenni a harcot azzal, akit még nem döntött le sem a törvény ereje, sem az önvád.

Azért a földi élet erős és éles próbaköve a lelkeknek, de akinek a lelkében él éber az önvizsgálódás igazságos világossága, az hamarabb megtalálja a hibát, és igyekszik azt kitisztítani, ami az isteni igazság szerint nem állhat meg a törvény előtt. - Ezt is ki fogod bírni, és nemsokára minden megváltozik részedre. - Az Isten veled van, és végig veled marad a végtelenben is.

Most búcsúzom. Lajossal írnál keveset.

Isten veled.

AZ OKOSKODÁSOK CSÖDJE(*)

Névtelen Szellem 1966. január 27-én

Igen, már itt vagyok az Úr Jézus nevében gyermekem, és nagy meglepéssel néztem szorgalmas keresgélésedet, ami nem egészen jól van, hogy ilyen rendetlenségben lehet csak hozzájutni. Azért én azt ajánlom, hogy mindent, amit már kiselejteztél, azt tegyed félre, és az újabbakat meg megírjuk, hogy tovább juthassunk. - A félretevés nem jelenti azt, hogy eldobjuk, de mindenképpen elválasztjuk a folyamatos tárgytól, ami ugyan kész van,

de még lehet az is, hogy visszaidézés kiegészítéséhez szükséges lehet. Majd meglátod, hogyan lesz jobb, ha lehet mellőzni, akkor nem kell zavarni a testi összhangot, már ha ezt befejeztük, nem lesz más, csak beszélgetés, jó lesz? Semmit sem kell a magad eredménytelen és hiábavaló fáradsága miatt elvetni az embernek, mint haszontalan rosszat, ha az jószándékból lett előhozva. Mindenre visszatérnek az emberek, ha az ő maguk okoskodásai csőd-jét megszenvedték, mert a lélek belső világa sohasem biztos abban, hogy jól, vagy rosszul cselekedett. Ez pedig nemsokára bekövetkezik. Ez természetes, de nem olyan, amiből nem lehet kiálalni épen és frissen. Az is el lett intézve, a jó Isten törvénye időt és lehetőséget ad az embernek a megtérésre, hogy helyreigazíthassa hibáit, tévedéseit. Azért látszik néha lassúnak a természetörvény belekapcsolódása a földi elrontott dolgokba, de ami késik, az nem múlik. - Az már baj és nagyobb baj, ha már sem idő, sem lehetőség nem áll rendelkezésére annak, aki tettét megbánta ugyan, de helyre nem hozhatta. Ez már kész büntetés. Már kezdődik, de még egy kis szorítása a sorsnak, és a maga igazi felismerésében az már teljes összetörés lesz, mert nem lehet azzal a lejárt és letűnt alkalmakat a jelenbe visszahozni. *Az időt és az életet semmi sem hozhatja vissza, és a vele együtt járó lehetőségeket sem.* Az új, eddig nem ismert lehetőségek kihasználásai bizonytalan eredményeket hozhatnak létre. Semmi sem bizonyos, csak amit az isteni kegyelem nyújt az embernek. Aki ezt nem fogadja el, az megismeri a késő bánat keserű ízét. Mert a halottakat csak Krisztus tudja feltámasztani, hogy életképesek legyenek. Nagyon is benne vagyok gyermekem, látom, nagyon megerőltető ez részedre, és azt tanácsolom, sokkal előbb menjél aludni, és a nap-pali fénynél minél sűrűbben ezzel foglalkozzál, amíg ezeket az elszórt darabokat összeállítom, de közben lehet napokat kikapcsolni, és más egyébbel foglalkozhatsz, de az esteli fény nagyon megviseli a szemedet. Ha ezzel készen vagyunk, a többi már csak játék lesz, mert ez a legnehezebb a szemed miatt.

Csak hívjál, én jövök.

Isten veled.

AMIT A VILÁG SOHA NEM ADHAT MEG (*)

Névtelen Szellem 1966. február 3-án

Már én jöttem el az Úr Jézus nevében gyermekem, és megdicsérek, hogy már hívatlanul, szorgalmasan nézegetted a munkát, és meg vagyok a gondossággal elégedve. Igen, el fogjuk végezni, és még lesz idő arra is, hogy te boldogan és megelégedéssel hagyhatod el a földi élet fogságát, mert ez a földi élet már csak fogságot jelent a te és a hozzád hasonló lelkiségű embereknek. Igen, messze van még ugyan a teljes boldogságtól az az élet, amit sorod nyújthat teneked, de te nagyon meg leszel elégedve, mert a földi életed és az utána következő életed között egy egész világ fejlődési folyamatának az eredményét fogod megtalálni. Igen, megértem én azt, de ez is természetes fejlődési folyamat. Éppen arról fogok most írni, majd meglátod, mert azt mással nem is tudnám megírni, mert az emberi testekben különböző lelkek vannak felöltöztetve, és éppen azok a szegény lesüllyedő emberlelkek sok és gazdag ajándékokkal léptek a földi életbe, akik nehezen tudnak a maguk erejéből felvergődni, hogy ismereteket tudjanak szerezni a feljebb emelkedő lépcsőfokon. De ezek azután el szokták pazarolni azokat. Te is ezt cselekedted az idők első részében, de a te lelki összeállításodban van és volt egy olyan serkentő erő, ami nem engedett pihenést. Ezt éppen azok a vágyak okozták, amelyeket te, mint hibákat említettél. Éppen ezek voltak azok az ostorcsapások, amelyek nem hagytak pihenni. - Nem, ezt nem mondhatom, hanem nagyon elégedetlen és válogató voltál az élet nyújtotta örömeiben, mindent lenéztél és semminek állítottál, mert mindig olyan után keresgélteél, ami túl volt az elérhetőn. Te nem tudhattad, hogy mi az, de arra vágytál, amit a világ nem adott meg soha, mert aki egyszer belekóstol a földöntúli dolgokba, az nem találja meg a kielégülést semmiben, amit a földi élet nyújthat. Ez természetes is. Ennek így kell lennie, ez a természetes rendje a fejlődés folyamatának.

Igen, azt is, de bele akarom helyezni, amit legutóbb írtam, az emberi fantomokról, ez is nagyon fontos, és azt akarom elhelyezni. Most én már az Úr nevében búcsúzom, de korán kezdjél és gondolatban foglalkozzál ezzel a tárggyal.

Isten veletek. Még lehet, hogy megnézlek benneteket.

A HEGYI BESZÉD KIEGÉSZÍTÉSÉHEZ(*)

Névtelen Szellem 1966. február 8-án

Igen, már itt vagyok az Úr Jézus nevében gyermekem. Meg vagyok elégedve ma veled - és énvelem együtt fogod folytatni, nem soká tart az úgy sem, mert a nap már nyugszik ...

Igen, a házasság témájába fogunk belenyúlni. Ez pedig nem könnyű dolog, mert az egyházak nagy megbotráncozását válthatják ki, azért csak halkán beszélünk róla, és a fősúlyt a lelki egyesülésre fogom áterelni, mert ez az egész eszmének a tengelye, ezen fordul előre vagy ezen bukik vissza a mélyre ...

Most pihenjél kicsit. - Mára elégnék ítélem, de ha lehet, holnap folytatni szeretném. - Akkor most búcsúzom és te gondolkozzál felette, mert itt hagyom az én gondolataimat.

Most Isten veled gyermekem, az Úr vezérelje lelkedet az Ő útjain előre.

Isten veletek!

AZ EMBER NEM URA AZ IDŐNEK(*)

Névtelen Szellem 1966. február 10-én

Már eljöttem az Úr Jézus nevében gyermekem. Ez nagyon természetes velejárója az élet anyagban való megjelenésének, az egész eljárás annyiban terhes. Mint minden az időben, és az eshetőségekben, mintegy hozzákötött teher nehezedik az emberi gondolatok és érzések világára. *Az ember nem ura az időnek és a velejáró lehetőségeknek*, mert sem előre nem hozhatja, sem fel nem tartóztathatja azokat a felsorakoztatott eseményeket, melyek mind, mint egy megalkotott következmények már meg vannak rögzítve, ki vannak alakítva, hogy amikor eljön a lehetőség ideje, megjelenhessenek, azaz az anyagi világban mintegy testet ölthessenek. Ezért lehetett neked bizonyos eseményeket pontosan előre megálmodni, mert ezek készen voltak, csak a megvalósulásnak az időben való elkövetkezésére vártak. Nem minden van készen, mert ezeknek is a legfőbb lehetőségét jóváhagyó segítségére kell várni.

Ez éppen az emberi lelkek tévelygéseinek a világban való megjelenítéséhez a szűrő törvénye. Mert ha minden azon módon megjelenne a történések világában, akkor egészen kiszorítaná a jó és igaz lehetőségeit a földi életből, mert általában az ember a maga bukottságával minden jónak és igaznak ellene áll, mert fél a küzdelemtől. A hitetlenség még az úgynevezett hívó emberek életében is hatalmas domináló erő. Nem hisznek az úgynevezett jó erejében és hatalmában, mert az utáztatokkal velejáró csalódások meggyengítették a bizalmat. Ezért gyávák az emberi lelkek a valóságért is felvenni a küzdelmet, és inkább megalkusznak a gonosz eszmékkel, mert nem bíznak a jó és igaz diadalában. Pedig az ilyen nyereséget jelent a gonosz eszme győzelmének mind a Földön, mind a szellemi életben. Azért mondom én, hogy áldozat nélkül nincs a jónak és az igaznak előhaladása, és így egyre vastagabbá lesz az a kötelék, ami az emberek lelkét a gonosz eszmék rabszolgaságában tartja. Mert senki sem szabadulhat meg a maga nehéznek tartott sorsától, ha nem küzd a bűn és tévedések ellen: először a saját lelkében, azután pedig a gonosz eredményei ellen. A gonosz eredményei először nem félelmetesek, hanem inkább kedvezőek és megszerettetik magukat az emberi lélekkel. Azután fokról fokra visszaveszi a gonosz amit adott. Mert kell az a kevés kedvező lehetőség azok részére, akiket még nem tudott a hatalma alá hajtani. Azért az ember legyen okos, és tudjon mérlegelni az élet és a lélekre váró igazi javak között. Az isteni és a gonosz - szűk, még a földi életre is nehezen elérhető - javai között.

A földi élet javai felett nincs teljes hatalma a sátáni erőket terjesztő, megtévesztő hazugságnak, mert minden nagy tudomány mellett sem tudja a halált és a különböző betegségeket feltartóztatni, mert a természettörvényen nem tud uralkodni. A lélek ereje leküzdí a halál törvényét és a betegségek szenvedtető hatalmát. És amikor eljön az az idő, amit a lélek magára vállalt, akkor csendesen levetkőzi a test terheit, és átlép az igazi élet előtte kinyitott kapuján. A hit ereje, az Istenben való bizalom csodáknak nevezett eseményeket mutat a földi emberi életekben is. Azért *azok, akik az isteni törvény hatalmában és erejében bíznak, nem csalatkoznak soha!* Te is higgyél és bízzál. Amit az Úr elvégzett feletted azt Ő meg is cselekszi. Azt már én megmondottam, hogy nem a

te akaratom, nem a te gondolatod a döntő, mert minden el van végezve már jóval előbb, mielőtt ezt te gondolhattad volna. Mert nem azok az események hozzák létre a sorsok jobbra, vagy rosszabbra fordulását, hanem azok a tényezők, amit az emberi lelkek magukban hordoznak, azok vetítik rá a fény, vagy árnyoldalát a sorsokat összeállító hatalmak ítélő, vagy felmentő, igazságosztó érzéseire.

De ezekről már sokat mondtam, most én egy kevés pihenőt adok és folytatjuk. Most pihentesd a szemedet kicsit...

Isten veletek.

AZ IGAZSÁG TÜKRE(*)

Névtelen Szellem 1966. február 22-én

Igen, gyermekem, az Úr Jézus nevében itt vagyok, és nagy megelégedéssel szemlélem lelki beállítottságodat. Igen, és ezt nem csak te fogod így érezni és elgondolni, hanem sokan, nagyon sokan, akik a rejtett isteni titkokat keresik, és azokban találják az emberi lélekben lévő tükröt, amelyben visszatükröződik a láthatatlan. És láthatóvá válik mindaz, amit az Úr az idők kiszámíthatatlan messzeségében kijelentett a bukott emberi szellemeknek, hogy akik felfelé tekintenek, azok meglássák és megérezzék azt az igazságot, azt a törvényt, amelyre az egész létet a Földön és mindenütt az egész mindenségben felépítette. Azért gyermekem lássad, hogy nem utolsó az a munka, amelyre az Úr mindazokat hívja és várja, akik szívükben érzik, és tudatukban bizonyosnak ítélik az egész természetben megnyilatkozó általános törvényt. A törvényben az isteni nagy erőt és hatalmat, amit semmiféle emberi elgondolás fel nem ér, és annak végére nem járhat. Mindezek, mint az érés idejét jelző különböző tünetek fel-felbukkannak a Földön is, hogy készületlenül ne találja azokat, akik az ígéretekben hittek, és várják annak eljövetelét és beteljesedését. Akkor, amikor már itt lesz, hiába az a megtérés és kapkodás, már nem tudják megszerezni azt a menyegzői ruhát, amelybe öltözve lehet csak bejutni az új megalakult világon tartott nagy örömnépná-

pon abba a lakodalomba, amelyen az Úr kezéhez veszi az Ő országát, és abban az Ő külön királyságát, mert drága áron vette meg azt, az Ő szenvedésén, és kínos halálán.

Azért aki mentő munkát vállalt, az ne sajnálja az áldozatot érte, ne sajnálja a megaláztatást, az értelmetlenektől jövő „megszólás”-nak nevezett lenézést, lekicsinylést, kinevetést, sokszor a megsemmisítő gúnyt, amiért az átlagos tévelygésben járók részéssítik, mert az Isten útjai mindenki részére nehéz megpróbáltatások keserű útját jelentik. Mindenkinek végig kell járni azokon az utakon, amelyeken Ő is elhintette azokat a töviseket, amelyek másokat sebeztek meg. Talán halálra is vezettek nem egyszer ...

Azért senki nem várhat jobbat a földi világba való belépésével, mint amit a Föld a rajta élő bűnös lelkek ténykedéseivel adhat. Senki sem kivétel itt a Földön, csak akik elfáradtak, és egy rövid pihentető időt kapnak, azok találnak egy-egy kis oázist, hogy folytathassák útjukat, amíg célhoz érnek. Ami kívánatos, ami szép, ami jobbnak látszik: az minden próbát jelentő csalétek a sáttán tükrében nézve, mert az igazság tükre mutatja meg a valóságot. A földi élet után mindenki bele kell, hogy nézzen a valóság, az igazság tükrébe, hogy helyes véleménye legyen önmaga felől. **Az ember tévesen elhiszi önmagáról, hogy ő jó és igaz. De az eredmények mutatják meg minden jónak hitt cselekedetének, elgondolásainak értékét, mégpedig az „Igazság Tükrében”, ha megjelenik.**

Isten veletek.

A GYARLÓK TÁRSASÁGÁRÓL(*)

Névtelen Szellem 1966. február 24-én

Már eljöttem az Úr Jézus nevében gyermekek. Igen, ez a hátránya annak, ha az emberi lelkek a tisztánlátás szemüvegén keresztül látnak, és meglátják azokat a rettenetes lelki eltorzulásokat bizonyos dolgokban, amit ha felületesen látnak, szép és kívánatos dolgoknak tűnik, de egészen közelről meglátja azokat a férgeket is, amik ellepik azt, és menekülésre gondol ahelyett, hogy gyönyörködni tudna benne. Most gondold el azt gyermekek, hogy

milyen félelmetes a tisztához, az igazhoz, a széphez szokott szellemi szemeknek a földi emberek nagyon gyarló társaságában időzni, és azoknak az idétlen kívánságait, vágyait, sokszor azokkal járó szorgalmazott törekvéseiket, kéréseiket végighallgatni. És türelemmel azok értelmetlenségéhez alkalmazkodni, hogy megértsék az igaz célt, amiért küldve lesznek a szellemvilág lakói a földi emberekhez. Milyen nehéz megértetni azt, hogy a valódi boldogságot sem itt, sem ott nem találhatja meg a lélek, csak egyedül a saját lelkében, ha Istent befogadja, és azon az úton megtanul járni, amit a szeretet törvénye mutat meg neki.

Mert az Isten a szeretetben van, az önzetlen, igaz szeretetben, amelyet az isteni lélek sugároz bele az emberi szívbe, amikor „tisztá örömet” érez a mások boldogságán is. Azért mondom, hogy tiszta örömet, mert az önzéstől megfertőzött lélek mindent önmagának akar megszerezni, és ha ezt nem teheti meg, akkor irigyi a mások boldogságát. Mindent igyekszik elkövetni, hogy a mások örömet megrontsa, bárha neki azzal semmi kárt nem okoznak, azok, akik boldogok egy kedves szóváltás, egy szerény elismerés vagy hálaérzés megnyilvánulásának hallatára. **Az irigység szörnyű. Szenvedtető, pokoli gyötrelmeket okozó, nagy lelki eltorzulás.** Azért nem tud az emberi lelkek sokasága fejlődni, mert az irigység démona tartja hatalmában azokat, akiknek adottságai és lehetőségei volnának, hogy emberi lelkek millióit emelhesék fel az ismeretekkel a magasabb világok színvonalára. Az irigység minden lehetőségekben, mint visszatartó, elgáncsoló hatalom, még akkor is ellent áll a jónak és igaznak, ha abból neki bizonyos előnyei volnának, de az elsőséget és azt a bizonyos fölényt nem szerezheti meg kizárólag a saját részére. Az önzés szörnyű nagy hatalom a bukott emberlelkek világában, és sajnos azok között is teljes uralmat gyakorol, akik más tekintetben már bizonyos előhaladást tudtak elérni. Azért az igazi, benső szerénység és alázatosság, ami türelemmel vár és meghajol, hittel bíz és reménykedik az isteni segítség megérkezéséig: nagyobb munkát végez ezzel, mint a nagy hadvezérek, akik kemény ostrommal kényszerítik megadásra az ellenségeiket. A türelem nem siet, nem erőlködik, de kitartóan vár, amíg az isteni segítség meg-

érkezik. Az önzés és az irigység nem tudja kivárni azt a bizonyosságot, ami okvetlenül jön, és az igaz ügy előre segítésére, a türelmetlenségével tör, zúz maga körül, és ezzel elárulja magát, hogy helytelen úton jár, és a segítő erők csatornáit bezárkóznak előtte. **Minden igaz célt követő lélek az isteni kegyelemhez fordul segítségért, ami elkövetkezik a maga idejére, de aki nem onnan várja a segítséget, az elrontja az utakat,** amelyen az megérkezhet részére.

Azért mondom én: hinni, bízni és várni. Ez az Isten útján járó emberlélek erőssége, mert ezen az úton találkozik az isteni akarat részére kimért ajándékaival. Aki pedig nem ezen az úton halad, elkerüli őt az a segítség, mert az mindig felülről jön és az ilyen maga akaratában bízó emberlélek megszegényedik a hitben, és az anyagvilág tombolásában nem hallja meg, mikor, miben találja meg azt, ami részére, mint enyhét adó, pihentető eshetőséget kínáló lehetőség jön fel a felszínre. Így kimarad abból a jóból és kívánatosból, amire vágyott, mert elvitte magával az élet forgó kereke. Ez mindig az élet jutalma azok részére, akik a saját hibás lelki kívánságaik után indulnak el a maguk boldogságát keresni, és így nem találják meg sem a múlandóban, sem az örökkévalóban azt, amire vágnak. Az önző és irigy lelkek még akkor is boldogtalanok, ha nem tesznek nagy látható károkat, mert az irányuk nem jó, amelyen a boldogulásukat keresik, mert ezen az úton soha meg nem találhatják.

Most Isten veletek.

HINNI, BÍZNI, VÁRNI(*)

Névtelen Szellem 1966. március 11-én

Már vártalak az Úr Jézus nevében gyermekem, de láttam, hogy a testi állapotod nem egészen kielégítő, és így én nem adtam semmiféle jelt magamról. Igazat beszélsz, és egészen okszerűen világítottad meg azokat az érzéseket és gondolatokat. Nem mentegted a magad hibáit és esetleges tévedéseit. Ez egészen megfelel a valóságnak, de én azt mondom, amit az írásban lefektetett igazság szavaival fogok igazolni: „Mindenki, aki emberi formában él, valamit valamiért cselekszik”. Aki szánt, vet, azért cselekszi-e,

hogya a maga munkájának gyümölcséből ne éljen? Aki szőlőt ültet, azért ülteti-e, hogy annak borát meg ne kóstolja, és ha beteg, ne tudjon abból valami enyhülést szerezni magának? - Mindennek van valami eredménye, vagy jó, vagy rossz. Ha valaki előre tudja azt, hogy cselekedete nyomán az ő részére csak rossz következmények jöhetnek akkor, bár szeretné a jobbat elérni, de mégsem indul el azon az úton, ami semmi reményt nem nyújt számára arra nézve, hogy jó lesz az eredmény. Az emberi élet e két eshetőség között folyik le napról napra, percről percre az érzések és gondolatok harcában, amíg cselekvéssé, és a cselekedet nyomán eredménnyé nem alakul ki az „ember”, a maga énjének önmaga által alkotott mivoltában. **Az embert az képezi jó vagy rossz minősítésűvé, amit és ahogyan azt elgondolja és tettekké valósítja meg.** Hiába hiszi azt másképpen, vagy hiába alkudozik az igazság törvényével, azt nem teheti mássá, mint amit az igazság tükre megmutat. - *A különböző vallások megpróbálták ezt enyhíteni abban a reményben, hogy a jó akarat is már nagy előrelépés a haladás útján, és az isteni törvények is enyhébben ítélik meg a jóra és igazra való törekvésekkel telített lelket, és bűnös tettei nyomán keletkező sebeket begyógyítja a kegyelem ereje, hamarabb, mint amit az úgynevezett „megtéretlen” ember a maga gonosz tetteivel ejtett. Ezek a téves önáltatás cseppjei - mint a bódító szerek - megnyugtadják ugyan a néha felébredt lelkiismeret marcangoló fájaldalmát, de meg nem gyógyítják, sőt: a beteg lélekben mindig jobban elharapódzó, bűnre való hajlandóságot felerősítik.* Mert nem kell félni már a bűn szenvedtető következményeitől, mert az isteni kegyelem eltörölte a bűn nyomait is a lélekről, mert íme, az Úr bűnbocsánatot adott még a keresztfán is a megtérő latornak. Sőt mi több, „még a mai napon együtt lesz vele a paradicsomi boldogságban.” - Tehát kár akkor az embernek a maga lelkét marcangolni apró kis múlandó események felett: „hiszen nem tökéletes az ember, így nem lehet tőle tökéletes elgondolásokat és cselekedeteket várni”. **Ezek az önmegnyugtatók jöleső, elzsongító érzéseket keltenek, és a lelkiismeret boldog megnyugvással alszik el és álmodik a boldogságról, vágyai beteljesedéséről, mert hite szerint ez neki kijár, hiszen ő nem volt**

rossz ember, csak gyenge ... Ez a gyengeség pedig nem bűn, mert azt az Isten úgysis megbocsátja az ígéret szerint.

Amikor azonban le kell vetkőznie földi testét, és el kell hagynia valamennyire biztonságba helyezett földi életét, az új világban, az új életkörülmények között sehogyan sem tud kívánságainak megfelelően elhelyezkedni, hiszen olyanok közé kerül, akik mind vele egyformán éltek, egyformán gondolkoztak és egyformán cselekedtek. Ámde nem találja meg közöttük azokat, akik nála nemesebben gondolkoztak, tisztábban, áldozatosabban szerettek, az igazság erejében jobban hittek, többet tudtak áldozni a jó és igaz megerősítésére a Földön. Ezek nincsenek ott, ahová őt az igazság törvénye szerint vezették a Gondviselés Angyalai. Tehát, nincs igazság sehol, mert ha volna, akkor öneki boldog élet kellett volna, hogy jusson. Ezek a csalódott lelkek mindenáron törtetnek, ismét a földi világ felé és - azután, ha eljutottak a test szűk korlátai közé, és szemben találják magukat elhagyott életük bűneivel és tévedéseivel, hibás feltevéseivel, el vannak keseredve a sorsuk igazságtalansága miatt. Emberkerülők lesznek, maguknak élők, mert senkiből jobbat nem tételeznek fel, mint amilyenek ők voltak valaha... Az ilyenek hite nem örömteljes hit, mert nem tud beletekinteni azokba az igazságokba, amelyek örömvirágokat ültetnek az emberi lélekbe. Ezek az örök kételkedők a hitben és az isteni igazság megismerésében, gyengék és tévelygők, akik mindig nagyobbak akarnak lenni, mint amilyen sorsba lettek helyezve. Elégedetlenek mindennel, és szégyellik földi sorsukat a többi földi ember előtt, mert úgy érzik, hogy ők többre volnának hivatva.

Ezek teszik ki a földi emberek nagy részét, és ezért nehéz a Földön a jónak, az igaznak előre jutni, mert az igazságért szenvedni kell, a tévelygés világában. A meghódított emberi lelkek azt a maga valójában nem veszik be, csak akik már elfáradtak a szenvedések és csalódások útján való vándorlásban. Akik, amijük még megmaradt, azt is oda tudják adni az Úr oltárára, áldozatul. ... Mi az emberé, amit el nem vehet senki tőle? ... A szeretet tiszta lángja, a hűség, az isteni törvényekkel szemben való engedelmes-ség, az Isten kegyelmében való hit, ami mintegy mennyei horog, úgy járja át a magukat átadott lelkeket, hogy kiemelje őket a nagy

átlagból, a tömegek által elfogadott, az igazsághoz hasonló tévelygésekből. Ez az a nagy titok, amihez csak azok az aláztosok jutnak el, akik hisznek az igaz isteni kegyelemben, ami nem a tömegek részére, hanem a kiválasztottak részére, a magukat egészen átadottak részére van ígéret szerint fenntartva.

A lélek él! Az Isten napja életet sugárzó erejével áthatja, mind az egyiket, mind a másikat, mind az igazakat, mind a hamis úton járókat, de aki végig járja igaz hittel és átadott lélekkel ezeket a megpróbáltatásokkal kirakott utakat, és végig megáll az Úr ígéretében bízva, az megtartatik, és feljebb emelkedik. Aki pedig a maga igazságához ragaszkodik, az lejjebb száll, mert nem tudott az isteni igazság segítő és fenntartó erejében hinni, bízni és várni, amíg az kiteljesedik. Mindenre várni kell, gyermekem, és mindenre készülni kell, mert sem az órát, sem a napot nem tudja senki, még az angyalok sem, mikor kire és hol teljesedik ki az isteni elrendelés ideje. Próbák alá vettett szellemek vagytok mind, akik a Földön éltek. Nem tudjátok, mikor miben, hogyan hullik reátok az isteni kegyelem felemelő áldása, vagy miben vagytok próba elé állítva, és miben, hogyan hagyattatok el a pusztaságba, mert a földi élet a pusztában való kóborlás.

A cél elétek van állítva az isteni ígéretben. Higgyetek, mert minden érzésetek, gondolatotok, vágyatok, cselekedetek, az igazság mérlegén áll. Vigyázzatok ... és imádkozzatok, hogy a gonosz színes káprázatába ne essetek...

Most én búcsúozom szeretettel és jövők.

Isten veletek.

AZ ÚJ KORSZAK MUNKÁLÓINAK(*)

Névtelen Szellem 1966. március 14-én

Milyen jól tudod, hogy én már várok rád az Úr Jézus nevében, gyermekem. - Az élet bizonyos részeiben vannak kitérők és ezeken vagy pihen a lélek, vagy súlyos próbákat él át, hogy azokat a feladatokat könnyebben megoldhassa, amelyeket maga elé vett, mert nem könnyen gördül az örökéletre átvivő szekér kereke, ha meg nem olajozzuk a magunk eredményeinek olajával. Ezek az eredmények pedig a győzedelmes harcokból állnak csak elő. Nem

más az, bárki azt hiszi, hogy az övé a pálma, az olyan, mint amit az ember magából kilehel. Ha százan vannak is, bármilyen kevert is az a levegő, de az egyéni sajátos sugárzását nem veszi el semmi, mert mind a lelki, mind a testi egyéni életsugárzásban benne van az egész egyéniség sajátossága. Ezt nem veszíti el sem az ember, sem a lélek - a test halála után sem. **Az egyéniséget kitevő érzés- és gondolatvilág, a vágyak, de legfőképpen a cselekedetekben megrögzített, és valósággá tett eredmények képezik az emberi lélek otthonát.** A szeretet, a gyűlölet, a tévedésekből kialakult hamis valóságok azok az új jövő alapjai, amelyekre sajnos sokan építkeznek hitük és reménységük szerint, de nagyon szomorúan és csalódva látni kényszerülnek, hogy nem adnak biztos menedéket a lelki viharok idején, és kénytelenek menedéket keresni egy biztos alapra épített eszmében, mert máskülönben rájuk szakad az építmény, minden törmelékével együtt. *Ezért szükséges az embernek az isteni Igazságot keresni, hogy már idejében megépüljön lelki otthona,* hogy amikor eljön a lelki viharzás ideje azokban a próbákban, amelyek ellen azt hiszi védve van, legyen egy megnyugvást nyújtó, biztos hite, amiben megvárhatja a vihar elmúlását.

Ne gondolkozzál te a földi értelmekkel, úgy sem tudod megfejtetni, mert még nem látsz tisztán a testben, de azok a következmények biztos célhoz vezetnek majd, amelyekben felismered mindazokat, amikről beszéltem neked, nem is olyan régen.

Isten veled!

(A II. rész megjelent a „Kiáltás az utolsó órában” kötet 167. oldalán)

A KÍSÉRTÉSEK MINŐSÍTÉSE ÉS AZ ÖRÖK ÉLET SZENT TÖRVÉNYE(*)

Névtelen Szellem 1966. március 17-én

Már eljöttem az Úr Jézus nevében, Akit kérünk és imádunk a lelünk minden megmozdulásában, minden előre irányzott lépéseinkben, hogy vezessen, óvjon, védjen meg minden ismeretlen még fel nem fedezett, be nem bizonyított olyan igazságokkal

szemben, ami a lelkünknek még kísértést jelenthet. Nem csak a földi világban jöhet valami kísértésszámba, hanem ott is, ahol már az igazság nincs takaró alá rejtve, ahol nem kell érte a gonoszoktól szenvedni, még ott is megtévedhet a lélek, ha az önmaga által felfedezett úton akar előre haladni. Azért jó az, ha az ember minden mozdulatában, amit előre akar tenni, az Úr segítségét kéri, hogy Ő világítsa meg az utat, amelyen a lélek jóhiszeműen el akar indulni. Ne engedd magad eltántorítani arról az egyenes útról és világos céltől, amit az Úr eléd szabott! **Az ember sohasem lehet bizonyos abban, mert ez a tudat önhippé tenné az embert, ez pedig nem kívánatos, mert az ember csak megpróbáltatásul van a Földre küldve. Minden csak próba. A jó, a kívánatos, a félelmetes, a szenvedésteljes állapot egyformán: próba.** De ezekben a próbákban van elrejtve a bizonyosság nagy nyeresége. Mert az ember hitét, hűségét, kitartását Istenhez való bizalmát mutatja meg cselekedeteiben az az eredmény, amelyet léleklében elért. Ezért az sokoldalú és változatos, már megmondottam, de majd erről bővebben is beszélek.

Most nézzük a munkát. Hálát adok az én Uramnak, hogy idáig eljutottunk, most még egy nehéz pont van előttünk, de azt is hamar meg fogjuk oldani, azután már jól előre megyünk. Még elolvasom majd, és átjavítjuk, hogy mondatilag is kifejezőbb legyen, és ha jól nekifogunk, akkor az egész házassági homályt megvilágítom. Addig pihenjél, ne gondolkozz semmin. Az élet fut előre, de az örökkévalóság elnyeli a múlandót mind az érzésben, mind az értékben, mert én az örökkévalóság kapuit nyitom ki, ahol már nincs sem házasság, sem hűség, sem hűtlenség, mert az élet magában hordja mindezeket. Az élet a krisztusi igazságok lényegét alkotja meg. Aki ezeket nem ismeri és nem követi, az nem juthat el az örökélet szent törvényébe. Így kívül marad a boldogság világaiból. Azért írom le, hogy majd olvassák el minden rendű fejlettségű emberek, és ezzel befejezzük a nagy munkát veled. Most azonban még ne örüljél előre, még egy kis rossz hátra van részedre. Még azt is meg kell kóstolnod.

Most Isten veled. Ha jól lennél hívjál, de ez nem kényszer. Pihenjél kicsit.

Isten veled.

„EMLÉKEZÉS TÖBBÉ NEM LÉSZEN” (*)

Névtelen Szellem 1966. június 9-én

Már várlak az Úr Jézus nevében gyermekem. Igen, tudok és látok mindent, de ne engedjed át a lelkedet ennek a gyötrelmeket okozó bizonytalanságnak, mert minden megoldódik a maga természetes következményei szerint, ami nem a te terhedre és ítéletedre lesz megoldva, mert minden helytelen és az igazságnak ellentmondó cselekedet - sőt elgondolás is - ítélet alá esik. Az ítélet lehet enyhébb és lehet keményebb a maga következményeinek kiteljesedésével járó szenvedések, vagy zavarokat előidéző hatása szerint. *Az elgondolások is magukban hordják már a cselekedetek megvalósíthatóságát, csak még az emberi én legmagasabb fórumának - a szellemnek - a jóváhagyása a döntő. Tehát amíg a szellem nem hagyta helyben az elgondolást, addig az csak a megtévedt lélek homályába vesző gondolatai között időző, más gondolatok között elerőtelenlően elveszti hatóerejét,* és lehetséges, hogy a szellem megvilágosodott fénysugarában teljesen el is pusztulnak a tévelygések idején elgondolt olyan vágyak és cselekedetekre ösztönző olyan akarat-megnyilvánulásai, amelyekre az idő folyamán az emberek, ha visszagondolnak, szégyenkezve szeretnék azt valótanná tenni. Ezekre szól az az ígéret, amelyre azt mondja az írás, hogy „emlékezet nem lesz többé” sem ezen, sem a szellemi életben. Minden testben élő szellemnek vannak és lesznek olyan kísértései, amelyek kisebb-nagyobb akaraterővel leküzdhetők, ha a szellem megvilágosodott értelmével nem látja helyesnek, vagy éppen törvénytelennek itéli azokat.

Ebben van a földi élet próbája, hogy a szellem hogyan dönti el a maga sorsát. Minden lemondás próba olyan általa kívánatos dologról, előnyökről, melyek az isteni törvények szerint elvetendők, a lelki előrehaladását gátló és elvetendő következményeket hoznak a mások és a saját életében. Minden jó és minden igaz a maga helyén és idején áldást hozóan hat azokra, akik azt munkálják, vagy elősegítik. Sokszor ha csak szóban, biztatásban az igaz eszme megvalósítása mellé állnak, már az nagyobb eredményt hoz, mintha semlegesen félrehúzódva a gonosznak szabad teret

nyitnának annak előre töréséhez. *Ezek mind a lélek eleven életéhez tartozó apró kis megnyilatkozások, és mégis nagy horderejű következményeket rejtenek magukban, mert ilyen kicsiny porszemek összetapadásaiból épülnek meg a nagy paloták, ahol kincseket őriznek, és ilyenekből épülnek meg a börtönök, ahol az igazságtól eltért emberek bűnhődnek. Ilyenekből épülnek meg a boldog világok, melyek ragyogva világítanak az éji sötétségben, és ilyen kicsinynek látszó, apró tévedésekből, bűnökből felhalmozódott törvénytelen erők rázzák meg a világokat, és szétvetik, felrobbantják azokat, amikor már nincs bennük semmi jó, ami összeharthatná azokat a forrongó erőket, amelyek minden forrongásuk mellett egybetartoztak.* A hasonló erők, ha a jóban összetapadnak, akkor hatalmas, emberileg ki nem számítható boldogságot nyújtó, örök időkre szóló világokat hozhatnak létre, melyek otthont nyújthatnak mindazoknak, akik abban fáradtak, munkálkodtak az isteni igazság elfogadásával. Tehát minden lélek hívatra van, ameddig lehetőséget nyújt részére a kegyelem, hogy ezért a célért és a saját boldogságáért munkálkodjék, először önmagán, hogy jó munkát végezhesen, azután azokon, akik még nem tudják, hogy milyen jó és milyen kikutathatatlan gazdag a szeretet Istene. Nem érdemes a bűnökkel járó szenvedések útján járni, mert nincs még csak reménység sem arra, hogy valaha is célt érhet a bűnös lélek a maga fondorkodásaival, titkolódzásaival, önmaga mentegetéseivel, hiszen magával hordja bűneinek, tévedéseinek lelki rongyait. Ezek úgyis elárulják a szellemi szemek előtt, ha ő még nem is tudja, mert nem látja önmagát.

A földi világ a próbák világa. Itt még lehet mást mutatni, megteveszteni egymást, de nem lehet a világosságban járókat, a szellemi szemekkel látókat. Ha nem is jön a büntetés azonnal, ha a kölcsönvett szeretet és elnézés köpenye még be is takarja a tévelygő lélek külső megjelenését az emberek előtt, az csak a kegyelem hosszú türésének ajándéka. Mert eljön az idő, amikor elérkezik minden lélek a szakadék szélére, ahonnan már nem térhet vissza, és nagyon szomorú az, amikor nincs a testének burkától megszabadult léleknek olyan segítő társa, aki átvezeti a szakadékokon, abba a részére megépített otthonba, ahol már szerető szí-

vek meleg öleléssel várják. Igen, ez a földi élet után a következmények világa. Itt mindenki önmagát látja viszont abban a tükörben, mely hűségesen mutatja meg a földi életben átgondolt, átértézt cselekedeteit, vágyait, törekvéseit, és egyben annak következményeit, valóságos értékeit az igazság törvényében. Itt vége van az önalkotta képzelgésnek, önértékelésnek, a szabad választásnak a jó és rossz között: kész útirány van a lélek előtt, melyen haladnia kell, amíg az első megpihenési állomását eléri. Azért nem tud, és nem is akar sok lélek senkivel találkozni, sem az előtte átköltözött hozzátartozóival, sem a Földön élők előtt nem akar jelentkezni, mert szégyelli alantas megjelenési formáját. Sok titokzatosságot takar az egyik állapot a másik állapot előtt, amit nem szívesen tár fel a Földön élők előtt a szellemvilágba költözött lélek, amikor már tudatára ébred az igazság hatalmas erejének.

Azért én azt mondom minden szellemkutatónak: jobb nem ítélni, jobb szerényen meghúzódni az igazságtól kölcsönkapott kegyelem leple alatt, mint nagy hangon a maga mentésére kihívni az igazság tükrének fényes bizonyító erejét. Mert a tükör nem titkol el semmit, és jaj, ha olyan elfelejtett tévedéseket is felfed a tükörben megjelenő múlt, amire a lélek már nem is gondolt, mert elfelejtette - vagy nem is tudja, hogy a bűn volt.

Azért vannak a földi életben a próbák, hogy az ember ismerje meg a bűnt és annak következményeit, melytől mások szenvedtek. Talán éppen őrá is ilyen következmény vár, ha a kegyelem el nem halasztja a számonkérést arra az időre, amikor már lélekben megerősödve könnyebben, jó eredményt fog elérni a próbán. Igen, én a magam egyszerű megoldásaimmal több jó eredményt értem el, mint akik nagy kerülőket téve a kényelmesebb módszerekkel próbálkozhattak.

Isten veled.

VILÁGFEJLŐDÉSI FORDULÓK. SZÁMTÖRVÉNY. MEGVILÁGOSODÁS. ISTENI SZIKRA(*)

Névtelen Szellem 1966. június. 20-án

Már nagyon régen várlak az Úr Jézus nevében gyermekem. A hasonulásban vannak differenciák. Nincsenek egymással ártalmas égitest hatások, csak az egyes testekre nézve vannak vonzó, vagy taszító hatások, amelyeket azután maga az emberi lélek dolgoz át a maga kifejlesztett, vagy visszamaradt fokozata szerint jó vagy rossz hatásúvá. A tömegeket is azok szerint hangolja át, amilyen eszme uralkodik az emberek lelkei felett. Mert minden kornak megvan a maga eszmeköre, és az uralkodik a gondolatok, a vágyak szerint ami éppen akkor kívánatos az emberek előtt. Vannak azonban olyan hasonlóságok az emberi életekben, amelyek vissza-visszatérnek a számtörvények szerint, és ezek a visszatérések hasonlítanak a csillagok körforgásához. Ezekben találkoznak az eszmék hasonlóságuk szerint. A lelkivilágok is végeznek ilyen körforgást, amik egy bizonyos időpontokban magukkal hozzák az ő eszmei kihatásukat, és ilyenkor keletkeznek a nagyobb felfedezések, melyek az emberi életek fordulóját is képezik. Ezeket világejlődési fordulónak is lehetne nevezni. Számtörvény-szerű visszatéréseknek is mondhatnánk ezt, mert hiszen minden ezekre a számtörvényekre van építve. Az elmúlt évezredek előtt is volt már értelmes emberi lélekcsoport, akik éltek valahol már régen, és elbuktak. A saját értelmükre támaszkodva akartak élni, és természetesen elbuktak. Bukásukkal elvesztették tájékozódó képességeiket, és tudatlanságukban folytonos süllyedés állapotába jutottak. Ez a sorsa minden Istentől elpártolt szellemi tömegnek. Ezt a sorsot nem az isteni akarat adja nekik, hanem a saját okoskodásuk gyümölcseként, ők maguk hozzák létre.

Isten minden segítséget megad, hogy a visszatérésnek a gondolatára őket rávezesse. De a bukással elhomályosult értelmük inkább a tökéletlenség homálya felé vonzza őket, mint a világosság felé. Így minden elbukott lélek ezt az úgynevezett „átkot” magával hordozza, amíg az isteni fény meg nem jelenik előtte. Akkor „megvilágosodik” előtte az igazság, és keresi a le-

hetőséget, a még nagyobb megvilágosodás felé. A megvilágosodás után már kezd tájékozódni, és akkor meglátja és felismeri a nagy igazságot, hogy minden emberben él egy isteni szikra, és ez a szikra az egyiknél ragyogóbb életet teremt maga körül, a másiknál homályosabbat. Az egyiknél boldogabb életet, a másiknál boldogtalanabb életet hoz létre, mert ez az isteni szikra is homályossá válik, és nem tud jót, vagy jobbat teremteni, mint amit az ő saját világosságával el tud érni. Nem tudja önmagát felülmúlni senki, mert mindenki a tulajdon érzéseivel, gondolataival és vágyaival teremt maga körül jót vagy rosszat. Ez az élet célja tulajdonképpen, hogy mindenki maga körül építhessen, teremthessen, alkotasson a tulajdon fejlettségi fokozata szerint. Aki jót és szépet tud az életével a Földnek átadni - ha csak egyet tudott is boldoggá tenni, ha csak egy könnyet tudott letörölni - akkor is van egy kis enyhülése a saját lelkének szorongattatása idején. Ha csak egy emberi lélekből fakadt is fel az áldáskérés reája, már az is gyengítette a szorongató fogság bilincseit részére. Ha csak egyszer állította is meg az igazságtalan vádaskodás gonosz folyamatát, amit emberek rossz akarata indított útnak, már gátat vetett a pusztító, mindent megsemmisítő pokoli áramlatnak, mely pusztító hatalmával megsemmisíti az élet előrehaladását, és boldogtalaná tesz életeteket, és lesodorja áldozatát a mélyre.

Az ember teremthet és lerombolhat mindent, amit az igazság épített ... Miért cselekszi a rosszat? Miért gátolja meg a jó és igaz áldást hozó lehetőségeit? Miért veszi el a másét? Miért irigykedik? Mert minden kívánatos és örömet okozó eredménnyel önmagát akarja boldogítani. Minden felett ő akar uralkodni, és ha a jelenlegi sorsa ezt nem adta meg, akkor hamis úton, vagy erőszakkal igyekszik azt elérni. Így az önmaga által teremtett világban nem boldog, mert nem is lehet, hiszen az így megteremtett sors eredménye nem lehet boldogító, bármennyire is takargatják az igazságot, bármennyire is szépítgetik a saját erényeiket, az igazság tükre azt megmutatja a próbák idején. Mert a megpróbáltatáson mindenkinek keresztül kell mennie, és a próba mutatja meg, mennyi a jó és igazra való törekvés az emberi lélekben, és mennyi a hamis látszat. Mennyi a jóért és igazért való áldozatkészség és mennyi az önzés. *Az embernek cselekedetekben kell megmutatni*

az ő igaz jó akaratát, hogy a sorsokat intéző isteni Gondviselést valóságnak élje meg. Ha ezt valóban hinné, és valóságnak tartaná az emberiség, megváltozna a sors mostohasága a Földön is, és a szellemi állapotok nem volnának keserű könnyek folyóitól elárasztva. Azért mondom: inkább tűrni, mint bosszút állni. Inkább várni a sors lassú munkájára, mint siettetni a bosszúállás munkáját, mert a félre állított igazság mindig a legváratlanabb időkben sújtja le azt a pallost, amiről azt hiszi a bűnös, hogy az már el van felejtve.

Inkább várni és bízni az igazságot osztó törvény nem felejtő, de a megtérő bűnösnek kegyelmet osztó halasztására, mint siettetni az embernek bosszúra hajló természetével a sorsot, mert a várás kegyelem nyújtotta haladék a bűnösnek a megtérésre. Azért az ember legyen irgalmas és kegyelmes a bűnösökkel szemben, mert a megtisztulást és megigazulást így éri el minden lélek, és a boldogság világai így jönnek létre. Így engesztelődik ki a törvény, és így teremti át az ember a maga külső és belső világát boldoggá - Isten szerinti világgá. A pokol is megszűnik egyszer az örökkévalóság idejében, addig munkálkodjunk az örökkévalóságban megteremthető Isten országáért.

Most Isten veletek.

A TÜRELEM ÉS AZ ALÁZATOSSÁG ÚTJA(*)

Névtelen Szellem 1966. június 23-án

Már megjöttem az Úr Jézus nevében gyermekem. Ne bántson az semmit, gyermekem, mindenkire ráteszi a kezét a sors, és szólítja előbb szépen, simogatva, aztán bizonyos megnyomott hangon, hogy a lélek megértse azt, hogy valójában miről van szó, vagy esetleg miről is lehet szó, ha az egyik, vagy a másik utat választja. Az emberi lélek elsősorban mindig az anyagvilág jó és kellemes oldalát találja kívánatosnak, és siet a válaszadásra, ha az előnyöket kínál fel a maga eshetőségeivel. Van a sorsnak olyan ajánlata is, amikor mind a kettő kívánatosnak látszik, de a földi ember akkor is úgy gondolja - jól van, az egyikbe is belekóstol és a másikba is -, hogy önmagának a lelkiismeretét is megnyugtathassa, végül mégis annál köt ki, amely emberi énjének kívánatosabb, és

így meg akarja csinálni az igazságot. Azonban az csalhatatlan, mert nem cserélget, nem alkudozik, hanem örökértékű pénzzel fizeti az igazat, és múlandó értékűvel - sőt nem kívánatossal - a hamis utánzatot. A nem kívánatos értékű fizetőeszközök a csapások és az olyan következmények, amelyeket nem óhajtott, sőt, amennyire lehetséges, elkerülni szeretné a földi ember. Azért legjobb az egyenes út, a valódi megismert cél felé. De nem biztos, hogy az emberi lélek megismeri, melyik az egyenes út, melyik az, amelyik az ő lelkének megfelelő egyenes irányba vezető út. Minden léleknek meg van adva a legegyszerűsebb útirány a maga természetében megnyilatkozó vágyakban, melyek a földi életben részére könnyebben járhatók, és hamarabb célhoz vezetnek, ha ezt az utat választja, mert ez megfelel lelki és testi adottságainak. De vannak már félig fejlett, vagy a fejlettséget megközelítő fokozatú emberlelkek, akik már több irányban is indulhatnak, és vagy az egyik, vagy a másik úton is megállják a helyüket, és célhoz érnek. Kisebbség vagy nagyobb eredménnyel futják be az életet. Ezeknek a lelkeknek kínálóznak kivételes felszólítások, hogy részükre minden út biztos idelent, de a felfelé emelkedő úton magasabb és messzebb menő, nagyobb eredményeket érhetnek el, ha rábízják magukat az isteni vezetésre. A felkészült lélek kapva kap ezeken a felszólításokon, és a hite szerint átadja magát az Isten nevében szóló ígéret vivőnek, hogy az vezesse őt az addig még nem ismert úton előre.

Nem a régi csalódásokkal kirakott ösvény ez, hanem az egyenes és biztos célt megközelítő igaz út már, amelyen ha vannak is éles kavicsok, de van védő pajzs hozzá, és van egy biztos keskeny mellékút, amely szoros, és ha egy kicsit nehezebben járható is, de biztos célhoz érő tévedhetetlen út. Ez a türelem és alázatosság útja, amelyen nem látszik, hogy kívánatos, és sokszínű virágok nyílnának, de lélek nemesítő és gyógyító hatású illatukkal egy egész világot építenek az emberi lélekben. Ez a világ mindig jobban kitárul, és a boldogság szigetére nyitja meg az utat azoknak, akik megerősödve érkeznek meg a földi életük befejezése után ide. Nem mindenkinek nyílik meg ez az út, csak azoknak, akik megértették a hívó szót, hogy: „Kövess engem!” Igen! Bár mindenkinek mondja a lélekben megcsendülő visszhang ezt a hívó

szót, de amíg ember az ember, addig nem szívesen figyel oda erre a hangra, mert akkor sok dédelgetett bűneiről, megrögzött rossz szokásairól le kellene mondania és - az kényelmetlen - kellemetlen. A halál közelsége megborzongatja egész valóját, mert érzi, hogy egy más életkörülményeknek a törvénye várja őt, aminek nem lehet föléje kerülni. Ez az, ami borzongást idéz elő testében, lelkében. De az élet sebesen folyó előrehaladása mégis kérlelhetetlen odaszállítja az emberi lelket, ahová nem szeret és nem akar eljutni, mert érzi, hogy ott szembe kell néznie saját önmagával. - Miért fél önmagától? Mert érzi és tudja, hogy a tévelygő bűnös lelke nem tud megállni a saját vádoló igazságérzetével szemben anélkül, hogy meg ne kelljen alázkodnia, és össze ne kelljen törnie a vádló igazság előtt, ami a saját lelkéből tör elő. Ez az igazság a legelkeseredettebb vádló önmaga ellen. A múlandó élet csillogó lehetőségeivel, a szabad választás megtévesztő csábításaival mind elmaradtak mögötte. Csak a kérlelhetetlen valóság a maga folyton erősebben megvilágított igazságával, valamint tévedéseivel, tudatos rosszra való hajlandóságaival elkövetett bűnei, és annak következményei: az marad meg előtte, folyton erősebben megvilágítva. Ez az a rettegető, félelmetes valami, amit nem lehet sem kikerülni, sem senkire áthárítani. A lélek tudja és érzi, hogy a saját ítéletét nem kerülheti el, mert bármikor az örökkévalóságban számot kell adni önmagával, és ez a tudat még akkor is nyugtalanítja, ha a reménység biztatásával egy-egy kis pihenőt nyújt neki a kegyelem. A földi élet felbecsülhetetlen ajándék az ilyen bűnbe alámerült lelkek részére, a halál borzalmaiban felébredt állapotok után.

Az emberi élet titkos fedőlapjai alatt nagyon sok ilyen kegyelmet nyert lélek-menekült rejtőzködik, aki nem tudja, hogyan, miképpen kezdje el az életet, mert egy belső félelem tartja fogva minden kezdeményezéstől. Ezeknek kell a vezetés, az oktatás, kell a helyes nevelés, a kiütköző bűnöknél a félelmet keltő büntetés, és a megértő lelki irányítás. A léleknek önmagán dolgoznia kell tudni, mert amíg a külső formák szerint tud eligazodni az életben, addig nincs egy belső fék, amit a lélek kormányozhat a saját belátása szerint. A lelkeket kell a jóra, az igazra, a szeretetre, az igazság-

érzetre idejében ránevelni, hogy a szabad életben el ne tévelyedjenek a bűnök sötétséget kedvelő világában. Aki így vezeti be az életbe a gyermeki, és a későbbi - az ifjúság korában élő - még tétovázó lelkeket, az jó és nagy munkát végez, és soha el nem múló hálás köszönet követi szellemi útján, még akkor is, ha tévedett egyben másban. Sok és nagy munka várja mindazokat a fejlett, jóakarátú emberlelkeket, akik életükben a jót és az igazat már a földi életben elhintették azok között, akiket sorsuk hozzájuk vezérelt. Majd meglátjátok, mennyi öröm, mennyi hála fogadja azokat, akik csak egy keveset is elhintettek azokból az igazságokból, amelyek a lelkekben felszívódtak, érzéseket és gondolatokat hoztak létre, melyek üdítőleg hatottak a kietlen sorsok szárazságtól tikkasztó életutain.

Ezért vagy még itt gyermekem, ezért kell még szolgálni, nem az emberek gonoszságait túrni, hanem az igazságot hinteni, a szeretet vizével öntözni, és az isteni bölcsesség világosságával az utat mutatni előre, mert a fejlődés nem a testi bölcsességből származik, hanem az isteni jó és igaz megismeréséből, és annak követéséből.

Isten veletek.

AZ IGAZSÁG HATALMAS EREJE(*)

Névtelen Szellem 1966. június 26-án

Már igen, én vagyok itt gyermekem, egy kis rövid időre, hogy egy pár szóval beszélgessek veled. Nincs elég nyugalmas időd és részben van még egy kis idő arra is, hogy a lelkedet előkészíthessem annak felvételére, amit mint eshetőséget jobb, ha előre halvány körvonalakban már megsejtheted. Nem, ezektől nem kell tartanod. Nem egy dolog az neked, mert jó előre megmutatta a sorsodban megcsendülő hang azokat az eseményeket, amelyeknek nem kell okvetlenül megtörténnie, hanem a szabadakaratnak helyes vagy helytelen következéseit kell megismerni. Mint ahogyan azt már jó előre jelentette az a hang, amittől te mindig féltél, mert annak a megcsendülése nem hagyta észrevétlen elmosódni az emlékezésedben annak a jelentőségét. Hiszen éppen az a jó és üdvös, hogy ez így, ilyen kedvezően alakult. Az a dolog már nem

egyszer megisméltődött a te életed folyamán. Nem, ez csak az emberek előtt látszik olyan tragikusnak. Valójában ez nem olyan szomorú, vagy félelmetes, inkább vigasztaló, és bizonyító erejű az igazság hatalmas erejének mindenén keresztül érvényesülésére, ami úgy hat, mint egy megsemmisítő hatalom, de egyszer s mind felemelő bizonyosság azok részére, akik hisznek és bíznak az igazság hatalmas erejében. Az embernek nagyon félelmetes, amikor szemben találja magát azokkal az erőkkel, amelyekről ugyan tud, de mivel nem látja őket és tapasztalatokat nem szerzett felőle, így könnyen veszi. És lassan megszokja azokat a gondolatokat, hogy nincs miért és mitől félnie, tehát nyugodtan cselekedhet a maga téves elgondolása szerint, vagyis az egész csak oktalan és alaptalan képzelet, amitől nem kell félnie. Jól van ez így is, mert nem lehetne úgy sem másképpen bizonyosságot nyújtani, mert az ember csak azt szereti igazságnak venni, ami az ő lelki bizonyosságában őt megerősíti.

Igen, én éppen arra akarom a figyelmedet felhívni. Nem az első eset az, hogy a vadul száguldó lovak legázolják a legszebb ültetvényeket, és agyon tapossák az ártatlanul játszó gyermekeket, akik útjukban állnak, de ez csak látszat, mint minden, ami a Földön történik. A gyökerei mindennek a régmúltban vannak elrejtve. Azért mondtam ezt, hogy tudjad, miről van szó, amikor előtted áll az, amit megmondtam, azaz nem én, hanem a végzetet jelző hang.

Most egy kicsit pihentesd a szemedet.

Isten veled.

NEM MINDEN, AKI EZT MONDJA: URAM, URAM! (*)

Névtelen Szellem 1966. június 30-án

Már én vagyok itt az Úr Jézus nevében gyermekem. Ne mondd azt gyermekem, most fogyna ki a te hited abból a jó és igaz eljövételének a biztos kiteljesedésében, amelyet úgy vártál, olyan bizakodással és hittel, amelyet úgy őriztem, mint az ókorban a nehezen gerjeszthető tüzet őrizték az emberek, hogy a testi fenntartásukhoz tartozó meleget megóvhassák. Hiszen mindenhez kell a meleg, hogy éljen. Az embernek is kell a hit sugárzó melege,

hogy fennmaradjon az élete, a bizakodása, a jobbnak és igazabbnak eljövételéig, mert az okvetlen eljön, és mindent számon kér azoktól, akik ellene cselekedtek. Azért kellett eljönnie az Úrnak, hogy annak a kornak olyan lelkeket adjon át, akik levette a durva bűnöket, meg tudjanak állni a finomkodó áljóság illatokkal átszótt, ragyogó eredményekkel felékesített jelenében. Ennek a kívül felékesített, de belül rothadó testű kornak a levegője az, ami belenyúlik a jövőbe, és hiába szégyenkezik majd a nagy beszámolásnak idején a maga eredményét megmutatni, hiába keresi azokat a kibúvókat, hogy magát mentse az ítéleteket osztó igazság előtt, ez a valóság minden lelken ott marad, letörölhetetlenül. Nem az az igaz követője az Úr igazságának, aki beszél róla csak, hanem az, aki követi azt érzésben és cselekedetekben. Nem az a fontos most, hogy ki lesz a győztes és ki lesz a vesztes fél, hanem, hogy ki erősebb a hitben és a szeretetben, mert azé lesz a győzelem pálmája. Az természetes, hiszen a vér összeolvad, és nem lehet megkülönböztetni, mikor már egybeolvadt. De van egy egészen finom elválasztó hatalom, ami kiválasztja az eredményből azt az erőt, ami feltartja a romlás idejét. Ez a maga egészében finom erejével semlegesíti azokat a csírákat, amelyek a bomlást előidézik. Ezt te ismered, és tudod, hogy mi az a szer, amivel a lélek bontó-, és oldó ereje még az egészen reménytelen eseteket is gyógyulásra serkenti. Az isteni hatalom egyetlen sugara megvilágíthatja a mélységbe szorult sötétséget, és a sötétség helyett világosság támad. A világosság elúzi a bontásra készülő férgeket. A halál és az élet küzdelme ez, de az élet diadalmaskodik az elmúlást okozó szörnyekkel, amelyek ugyan alig láthatók, de a maguk helyén és idején rettenetes munkát végeznek. Az élet azonban legyőzi őket, mert az élet erősebb a halálnál, a szeretet erősebb a gyűlöletnél. Az élet ereje harcol a halál poshadásával, és megnyeri a harcot. Azért én azt mondom: ne add át magad a lemondásnak. Semmiről nem szabad, és nem kell lemondani, mert az élet a tevékenységé, a lemondás az, ami a rossz hatalma előtti meghódolást jelenti. Ez az én hozzászólásom. Minden átalakul nemsokára előtted, és meglátod a magadban lévő jó és igaz irány győzedelmes bevonulását az életedbe.

A jó Isten kegyelme legyen veled.

A „SZÁMLAP” (*)

Névtelen Szellem 1966. augusztus 8-án

Igen, már én vagyok itt az Úr Jézus nevében. Már régen nem hívtál gyermekem, de az nem tesz semmit, mert tudom, hogy minden gondolatoddal hozzám siet a lelked, hogy az én véleményemet kérje, és megforgatva azt a te emberi agyadban, a sajátjává tegye. Ne tévelyegjél gyermekem. Elhagyhatja-e az anya az ő gyermekét, ha tanácsáért hozzá fordul? Ha a földi érzés ilyen erős, mennyivel erősebb az, ami a szellemi kapcsolatból ered, és a bizalom erős kapcsolatából jön létre? Az igaz, és jól teszed, ha nem indulsz el a magad váltakozó útján. Van bizonyosságod arra, hogy én nem hagytalak el a legnehezebb próbáidon sem. Akkor sem, amikor ellenálltál, és nem akartál azon az úton - amelyet én mutattam neked - megindulni. Az csak figyelmeztetés volt a sorstól, hogy nem vagy nagyon messze attól az időtől, amikor nem lehet már választani a helyes és helytelen között. Igaz az, amit te láatsz, és amitől félelemmel vagy eltelve. De a jövő igazolja mindazt, ami most még csak, mint eshetőség áll előtted. Mindent a jó Isten ad az emberek életébe. A sors mérlegén széjjelosztva az egyiknek kevesebb jót, a másiknak többet, bár nem érdemes arra. Az emberek próbát élő lelkek, de nem tudják, hogy ők azért vannak itt, hogy feleljenek az igazság mérlegén, mert minden cselekedeteik, beszédeik, töprengéseik, küzdelmeik meg vannak rögzítve, hogy semmi el ne vesszen, vagy meg ne legyen másítva. Ti azt tudjátok jól, hogy *minden kicsi megmozdulása a mérlegnek valamit jelent azon a számlapon*, amelyet sokszor szeretne az emberi lélek eltüntetni az emlékezéséből, de azt nem lehet letörölni, csak értékét veszi a következő eredménynél, amíg a Földön él. Így van ez. *Nem törlődik le semmi, csak meghalványul a jó és a rossz is azon a számlapon, ha a lélek elfordul tőle és a másikat erősíti fel.* Végül csakugyan annyira elhalványul, hogy még az emléke sem tud megmaradni. Azért van az élet a földi ember részére adva, hogy a próbák átélése idején ne fáradjon el annyira, és hogy a következő eshetőségek idejére már fel tudjon készülni. Az már nagyon nagy eredménye a léleknek, ha fel tudja ismerni azt, hogy nem volt helyes, nem volt jó, mert akkor az már nagy fordulatot jelent

a lelki irány követésében, de próba jön ezután is, amíg csak az élet után egy harmonikus lelki eredményű egészet nem tud felmutatni *azon a számlapon, amelyet múltnak nevezünk*. Mert ez már munka volt, amit a számlap mindenképpen eredménynek, sőt jó eredménynek mutatott ki részedre. Az még ezután dől el, hogy meg lehet-e nézni egyáltalán, mert ha nagyon könnyű a lélek, akkor még nem kerülhet a mérlegre. Ezek a súlyok még csak a változások helyén és a próbák idején jöhetnek számításba. A kegyelem állapotában erősödött, vagy gyengült ez a lélek, hogy megmérhető legyen. Ezeket majd nemsokára meglátod egészen közelről, és akkor majd megmondom azt, azaz hogy meg is látod. Azt is megmutatja a mérleg pontosan. Most én ebben az állapotban nem mondhatok semmit, mert nem lett még tele az az űrmérték, aminek tele kell lenni. Te óvjad magad a fáradságtól, hűvöstől és az izgalomtól, mert nem jó neked az, de azért ne féljél, és ne bizalmatlankodjál. A jó Isten veled van, és tudja a te kétségeidet, félelmeidet. Készüljél fel olyan dolgokra, amiknek be kell teljesedni az életedben még. Idejében hívjál.

Most Isten veled.

A LELKI FEJLŐDÉS AKADÁLYOZÁSÁNAK KÖVETKEZMÉNYEI(*)

Névtelen Szellem 1966. augusztus 11-én

Már várlak az Úr Jézus nevében gyermekem és tudom, a te lelked kétségeit, ismerem aggodalmaidat is. Mindenki, úgy te is megtorpansz azok előtt a még homályba burkolt eshetőségek előtt, melyeknek csak az árnyékai merednek az útonjáró elé. Te ne rettenj meg ezektől, mert az Úr keze elhárítja azokat az akadályokat, melyek feltornyosulnak előtted, hogy elrettentsenek a további küzdelem eredménytelennek látszó folytatásaitól. Folytatni kell az árnyékok félelmetes fenyegetéseivel a harcot, mert aki megfut előlük, azzal az árnyak hatalmát, és annak lenyűgöző erejét növeli vele. Az ember nem tud elég erősen hinni a *jó* erejében és hatalmában, mert az abszolút jót csak a reménység szemüvegén tudja szemlélni. De a remény is olyan, mint a szeretet fogalma. Nagyon messze eső, alig látható, és szinte ködbe vesző annak gyenge

eredménye a földi életben - annyira, hogy mire valósággá válik, már az *ember* le is mondott róla, és megállapítja, hogy az nincs. Pedig van. Mert ha nem volna, már az élet is kihalt volna a Földön, mert a szeretet tartja fenn az élet folytatását. A szeretet melegítő sugarát és annak éltető és boldogító erejét fel fogják a tévelygések és bűnök megsűrűsödött anyaggá vált fogalmai az emberi lélekben. Ez uralkodik az emberi lelkekben, ez formálja és alakítja olyan zorddá, keménnyé azokat a felfogásokat, melyek szerint indulnak a boldogságot kereső emberi lelkek, úgyannyira, hogy belefárad a lélek a küzdelmekbe. Lemond mindenről, ami szép és igaz, ami boldogító, megalkuszik a tévelygés szellemével, és elfogadja azt a penésszel bevont, a Föld porában meghempergetett száraz kenyérmaradékot a sorstól, amit a földi élet rabszolgatartó hatalma nyújt neki. Igen, azt adja a Föld hatalmasa, a sáttán, azoknak akik megalkusznak vele. Akik feláldozzák, odadobják álmaikat a nemesről, a jóról. Akik ezeknek a szellemi szépnak és jónak, igaznak ragyogó színeit eladják, beváltják a Földön a sáttán nyújtotta örömekre, sokszor a hiúság, a látszat megóvásáért, amit a világi felfogás követel meg az embertől, - a lélek kárára. - Nem tudja az ember, mikor, miben, melyik kicsiny kavics az, amiben megbotlik és elesik. Elesésében szétszóródnak talán addig fel sem ismert lelki kincsei. A csillogó gyémántszikrák, melyeket a gonosz nagy sietve összeszed, és új áldozatot keres, hogy ezeken a csillogó gyémántszikrákon még gyengébb, hiúságban szenvedő emberlelket vásároljon a rabszolgavásáron, hogy a bűn felett való hatalmát nagyobbítsa. *Ezek a csendes, megszokott harcok folynak le az emberi lelkekben észrevétlenül, mert a mindennap terheiben, próbáiban nem látszanak meg, nem tűnnek fel azok a kis és nagy lemondások, ütközések, amelyek kisebb-nagyobb sebeket okoznak a lélek érzékeny felületén.*

Bár nem tűnnek fel, mert hiszen a fejlődés alsóbb fokozatán a lélek még kemény burokkal van bevonva, és nem veszi észre a kisebb horzsolásokat, s mohó vággyal veti magát bele a legkisebb uralkodási lehetőségek nyújtotta örömek kiélésébe. Mert nem tudja, nem érzi, hogy hol kezdődik az igazság, és hogyan végződik a kiteljesedésében. Mert sem önmagát, sem az igazság hatalmát nem ismeri, így a lelkiekben járatlanul cselekszi a bűnt, mert

nem tudja azt, hogy milyen veszélyes az az eszköz, amivel ő hadakozik. A bűn visszatér az elindító állomásához! A bűn a lélek tudatlanságából, rosszra, igazságtalanságra való hajlandóságából származik, így teremődik meg a szenvedés. Mert amikor a bűn megerősödik a lélekben, már a bűn fejlődik, és az uralkodik a lélek felett. A vágyak eldurvulnak, a törekvések téves irányokba fejlődnek, sokasodnak, és amikor már jót és igazat szeretne cselekedni, akkor csak a rossz eszközzel tudja azt véghezvinni.

Szomorú a bűnbe esett lélek sorsa, mert szeretné a jót, mert szenved a rossztól, de mivel jóval nem rendelkezik, csak könyörületre szorulva tud a jó birtokába jutni. A bűn világa a pokol. Valaki bűnt cselekszik akár tévedésből is, a pokol erejét és hatalmát nagyobbitja. Azért a bűnös ember legyen szerény és alázatos, mert senki sem követelheti a maga kellemetlen sorsának a megjavítását. Csak kérheti a sorsukat intéző Gondviselés Angyalainak segítségét, hogy az Úr feléje nyújtott kegyelmével szabadítsa meg a „gonosztól”. Mert sokszor nem az a „gonosz” törvénye sújtja az ember életét kétségbeejtővé, amit általában az emberek hisznek, hogy: „ellentétzellelem”, hanem a saját sorsa, a kiegyenlítés munkájának közvetítő eszköze. Saját rossz irányú elgondolásai, téves feltevései és helytelen eszközei azok, amelyekkel zavart okoz, és az igazság egyenes előrejutását akadályozza és feltartóztatja. Ezzel másoknak szenvedést és lelki fejlődésében gátló akadályt okoz, így keletkeznek a torlódások. És ilyenkor, ha kiömlik és szétterjed a bűn pusztító ereje, akkor nagy szerencsétlenségek, háborúk, katasztrófák árasztják el a világot, és világok pusztulnak el, lélektömegek választódnak le, hogy az előre haladók felszabaduljanak a mélyre süllyedtek nagy tömegeitől. Új, a lelki fokoza-
tuktól előállott világban felébredve szenvedő állapotban visszavisszatérnek a régi életükből maradt emlékeik. Szenvedve kezdik meg lelki természetüknek megfelelő világban a munkát az egészen szűkre szabott lehetőségeikben, és csak vágyakozva tudják elképzelni elhagyott világaikban lefolytatott életük örömeit. Az igényeik lefokozottan, megelégedve a legkisebb jóval, amit az ő igazságukkal el tudnak érni. Ez a sorsa a nagyratörő emberlelkek tömegeinek. Az ember legyen egyszerű, szerény és megelégedett sorsával a Földön. Túlzásokra ne ragadtassa magát, mert az viszi

az elégedetlenségből, hálátlanságból, lázongásokból, igazságtalanságból és hiúságból fakadó hatalmaskodásokba, valamint irigységek, telhetetlenségek, túlzások által, a lelkiség és az Isten-ség tagadásába.

Ez a végső állomása a lefelé esésben a szellemi szabadságnak. Tehát azután következik be a szellemi és testi elfajulás, amikor már az Isten képére és hasonlóságára teremtett ember megszűnik lélekben létezni. Az állattá visszasüllyedő testi ember a maga új ábrázatában még szépnek látszik, de beteg, és a halál nyújtja ki kezét, hogy a lehetetlen testi életet visszavegye tőle mihamarabb.

Erre a szomorú végre ne maradjon itt egy sem, aki az isteni igazságot megismerte. Ezért vannak most még válogatott emberlelkek, hogy gátul álljanak a zuhanó lélekcsoportoknak. -

Ezért kellene még egy kicsit neked is itt maradni, hogy ebben az elkövetkező, - önmagára ismerő - lélekcsoportnak legyen egy olyan öröksége utánad, amelyben megtalálja a maga elindulásának a célját. A régi világ összeomlásával a régi formák is elmúlnak, mert a hatalomra való törekvés megmerevítette a formát kívülről. A belső lény pedig összezsugorodott, elerőtlenedett. Új igazságok formájában a régi tévedések lépnek előtérbe, és a lélektömegek zuhanása nehezen állítható meg.

Azért nem élsz, és nem éltek hiába. Az Isten akaratát kereső emberek az újuló élet fáklyahordozóivá kell, hogy legyenek. Új világ, új élet, új alkalom, új létlehetőség Isten országának építéséhez.

Isten veletek.

Amikor azt hiszitek vége mindennek, akkor emelkedik ki az új, a várva várt igazság abból a homályból, amely azt megelőzte. Ne feledd el azt, hogy minden születés fájdalmas, de örömteljes azoknak, akik imádkozva várják. Meghozza az idő azt is, mint azt, amit nem vártok ...

Isten veled.

A BELSŐ VILÁG ÉS A KÜLSŐ KÖRÜLMÉNYEK VI- SZONYA EGYMÁSHOZ(*)

Névtelen Szellem 1966. szeptember 8-án

Már végre eljöttem az Úr Jézus nevében. Én nem hagylak el gyermekem, hagytalak csak a magad gondolatai és érzései világában pihenni, mert tudtam azt, hogy szükséged van arra a magad világában, hogy szétekintsél, és mindenről tudomást szerezzél. Igen, igazán láttad, de még nem egész tisztán. Egy-két hét múlva tisztán látni fogod azokat a dolgokat, amelyekről már bizonyos értesítést szereztél. Azért ne féljél semmitől, mert az isteni kegyelem veled van, és vezeti az érzéseidet, gondolataidat, hogy meg ne botoljál a ködben, melyet eléd rak az ellentétes hatalom azokon a lelkeken keresztül, akik még gyengék a hitben, de erősek a tévelygésben, és azt hiszik, ők vannak a helyes úton. Már mondtam, hogy nem hagytalak el, csak pihentetés céljából és magad gondolati világában szétekintés végett. Nem jól gondolod és nem jól hiszed, ha így gondolod a magad értelmén keresztül. Mindenesetre az isteni törvény minden Földön élő embert próba alá vetett, és mindenkinek vizsgáznia kell a maga haladottságáról a cselekedetein keresztül. Azért nem lehet előre megmondani semmit, csak amit az isteni Szentlélek, tájékoztatásul megmutat, vagy fellebbent előtte, akár a múltból, vagy az elkövetkezendő jövőről. Ilyen volt ez az eset, tehát azt mutatta az álom, hogy bármilyen nagyon készülsz az elmenésre, az egész akaratoddal, az meg lesz másítva, mert amit az ember akar, vagy amire vágyik, nem bizonyos, hogy az ő isteni tervével tud találkozni.

A te életed már régen lejárt az emberi számítás szerint. Így mások életét éled. Igen, az övéké. Amilyen szerepeket kiosztottak a részedre, azokba a szerepekbe kellett beleélni magadat. Az csak külsőség. A belső világ ugyanaz maradt, csak a szerep változott és a környezet. Azért abban a környezetben és külsőben kellett a valóságnak megjelennie. Ezt ti nem értitek most még meg, de eljön az idő, amikor elcsodálkozva látjátok a lélek nagy hatalmát a test felett, mert a lélek erősebb a testnél, ha egyszer felébred a munka elvégzésére. Azért akinek miye van a készütségben, azt adja a maga szolgálatában. Mert mindenkinek vannak érdemei,

amivel valamit tud adni a fejlődés törvényéhez. Az emberi lélekhez szól az isteni kegyelem. Az mindig jót jelent, mert azt jelzi, hogy az Isten meghallgatta a hozzá vágyó emberi lélek imádságát és az ilyen imádság áldássá vált a lélek számára.

Ez a tájékoztatás a földi ember részére.

Most Isten veletek, majd meglátom, hogyan fejlődtek.

A SZERETET AZ ÉLET(*)

Névtelen Szellem 1966. szeptember 12-én

Már eljöttem az Úr Jézus nevében gyermekem. Jól mondod, hogy a földi világ rideg, hideg, fájdalmak éles köveivel kirakott, elhagyott útján elfárad a lélek, és a segítség sokszor késik, vagyis késni látszik. Késik, mert a fájdalom a testi, lelki sebesülések után mindig nagyobb erővel tépi a lélek épen maradt részeit is, hogy azokból pótolhassa az elvesztett erőket, amit kifosztott a sebesült lélekrészből. A fájdalom mindig a lelki és testi hiányokból áll elő, hogy a gondolkodásra önmagához visszatérítse, és serkentse azokat a szellemi erőket, amiket talán a helytelen irányba, vagy a külső világból származó támadások kivédésére pazarolt el, és ezek a lelki egyensúlyi helyzetek megingatták. Ezek a támadások nagyon sok sebesülést okoznak, és akarva nem akarva a szellem figyelmét odavonzzák, hogy a gyógyulás folyamatát megindítsák, a lélek és a test egy irányú működésében jelentkező hibákat, hézagokat összekössék. És betöltsék azzal a reménységgel, amit mint gyógyszert, *a hit* hatalmas összekötő ereje termel ki az önmaga tárházából.

Ez az önmaga „tárháza” sokszor annyira üres, és annyira képtelen minden új kitermésére, hogy nem tud magán segíteni, és elgyengülve hullik az élete útján a porba. Sokszor az életek útja telve van ilyen elhagyott és magával tehetetlen lelkekkel, akik hiába akarnak, nem tudnak felemelkedni. Ezek mindenről lemondanak és várják a halál megsemmisítő elkövetkezését. - A halál azonban sokszor késik. Mert azok, akikben sok jó és igaz van felhalmozódva, nem tudnak meghalni, mert új erőhullám, mint az üdítő esti szellő, harmatos levegővel betakargatja, és új életre szólítja vissza azokat, akik már az életre képtelennek érezték magukat.

Az élet hívja, várja, munkára serkenti, és új erőket, új vágyakat, új feladatokat tűz a kietlen életúton összeesett beteg lélek elé, és az csodálkozva látja, hogy van egy új irány előtte, ami enyhe, és a reményeket beváltó erejű lehetőségeivel támogatja, amíg teljesen megerősödik és elkezd szégyellni gyengeségét. Erőforrások fakadnak ebből a hitből, és a tettek nyomán új világ, új lehetőségek tárulnak eléje, mert a lélek megtellett hittel és szeretettel, hállával és engedelmességgel. Az életfolyam hordozza, továbbítja, egyre szebb és igazabb világok felé, mert a szeretet az igazság hordozója, „Akik az Istent szeretik, azoknak minden javukra válik”, mert *a szeretet az élet*. Azért, ha fáj is a tévelygésből fakadó seb, ami ártatlanul éri a lelket, azért nem szabad elhagyni az élet útján azokat a kis örömeket, melyek mégis megnyílnak. Ha zord és fájdalmas is azon a haladás azok részére, akik már elfáradtak és pihenni szeretnének, akik el tudták szórni azokat a virágmagvakat az élet útján. Melyek ha a jelenben még nem is hoznak virágot, de a jövőben már széles és illatos virágok díszítik azokat az életutakat a lelkekben, amelyeket a szeretet szór szét azokon, amikor az még csak tüskés és vad bozótokkal benőtt lelkek útja volt. Más a magvető és más az arató sorsa a Földön. A magvető reménységgel vet. Az arató nem mindig tudja megérteni azt, aki elvetette a magot, mert azokon a megpróbáltatásokon át sokszor elégedetlen. Vannak és lesznek, akik hálát adnak Istennek azokért, akiket elküldött előttük. Ezekért a hálaadókért érdemes élni és munkálkodni. Az élet felemelő és a mélyre döntő hatalom a Földön. - Sok az, aki mielőtt még dolgozna, már a fizetést várja, de ezek kívül maradnak. De te nem azok közé számláltatol. Majd jövök ismét, de szeretnélek nem így látni. Most Isten veletek.

A SORS AZ EMBER EGYÉNISÉGÉNEK KÉPE(*)

Névtelen Szellem 1966. szeptember 15-én

Már én várlak gyermekem az Úr Jézus nevében. Látom a te sok és nehéz aggodalmadat, töprengéseidet, de ne engedd el az erős szálát, amit kezredbe adott az Úr ígérete. Az Úr ígéretei nem a tömegekhez lettek intézve, mint azt a nagy elképzelések emberei hiszik, és hirdetik. Ez tévedés, mert minden lélek külön szállal

van a teremtettségben a teremtő Atyához fűződve. Az Isten öröktől fogva, örökké egy és ugyanaz, Aki volt, és Aki lesz, örökké. Az Ő bölcsessége tökéletes, és itt nincs változásnak alávetve. Mégis, egy a múlandóságban eltöltött óra megvilágosodott percében a teremtetett lélek másképpen látja és érzi, mint az elmúlt idők bármelyikében, mert az ember lelke más szemszögből látja előtte megjelenni az örökkévaló dolgokat. Ezt nevezik megvilágosodásnak. A teremtetett lélek világosodik meg, mert lelki szemei kitágulnak, és többet tud felfogni azokból a valóságokból, amely valóságok azelőtt voltak, de az a megvilágosodás nem volt, amellyel láthatta volna azokat. Ilyen az emberi sors is, a maga rejtelmes titokzatosságával. *A sors az ember magával hozott egyéniségének visszaverődő képe.* Nagyon titokzatos és nehezen megérthető fogalmakat takar ez a két szó, de bármilyen nehezen érthető, mégis igazság, amit nem szabad és nem lehet félreállítani. Mert ebben van az előrejutás, a boldogság, a békesség, és megelégedés kulcsa. Ez nem azt jelenti, hogy az ember ölbe tett kezekkel várja az eljövendő örömök bekövetkezésének idejét, hanem éppen azt, hogy keressen, kutasson az igazság után, amelyet a szeretetben okvetlen megtalál, ha ezer csalódások útvesztőjében kóborolva megtépett szívvel kell is az életutat járnia. Mert ezek a csalódások csak lejárt és elhagyott utakból visszamaradt hibás lépések következményeinek emlékeztető és figyelmeztető jelzőtáblái, hogy ezek a lépések nem egészen egyenes irányt követtek valaha. Az isteni törvény nem az a kegyetlen, meg nem változtatható ítéletet magában rejtő hatalom a szegény, küzdő emberi lélek részére, mint azt az ember elképzei. Mert a javulás útján virágok is nyílnak, mégpedig szépek, illatosak, ha nem is olyanok, mint a királyok kertjében hivalkodó kertészek eredményei. De az egyszerű, fáradt lélek megtalálja benne az örömét.

Én mindent látok és mindenről van tudomásom, és nem sietek, sem a dicsérettel, sem a megrovással. Csak egy figyelmeztetéssel igyekszem a földi emberekhez szólni. Bármilyen legyen az út, amelyre rálépett, ne higgyen annak az emberileg elképzelt látszatnak, hanem tegye sorsát az Isten kezébe, mert legyen a legjobbnak látszó, ne higgye azt érdemnek, csak próbának. Mert a próbák

hozzák ki az eredményeket, mert lehet a legnagyobb fájdalom talán a legnagyobb csalódás - a jóért, az igazért - gonosznak látszó következmény, az sem büntetés, csak a küzdelemben való megsebesülés. Aki a jóban, az igazban munkálkodik, annak elkerülhetetlen az ütközése az ellentét útján haladókkal, és azokkal, akik önmagukat jóknak és igazaknak tartják. De tévelyegnek éppen abban, mert magukat feddhetetleneknek hiszik, és nem gondolnak arra, hogy éppen a téves ítéletekkel ők kerülnek ítélet alá, amelyen éppen abban a pillanatban dőlt el sorsuk, amikor ők ítélkeztek mások - talán náluknál jobbak, igazabbak - felett. Az alázatos lélek mindig Istentől várja bűneitől, tévedéseitől való megszabadulását, és nem gyönyörködik a mások megrovásában. Aki kér, annak adatik, és amit ad az Úr, azt fogadja hálával, mert nem egyforma mértékkel mér minden léleknek a sorsába, a maga lélekének világossága szerint. Aki az igazságért hadakozik, annak elkerülhetetlen a sebesülése. Az ilyen sebesülés meggyógyul, de akit a gonoszban ér el az igazság büntetése, az méltán szenved, de a kiállott szenvedések után a meggyógyult lélek, ha igaznak találja szenvedését és úgy érzi, hogy méltó volt rá és megtér azokból. Akkor az Úr megbocsátja azt, és tovább vezeti megtérése útján. Letakarja vétkeit, és amikor megerősödött a jóban és igazban, akkor próbák következnek, hogy a sikeres próbák után a kegyelem lemossa bűneinek maradványait is.

Most Isten veletek.

BESZÉLGETÉS(*)

Névtelen Szellem 1966. szeptember 19-én

Már én várlak gyermekem az Úr Jézus nevében. Nem az én gondolatom szerint, hanem más, nagyobb hatalom elrendelése szerint tudok csak erre válaszolni, de nem itt, hanem egy külön helyen tehetem azt meg, mert vannak az emberi életnek és léleknek olyan kamrácskái, amiket nem lehet mindenki előtt nyitogatni. Mert nem minden szemnek való az a látvány, amit még nem képes megérteni, és az ő tulajdon maga értelmetlensége szerint fogja magyarázni azt, ami eléje tárul. Azért nem való minden lélek elé

tárni azokat a még lepellettel letakart dolgokat, amiket még bizonyos felkészültség nélkül úgy sem képes megérteni. Az ember nem tud többet, csak amibe a képzelő tehetségével bele tud hatolni.

Nagyon jól van.

Isten veled.

AKIK MÉG NEM TUDNAK MEGKÜLÖNBÖZTETNI(*)

Névtelen Szellem 1966. október 4-én

Már várlak az Úr Jézus nevében gyermekem. Minden magától megoldódik, mert az idő, ha fukaron bánik is a megvilágosodással, de azért fokenként mégis nyílik egy-egy kis rés, amelyen kiszűrődik bizonyos fénysugár. És ha éppen az emberi érzelem és értelem együttesével találkozik, akkor a megvilágosodás az emberi akarat nélkül is bevilágít azokba az addig ismeretlen, fel nem fedezett titkokba, amiket ha a legnagyobb akaratával feszegetett, mégsem tudott megközelíteni az emberi agy gyér világosságával. Azért az ember ne legyen türelmetlen semmivel sem, mert mindent csak a maga elérkezett idejében tudhat meg, úgysis. Hiába feszegeti azokat a vasajtókat, amelyek mögött az előtte elrejtett titkokat őrzi az idő és alkalom hatalma, azok csak az emberi lélek érzéseivel közelíthetők meg. Az ima erejével annyit elérhet az ember, hogy oktalan erőpazarlást nem áldoz fel a csalódások megismerésére, de a valóságot csak az isteni segítség mutathatja meg akkor, amikor a lélekben már minden kellék kialakult, hogy azt elnyerhesse. A megpróbáltatások égető tüzeiben mindenki a menekülési vágytól űzve keresi a lehetőséget, és a legkisebb résen is igyekszik a maga igazságával átjutni arra a biztatónak látszó, legközelebbi békés megpihenésre, ami előtte megjelenik. De mindenki elfelejti azt, hogy a kicsik, a jelentéktelenek, akik még nem tudják megkülönböztetni az igaz jót a hamis látszattól, azok ki is tudják magukat szorítani azokon a réseken, amelyeken keresztül a kívánatos megoldás látszik, de amikor már azt hiszik hogy megmenekültek, akkor látják, hogy egy addig ismeretlen megpróbáltatások színhelyére jutottak el.

Isten veled.

A TESTBE ÖLTÖZÉS ÉS A HALÁL TÖRVÉNYE EGY ÉS UGYANAZ. A VALÓSÁGRA ÉBREDÉS FOLYAMATA(*)

Névtelen Szellem 1966. október 13-án

Már régen várok rád az Úr Jézus nevében gyermekem, Aki meghallgatja az igaz szívből feléje érkező kéréseket. Már megjöttem és nagyon megdicsérlek azért, hogy visszahívtál, mert többet foglalkoztam a te mostani dolgaiddal. Nagyon helyesen tetted, amit tettél, mert az idők járása komoly gondot ad a szellemi eszmék sorsának a történésekbe való bekapcsolódása körül. Az emberi eldurvult érzések és gondolatok amúgy is nagy akadályokat állítanak a finomabb felfogásra épített eszmék elé, hogy a sötét árnyékaik eltakarják azokat az amúgy is nehezen megérthető eszmei igazságokat, amelyekre tovább építeni csak az egészen fejlett szellemű emberek lennének képesek. Így az ilyen nagy világváltságon keresztül átment szellemi csoportok szellemi vakságukkal alig képesek valamit nyújtani az utánuk következő nemzedéknek. Azért a szülők fertőzött lelkükkel már nem adnak át semmit azokkal a fluidokkal, amelybe gyermekeik lelkét bepólyálják a természetet tisztító és javító szellemi munkások, akik a születések Földre irányozott törvényét vezetik és rendezik. *A testbe öltözés törvénye és a halál törvénye egy és ugyanazon módon megy végbe, csak az egyik a Föld felé irányul, a másik szellemi világ felé.* Az egyik sír, a másik örül a változásnak, amely felé viszi sorsa. Mindegyik öltözik és vetkőzik, mert az a hely és állapot a maga előírt törvényével megépített világával örömet, békét, vagy aggodalmat és szenvedést nyújt az érkezőnek.

Mert az igazság törvénye nem hazudik hamis beállításokkal, hanem a nyers igazság formájában mutatja meg magát abban a tükrökben, amely előtte áll, és nagyon sokszor rémülten látja az érkező azt a sorsot, melyet magával hordozott a lélek azokkal a hibákkal és bűnökkel, amelyek a testi életében tán éppen erénynek látszottak. Úgy a földi életébe belépő emberpalánta is magában hozza sorsát, eshetőségeit és lehetőségeit a jóra és a rosszra egyformán. A munka abban áll, mit szándékozik a szellem követni. *Ezért próba a földi élet. Semmi sem érdem, semmi sem kényszer, mert a szabadakarattal csábító lehetőségek elé állítja az érkezőt.*

Azért a szülők - akik maguk is ebben a próbák elé állított életben bizonytalanul kóborolnak - jó ha már fejlettebb felfogásukkal már idejekorán a megismert jó és igaz irányba terelik gyermekeik értelmét, és ebben vezetik, amíg az ő hatalmuk elér. A szellemi világban is vannak ilyen beállított vezető és irányító, munkások, akik már az érkező szellemet a neki megfelelő állapot szerinti világba helyezik el. Ez mind külön megbízatás, a halál utáni életbe elhelyezni azokat, akik napról napra megérkeznek. Tehát a nagyon sűrű és népes, sokszor helyhez kötött állapotot a Föld körüli szférák mutatják, és mint ilyen, természetes, hogy sok megérkezett lélek azt hiszi, hogy a Földön van a maga megszokott világában addig, amíg a lassú szellemi tudat a testi tudattal egyenszerű állapotban találja magát. Egy bizonyos idő után a testi hatások lekopnak a szellem feldolgozott tudatáról, mert az ingereket felfogó, közvetítő érzékszervek lekopnak, és a tudat nem tud új hatásokat elérni. Így magára marad és elalszik, vagyis meghal az a fantom, amit a szüleitől örökölt a születéssel, és így megvilágosodik előtte a valóság tudata. Ez is egy születés, vagyis ébredés a valóságra. Azután jön a valóság megismerése, a szellemi élet megismerése, a törvénye, és a törvény szerinti önmagába tekintése. Ebben a munkában, átélésben majdnem egy egész élet ideje múlik el, és csak azután következik az, hogy a szellemi én talán egy lépéssel előbbre tudott jutni a fejlődés útján. - Gondold el gyermekem, mennyi és milyen hosszú időt nyer az az ember, aki a szellemi ismeretre már itt, a földi életben eljut, és megtér a bűnből és tévelygésből. Ez a munka azoknak az érdeme itt ezen a Földön, akik már a hit birtokában idáig eljutottak, igazságban és szeretetben élhetnek, az emberek előtt jó példát mutatnak, és áldást hincsenek el a világban, mert az Istent megismerve, másokat is erre elvezetnek. Az ilyen élet áldozatokkal jár, és ez az áldozat kedves az Isten előtt, erre azt mondja az Úr: „Építsétek az Isten országát!”

Igen! Építsétek a földi életetekkel, hogy mindnyájan világító eszközei legyetek az úton járó, tévelygésekben elfáradó szellemi hazátlanoknak, akik sem itt, sem a halál után nem találnak otthont, sem békességet, sem nyugalmat. Ne sajnáld te sem gyermekem

az áldozatot, az Úr megfizeti az Ő munkásainak az Ő nagy áldásaival itt a Földön is és a szellemi hazában. Előjárói és rendezői munkába állítja őket, a tőle nyert tudományok hirdetői lesznek, és áldják boldogan azt a nagy isteni elhívást, amelynek szolgálatába léptek. Mert a megújult Földön mind együtt lesznek azok, akik hittek a mi Urunk beszédének és ígéretének.
Most Isten veletek.

HOGY AZ ISTENI IGAZSÁG MAGVAI KIKELHESSE- NEK(*)

Névtelen Szellem 1966. október 20-án

Már várlak gyermekem jó idő óta az Úr Jézus nevében. És láttam, hogy komoly gondolataiddal foglalkozva erős szándék van a lelkedben minden igaz jónak a véghezvitelére - így kitartóan vártam. Az igaz jó szándék az emberi lélekben már fele a megvalósulásnak. Tudom és látom mindezeket, látom azokat az akadályokat is, amelyek sokszor nemcsak feltartóztatnak, hanem sok esetben lehetetlenné teszik a lelki törekvések megvalósítását. Nekem ez nem jön most már elő, ami annak idején felfordította az „együvé tartozóknak hittek” között azt, amire azt mondja az írás, hogy „a terméketlen fügefák hajtásai voltak”, mert az embereknek nagy része még nem a választottakból kerül a Földre. Az csak a különböző életekben szerzett tapasztalatok után dől el, hogy ki mire lesz alkalmas az Isten országában, vagy egyáltalán annak építésére a felhasználható képességeket megszerezték-e idejében. - Mert sokan tolakodnak az ő vágyaiktól üzelve a jónak áldásait megszerezni, de a hibáiknak, bűneiknek dédelgetéséről nem tudnak lemondani, mert azok az ő hiúságuknak hízelegnek. És ez a hízelgés jóleső érzést jelent a léleknek, amíg teljes világosságban nem látja önmagát. Azért jó az embernek, ha az igazság teljes megismerésére törekvő lélekkel tekint bele az élet zavarosan hullámzó vizébe, mert a hullámok fel-felcsapódásában megmutatja magát a lélek mélyen rejtőzködő minden jóra való törekvések között az a nem kívánt és nem ismert valóság, ami nem kedvez az igaz jó érvényesülésének, mert az még nincs egészen áthatva az

isteni jótól. A lélek még fejletlen az igaz jó teljes megismeréséhez, képtelen azt magában feldolgozni és érvényre juttatni. Ezek a még fejletlen lelkek képtelenek magukban az alázatosságnak arra a fokára eljutni, hogy a tulajdon maguk hibás és ferde, önző igazságukat feladják, és elismerjék az ő részükre nem kedvező, de tökéletesebben kidolgozott igazságot elfogadni. Ezek az aprónak látszó véleménykülönbségek hozzák létre a Földön azokat a lelki fájdalmakat, amelyek testi betegségek alakjában halált is okoznak. Ezeket magával viszi a lélek abba az állapotába is, ami a szellemi életben már minden földi gyötrelemtől megszabadítja az emberré lett lelket.

Ezeket hordozza a lélek az új megszületésében is magával, mert nem teheti le, nem semmisítheti meg, mert ezt az okot magában hordozza azzal a lelki természettel, amelyet nem tudott önmagában sem felismerni, sem belátni és feldolgozni a nagyobb igazság fényével és erejével. **Ezeket az önmaga alkotta szenvedéseket hordozza a világ összes népe és nemzetsége, mert az önzés és önértékelés magában az emberben is óriási nagy követelményeket épít ki önmagában, hát még egy nemzetség!** Minden jóra való törekvés ezen bukik meg, és ez okozza a békesség nehéz fenntartását. Az egyirányú törekvésű emberek között is azért tud a sátáni eszme zavart kelteni, mert az emberi lélek gőgje hatalmas erejével legázolja a jobbat, az igazabbat, hogy a győzelem pálmáját a maga részére nyerhesse el. *Ez az úgynevezett „nemes verseny” dicsőséggel jár és ez a dicsőség utáni vágyakozás is egy vétkes betegséget magában hordozó jelenség az ember lelkében.* Amíg ilyen vágyak és törekvések vannak az emberek lelkében, addig a boldogságról, a békéről, az egymás megértéséről nem lehet szó. Hiába a legszebben hangzó beszéd, a kívánatos dolgok megszerzése, *ha a szeretet hiányzik, addig csak kénytelen eltűrésről, megadásról, a jövőben való bizakodásról lehet beszélni, amit az isteni kegyelem ajándékoz az egyes embernek, akik azt az Istentől várják.* Az isteni ajándék az emberi lelkeken keresztül juttatja azt el, mégpedig csak azokon, akik magukat minden egyéni önzéstől, hiúságtól, és minden gőgös törekvéstől megtisztították. Tehát csak azokon keresztül várhatják az emberek a kívánt jónak az eljövételét, akiket semmi egyéni törekvések nem fűtenek. Ezek az

egyéni törekvések megnyilatkoznak lappangva már a gyermeki lelkekben. Azért *a szülők felelősek gyermekeik lelkéért, ha idejében nem igyekeznek azokat a vadhajításokat szép szóval és enyhe szigorral lenyesegetni. Azok esetleg elburjánzanak, és átkos eredményeket hoznak létre a földi életben.* A földi élet próbául adott ajándék azoknak a javulni és tisztulni vágyó lelkeknek, akik belátták helytelen irányba való törekvéseiket, és azoknak szenvedtető következményeitől való szabadulást könyörögtek. A bűn következményei kiszámíthatatlan szenvedéseket hoznak létre a bűnököt elkövető lelkekre. Azért adta a szeretet Istene az időleges életet ajándékkul a büntől szabadulni kívánó lelkeknek, mert egymást megértve, egymást a jóban és igazban támogatva, igaz örömök részesei is lehetnek. A megszerzett jó az egyéni lelkekben boldogító hatásokban nyilatkozik meg. A rossz megnyilatkozása szenvedéseket, lelki és testi fájdalmakat okoz. Ezért próba a földi élet, hogy az emberi lélek tanuljon ezekből és a fájdalmak hatásaiból okuljon. És mivel az életúton a jóval is találkozik: szeresse meg a jót, és úgy cselekedjék, hogy a jóra érdemeket szerezhessen. *Minden jót jóval fizet a „Természet Törvénye” és minden rosszat rosszal. Tehát amit az ember elvetett, az kel ki a részére és azt kell elfogyasztania.*

Ez kijátszhatatlan és semmiképpen meg nem másítható igazság. Egyetlen gyógyszer csak a mennyei kegyelem feloldozása, a megbocsátás, vagy azok az időleges próbákban való segítő erők, amit az isteni kegyelem a magukat átadó lelkeknek nyújt segítségül, hogy megszabaduljanak bűneiktől, és azoktól a következményektől, amelyekre magukat érdemessé tették. Javulni, tisztulni és az Isten kegyelméért könyörögni, hogy a megpróbáltatásokon sikeresen tudjon a gyenge emberi lélek átjutni, *ez lehet a földi élet egyetlen célja.* Az igazi élet nem a Földön van. Ez csak az élet kezdete, az igazi életnek csak a Földre tévedt sugara. - Ezért érdemes engedelmesnek, belenyugvónak lenni, ha a múlandó életnek minden fájdalmait érzi is át a lélek. *A rosszat rosszal nem viszonzni, ítéletet nem hangoztatni, mert az irgalmatlan ítélet megkeresi az ítélkezőt az úton, amelyen át kell haladnia minden léleknek.* A jóért és igazért megfizet az igazság gazdagon. Senki-

nek sem lesz panasza, hogy hiába cselekedte a jót. Ezeket az igazságokat élni, munkálkodni érte, hogy ezzel telítődjék meg a Föld, annyi, mint elvetni a magot, hogy az mennyei örömöket és boldogságot teremjen az emberi lelkeknek. Megtelíteni a földi légköröket is örömmel, boldogsággal, mert ezek is óhajtoznak az Isten országának eljövetelére. Levetni a bűnök szennyes ruháját, és felöltözni az isteni kegyelem ajándéku adott megtisztult mennyei öltözetbe: ez a földi élet célja.

Ezért érdemes élni és munkálkodni a Földön, hogy az isteni akarat áldása leharmatozza az Óáltala nyújtott kegyelem kikelését a lelkekben, hogy gyümölcsöt teremjen az örök boldogság hazájában, minden bűntől meggyógyult lélek részére. - Ezt én így tudom, így látom. És azért munkálkodunk, hogy minden sötétség, minden árnyék át legyen világítva, ami elfedi az igazság világosságát, mely a bűnnel és azzal járó szenvedésekkel akarja az Isten igazságát betakarni a földi ember - a próbát élő ember - előtt, hogy a sötétség és a halál győzzön az élet és a szeretet törvénye felett. *Ezért kell hinni, remélni és szeretni, hogy az Isten igazságának magvai keljenek ki a lelkekben, és az Isten országának új világossága áradjon szét az egész teremtettségben,* hogy minden boldog hálaadással emlékezzen meg az Isten kegyelméről. - Ez az én feleletem minden kételkedésre, minden ingadozásra és minden reménynek az összeomlására.

Most Isten veletek.

AZ ÁTLAGEMBER ÍTÉLKEZÉSEI A HALÁL UTÁNI ÁLLAPOTOKRÓL(*)

Névtelen Szellem 1966. november 3-án

Már eljöttem és vártalak az Úr Jézus nevében gyermekem. Igen, de nem azon a módon, ahogyan te kérted, hanem másképpen, ahogyan te most már nem akarsz, mert félsz és nem bízol annak jó kimenetelében. Ne kételkedj, az Istennek van gondja azokra, akik nem mernek és nem akarnak a maguk elképzelései és gondolatai szerint cselekedni. Igen, ezek a megpróbáltatások hátráltatják a jónak és igaznak kimenetelét, mert tudod azt, hogy a jóra és igazra „a lélek bár kész”, hogy azt megcselekedje, de a test erőtlen,

gyenge és tétovázó, mert nem meri hinni azt, hogy az sikerül. Az ember ismeri önmagát, hogy milyen gyenge, milyen gyarló a jónak és igaznak keresztülviteléhez, mennyire megítélik a kívül állók az ő egészen alacsony gondolkodásukkal, és nagyon nagy próba a sok ember előtt egyenesen megállni a jónak és igaznak öntudatával is. Ezért inkább hallgat és megalkuszik a gonosz nyújtotta hitvány bérrrel, hogy az emberek - a tévelygő alantas fogalmak rabjai - előtt ne legyen céltábla, amelyen emberéletek, a hit, a szeretet, a bizalom, a jóban való reménység, az Istentől nyújtott belső lelki öröm és megnyugvás pusztul el. Nagyon hosszú időre, mert a jóban és igazban való öröm messze elmarad az életek sorozatában. Bár mindenki boldogan szeretné leélni a földi életét, mindenki megindult érzésekkel indul útnak, hogy az ő hite szerint cselekedve fogja megoldani azokat a Földön nehéz kérdéseket, amelyet a sors eléje tár, hogy azt érzése szerint valósítsa meg. És - mégis visszariad, amikor szembe kerül ezekkel, mint ember. Ezért próba a földi élet, minden rendű és rangú léleknek, mert félelemmel tekint maga körül a tévelygő tömegben. Alig talál egyet-egyét, aki megértené az ő eszményített gondolatait. És minél kiemelkedettebb és eltérőbb a tömeg gondolataitól, annál nehezebben kapcsolódik hozzá valaki. Mert fél attól a visszamaradt tömeg ítéletétől, ami vagy bolondnak nézi, vagy valami bűnt vél mögötte, hogy azzal az eszményi céllal takargatja. Ezeket a tömeg általánosítja önmagában, és ettől nem tágit, amíg csak valami nagy bizonyosságot nem tud felfedezni a tiszta és igaz eszme hirdetőjének cselekedetei mögött.

Ez azonban ritkán érdekli a tömeg gondolkodását, mert könnyen megállapítja azt, hogy nem épeszű, hanem bolond, mert csak a bolondok futnak az ideálok után. Igen, gyermekem, a tömeg nézetei és megállapításai a közönséges lelkek előtt a követendő cél, mert az a legkényelmesebb, - minden külön izgalomtól mentes - életút. Ezen az úton, ha a sátán odadob egy-egy darab száraz kenyert a fáradt földi vándornak, boldog izgalomban rágszál rajta, mert a legkisebb elismerés is boldoggá teszi, ha nem kell külön szenvedni érte. Elfáradt, elfakult lélekkel rója az élet útját, amíg tönkrement testétől a halál megszabadítja. A halál zord világában szemléli tovább az élete célját, amit sehogy sem tud felfedezni.

Fakult, közönséges testi örömök, fárasztó emlékei között nem találja meg a lélek azt a felemelő életcélt, amiért érdemes élni és szenvedni, mert a szenvedés - mint a testhez kötözött teher - vele maradt a halálban, és egyetlen vágy maradt ébren a lélekben: a szenvedéstől való szabadulás vágya. *A test képzete minden körülmények között hozzátapadt járuléka a földi életnek, mert ez volt az életcél.* A céltudat száraz, örömtelen testi kényszerek alatt betörődött megadással elviselt sors nem nyújt kellemes visszaemlékezést, csak egy tudat nélküli tompa álmot, amiben a lélek pihen ugyan, de nem gyűjthet erőt, mert nincs hite, hogy az élet folytatódik. A pihenés után lassú ébredés, kuszált vágyak vonzzák az élet felé, mert az élet vonzza az élet tudatának ébredése felé. Az élet forr, izzik körülötte, és a lelket sodorja magával, amíg átizzik a lélek is az élet fejlődéstörvényének kényszerítő hatása alatt. Az elmúlt élet emlékei felelevenedve jelenné válnak, és az élet kényszere gondolkodásra, cselekvésre indítja a lelket. Vágyakat érez, mert nem csak a múlt képe, hanem a jövő lehetősége is elvonul előtte, melyet gondolataival és cselekedeteivel be kell töltenie, át kell élnie, meg kell valósítania, mert *a léleknek fejlődnie kell: ez az élet törvénye.*

Ha ennek megfelelő, öröm és megelégedés várja, mind a földi életben, mind a szellemi életben, mert minden szellemi fejlődéssel új, addig nem ismert életlehetőségek, képességek, magasabbrendű ismeret és tudás birtokába jutva, kibővül a lélek előtt az élet, és ott folytatja ebben a megnagyobbodott életben a maga további fejlődését. Ez nem okvetlen a földi világban, hanem szellemi világban is, a maga fokozatának megfelelő állapotokban is lehetséges. Az ember, aki nem tudott a földi világban sem a testi, sem a lelki érzéseinek, vágyainak megfelelő elhelyezkedést találni, elégedetlenül rója az élet útját, mert nem találja meg önmagát. Az ilyen elégedetlen, követelőző és semmiben meg nem nyugovó lélek a legveszedelmesebb eszméket és elgondolásokat hozza magával a Földre. Hatalomra tör és a hatalom tudatában a legképtelenebb megvalósításokkal igyekszik a maga eszméit elfogadtatni a tömegekkel. *A hatalom csak Isten kezéből lehet jó és üdvös a fejlődés útján.* Az erőszakos gondolatok, törekvések és cselekedetek az Isten törvényében, csak mint ítélet, úgy hangzanak el,

még a legmesszebbmenő bűnök megfélékezésének érdekében is. *Azért a hatalomra való törekvés az előre elvetendő bűnök közé tartozik, mert az Isten hosszútűrő a bűnösökkel szemben is. A bűn bünteti önmagát. Így, aki bünt cselekszik, az a maga bűnének következményeit kényszerül elszenvedni, ha abból idejében meg nem tér. Azaz, amíg a bűn meghozza a maga következményeit, bizonyos idő és alkalom a maga körforgását elvégezve, meghozza azokat a következményeket, amelyek annak a tévedésnek, vagy tudatos bűnnek az eredményeit megérlelik a cselekvések világában. Azért aki a földi életében igazságtalanságot, gonosztságot cselekedett, szemben találja magát hasonló cselekedettel, hogy megismerje önmagát, mert a cselekedetek eredményei nyomon kísérik a vétkező embert.*

Az Isten szeretet. Akinek lelkében Isten iránti szeretet és törvénye iránti engedelmesség van, az tudatosan nem cselekszik rosszat. Ha valaki tudaton kívül is helytelenül cselekszik, vagy beszédében vétkezik: *az ismerje be vétkeit és térjen meg. Ismerje be töredelmesen hibáit, és amit elrontott, tegye jóvá. Igazítsa ki az igazság szerint, hogy az emlékezésben is el legyen törölve, ki legyen egyenlítve, mert a lélek törvényét nem lehet meg nem történtté tenni.* A lélek elviszi magával a következményeket is, hiába a megbánás, ha kiigazítani nem lehet. A halott testek hallgatnak, de az éltető lelkek a maguk emlékeit magukkal viszik az élők titokzatos világába, ahol nincs anyagi test, nincs aki vádoljon, de vádol maga a helytelen titkos cselekedet emléke, amelyet minden lélek magával visz, s talán fájón emlékezik is. Azért ne a virágok halmazával, hanem a lélek őszinte megbánásával emlékezzetek meg a közületek eltávozottakról. A szeretet bármilyen gyenge sugarában és kibékült enyhe sóhajában juttassátok az Úr trónusának lépcsőjére, tegyétek le az Úr elé, mert ott megtalálja mindenki azt, amit a szeretet odairányított.

Meg fogod nyerni, én mondom, nem előbb, sokkal előbb, mint az eljönne. Az élet keserű oldalát te megkóstoltad, a mások oldala még nem fordult feléd, de lassan ideér és meglátod, mert már közeleg. Igen, az életfordulók mindig közelebb hozzák a jót és igazat. Nagyon nagy életforduló volt az. Nem csak neked, de nagyon sokaknak, és még soká lesz, hogy fordul a kerék, és visszatér a

múlt szent áldott ideje, amikor az Úr gondviselő kegyelme kiadta a parancsot részedre. De mára elég. Megvilágosodik minden nemsokára. Minden meglesz. Nem baj, azért mégis megvilágosodik előtted, és mások előtt is.

Most Isten veletek.

AZ ISTENI SEGÍTSÉG TITKOS ÚTJAI(*)

Névtelen Szellem 1966. november 7-én

Már eljöttem az Úr Jézus nevében, mert meghallottam a te könyörgésedet Istenhez, a szabadulásért. Igen, jó ez, és azt mondom, meghallgatja az Úr az igaz lélekkel hozzá küldött imádságot, és a szorongatott lélek enyhülést és szabadságot nyer, az őt szorongatóktól megszabadítja. Senki nem tudja, és nem is gondolhatja el azokat az eszközöket, amelyeket az Úr felhasználna az Őhöz kiáltók védelmére és megsegítésére. Még azok sem tudják mi és hogyan válik javukra, azaz segítségükre, akik kérik. Az isteni segítség titkos útjai és módjai el vannak rejtve a mindent kutató emberi szemek elől. Sokszor éppen a nemkívánatos dolgok azok, amelyekre nem figyel fel a magát mindenben tökéletesnek tartó földi ember, mert azt hiszi, hogy az nem kell senkinek és nem értékeli azokat. De vannak az emberek előtt megvetett és nem kívánt dolgok és események között olyan gyógyító erejű hatások, amelyeket csak az ismer fel, akinek az szánva lett, mert nem mindenkinek adatott az, hogy használjon. Nem tudja azt senki, mikor miben szólítja az embert az Úr. Az egyiknek kemény próbáltatásokban szól, mely megrázza és kétségbe ejti, a másiknak a kérését meghallgatja és megcselekszi azokat a titkosnak vélt vágyak és törekvések elérhetését, azokat is, amelyeket nem kért, mert nem is gondolta, hogy szükségesek lesznek az életében elérhető nagy eseményekhez. Mindezeket ember ki nem számíthatja, mert nagyon sokszor a kívánt és óhajtott jóban ott van a keserű eredmény, és a nem kívánt valóságban van elrejtve a még nem ismert, így nem is óhajtott jó ami a lélek javát hozza magával.

Így van ez jól, mert így találja meg a lélek azt, amit az Úr elejétől kezdve, egyéni természetében magképpen elültetett. Minden em-

berlélek magával és magában hordozza ezt az egyéni természetében elrejtett isteni titkot, melyet - amikor kibont az életek során rejtve fejlődő isteni magocska magából, és a maga Istentől nyert egyéniségében megjelenhet, - csodának tartanak a még burkokba zárt földi emberek. *A tömeg is felfigyel ugyan, de nem érti meg, és értékelni sem tudja azt, amit lát, és amit felőle hall, mert nincs szeme a látásra, és nincs füle a hallásra, inkább ellenséget lát vagy gondol benne, így üldözi és fél tőle.* Nem szereti a csodálatos és titokzatos dolgokat, csak amikor elfáradt a szenvedésben, akkor keresi az enyhületet. Az Istennek vannak ilyen egészen, vagy félig, magukból - a nehéz földi húsos burokból - kibontakozó gyermekei, akik már hallják az isteni szavakat lelkük mélyén visszhangzani. És látják szellemi látásukkal azok nyomán meginduló életmegnyilatkozásokban a mennyei természet életének örömmel és boldogsággal behintett virágait a Földön az emberi szívekben kinyílni. Ez nagy meggyőződést és vágyakozást ébreszt az emberek lelkében, de sajnos a mohón utána kapkodó kezek még a Földön sokszor csak letarolják ezeket a mennyei virágokat, mert azt hiszik, hogy amit elvesznek, az már az övék ... Nem! Nincs annál nagyobb fájdalom az emberi életben, mint akit ez utolér. A tudatlan szenved a másik tudatlantól a Földön, *de aki már tudja azt, hogy az Isten kegyelemből adja a földi embereknek az égi ajándékokat, és azokat aratják le mohó vágyaikkal, az a mennyet rabolta meg, mert nem adott hálát a szépért és jóért, az odafenn való ajándékaiért, az isteni kegyelemnek az a saját részére félretett kegyelmi részét rabolta el, hogy ő maga az ő életében élvezhesse.* Jaj azoknak, mert nincs részük az odafenn valók gyönyörűségében, mert azt a Földön már ellopták. Az ilyen lelkek, ödöngve járnak az élet útját vigasztalódás és reményég nélkül, mert az Isten ajándékát nem értékelték és nem becsülték meg, amíg előttük volt. *A szeretet nagy és a legnagyobb kitermelt mennyei virága az Istentől ajándékozott földi életnek.* Ezt óvni, védeni, ápolni kell, minden hitben élő embernek a Földön. Aki ezt fejlődésében gátolja, vagy lerombolja, az gonoszúságot cselekszik, mert a legnagyobb isteni segítő ajándékot semmisíti meg. Aki hazugságot szól, vagy cselekedeteivel a hazugságot érvényre segíti, az az isteni törvényt leromboló közé számítottik,

akik mind a földi életből, mind a szellemi életből ki vannak zárva. Azaz az előrejutás lehetőségeiből vannak kizárva, mert *a hazugság rombolást jelent. A teremtettség jó és igaz fenntartó törvényéből, mint a szabad választás lehetőségeiből ki vannak zárva, mert a jó és igaz nélkül nem élhet senki és semmi. Tehát a hazug élet a Földön nem élet, nem valóság, tehát sem értéke, sem semmi valóságot jelentő fogalma nincs.* Jaj azoknak, akik a képzeleték szerint építik meg a földi életük alapjait. Azért legyenek az Istenben élők őszinték és igazak, minden cselekedeteikben és beszédjükben, mert akik a földi életükben nem építik az Isten templomát, azok pusztítják és rombolják azt, amit az Úr megépített a földi életével és halálával. Ez az igazság éljen és épüljön tovább még akkor is, ha az nem hoz örömet és múlandó boldogságot. Ha az embernek megvetés, üldözés és szorongatás jut is érte, de hazugsággal, megtagadással ne igyekezzék az ember magát a hazugok előtt menteni. Mert a hazugság világa a nincstelenség világa. Építsétek az Isten országát! És ha csak ketten, vagy hárman lennétek is, akkor is egy akaraton, egy vágyakozásban keressétek egymás szeretetét és egymás támogatását a jóban és az igazban. Most búcsúszom, szeretettel búcsúszom. Isten áldása és szeretete legyen veletek.

A „JÓ” ÉS „ROSSZ” KÖZÖTTI HELYES KÜLÖNBSÉGTÉVÉSRŐL(*)

Névtelen Szellem 1966. november 17-én

Már eljöttem az Úr Jézus nevében, hogy megnézzem az eredményt a munkálkodásodnak. - Az a harc, amit le kellett folytatni a gonosz erők kapkodásával, az megakasztotta a te szellemi előirányzott lehetőségeidet, mert több erőt elpazarolt védekezésre ellenük, mint amennyit a munka emésztett volna fel. *Azért mondja az Úr intőleg az embereknek: „Ne állj ellene a gonosznak gonoszszal”, mert a Földön a gonosz erők magukhoz vonzzák a hatalmat, és mindent úgy irányítanak, hogy az az ő akarataknak szolgáljon.* Ez a földi életnek a kétélű fegyverrel való bánását jelenti, a jó és a rossz közötti választás képezi a próbákat az emberi lélek számára. Ezért kell ismerni a fegyverrel való bánást, nehogy az

ember önmaga ellen fordítsa. Azért kell tudni a jó és a rossz közötti különbségeket, nehogy az történjen, hogy az ember a jót akarja, és mégis rossz jöhessen létre. Azért kell a léleknek szenvedve tanulni, hogy a szenvedés nyomán mégis jó jöhessen létre. Azért kell a már valamennyire is jobb belátásra eljutott emberi léleknek többet szenvedni a Földön, hogy a fájdalmak, mint a *haladás mérföldkövei*, figyelmeztessék az úton járókat, hogy mely irányban haladtak: előre vagy visszafelé. - *Minden kövön számok vannak: vagy kisebb, vagy nagyobb számok. Ha nagyobb a szám, akkor feljebb emelkedett, és többet követel az élet tőle, és ez - szenvedéssel megpróbáltatással jár ugyan, de lemaradnak a számok. Mögötte maradnak azok a keserű fájdalmak, szenvedések, amelyeket a Föld tévedéseiből magára szedett az „élni vágyó”, a Föld nyújtotta öröme és kétes boldogságok után kapkodó felelősen emberlélek.* Kisebbedik pedig a szám, és kevesebb a teher, mert a léleknek nincsenek olyan vágyai, céljai, amelyek kísértésbe vihetik. De a belső lelki szelídebb vágyai, törekvései egyre tisztább célokat látva maguk előtt lassan észrevehetőbben kezdenek kibontakozni előtte. És *mivel ezek már nem a földi értékek felé törekvő vágyak és célok, így a lélek önmagában az ő belső lelki világában meg is találja azokat, amelyek már valóságos értékek, amelyet sem elveszíteni, sem ellopni nem lehet senkitől többé.* Az egymásra talált hasonló törekvésű emberlelkek a földi világban is megtalálják az igaz barátságot, az igaz hasonló bizalmat és szeretetet, az egyirányban való haladás célját. Ezzel egy olyan boldog megnyugvás, és az Isten Szentlelkében olyan mély elmerülés veszi kezdetét, hogy minden kitér a lélek előtt, és az *az izgató kérdés, a „miérték” feszegetése megoldódva elmerül az isteni bölcsesség fénylő, ragyogó világosságában.*

Az Istenben elmerült léleknél megszűnik az igazság feszegetése, mert a megtéréssel, az önátadással feloldódik minden, ami addig titok és hozzáférhetetlen volt. Mert a szeretetben nem csak bocsánat van, hanem újjáteremtés, és az új élet megkezdésével a régiek elmúltak, megsemmisültek. Így szereti az Úr azokat, akik nem az eszükkel, hanem a szívükkel keresik meg az Ő kegyelme nyújtotta magyarázatokat.

Most én búcsúzom. Készítsd elő az összeset, - átnézés végett. Jó, az is lesz a legjobb.

Isten veled.

VIHAR ELŐTT: KIK ÉRTIK MEG AZ IGAZSÁGOT? (*)

Névtelen Szellem 1966. november 22-én

Már várlak gyermekem az Úr Jézus nevében, Akinek legyen hála, dicséret és dicsőség mindörökké. Nem vagy értelmetlen, sem értelemdús, hogy az Úr dolgait felettébb ne boncolhassad, mert az Istennek ereje és világossága nem azoké, akik a maguk értelmével és behályogosodott szemükkel akarják a világosságot felbontani. A Földön nem tudja úgyszem a maga valójában megérteni az isteni igazság lényegét senki, mert a földi értelem azt nem képes befogadni a maga tisztaságában, fényében és ragyogásában. Azért kell, szükséges a napba nézőnek sötétített üveg, hogy elbírja a fényt. **Azért szükséges az emberi értelemnek, hogy a „kegyelem” útján próbáljon az isteni igazság megértéséhez közeledni, mert az isteni igazság tisztasága felemésztené a törvény erejével minden legkisebb értelmét azoknak, akik nem alázatos szívvel keresik az isteni igazság pontjainak értelmét.** Tehát örüljön az emberi lélek, ha - csak a nagyobb vonalakban is - annyira megérti az igazság hatóerejét, hogy azt magáévá tudja tenni, és hathatós erejével azt mások értelméhez is közelebb képes hozni, hogy vele használjon. Én is egy olyan felfogó és továbbító közegnek érzem magam, aki boldog, szolgálatot teljesítő érzéseimet rajtad keresztül az emberi lelkek érzésvilágához juttathatom. Az ember messze esett, eltévedt, tévelygő vándora az életnek. Ismeretlen utakon, ismeretlen vidékeken keresi azt a boldogságot, amelyet elveszített. Hiába keresi, minden tudományával sem juthat el oda, ahol azt elvesztette, mert azóta elsötétedett az értelme, és belepte nyomát a viharok által felkavart porréteg. - Egy azonban megmaradt: a boldogság utáni vágy, amelyet minden eszközzel vissza akar szerezni a Föld vándora. Azonban mind messzebbre eltávolodik az isteni jótól és igaztól, minél hiábavalóbb eszméket kerget, annál jobban sötétedik felette az égbolt, és nem

veszi észre azt, hogy már teljesen elvesztette tájékozódó képességét, és *nem tudja hol húzódjon meg a nagy vihar elől, mely ráborul a világra. Ez a vihar már nagyon közeledik!* - Azok, akik a maguk értelmére támaszkodva bíznak és hisznek abban, hogy az biztos menedéket nyújt részükre a saját tudományukkal megalapozott formák szerint, azok kénytelenek lesznek belátni azt, hogy ez a legsikertelenebb védelmi eszköz a veszedelem elhárítására. *Az egyetlen út, amelyen visszatérhetnének és kegyelmet kérve meglássíthatnák a vihar romboló erejét, az hovatovább már járhatatlanná válik, mert annyi a torlasz és az apróbb-nagyobb akadály a előrejutásnak.* Az emberek egymást lökdösve, egymás hibáit, bűneit összerakva, máglyát rakva sietnek egymást odaadni áldozatul abban a reményben, hogy ha a gonoszokat kiirtják, akkor a bosszuló vihar megcsendesedik felettük ...

Ez a rosszul felfogott igazság ereje, és talán a hitük szerint úgy gondolják, hogy ha ezzel kiirtják a gonosz, megtévedt emberek igazságát, akkor elvonul a vihar felettük, és akik megmaradnak, azok jobb életkörülményeket teremthetnek maguknak. **Az élet az eléje szabott úton halad tovább, de az isteni igazság nélkül csak akadályok és szenvedések torlaszai között vonszolja magát a Földön élő emberiség,** amíg a lehetőségek szűk folyosói engedik az eszmék nyújtotta folyton kisebbedő reménységek megvalósulását. *Ez az életek reménységének az összeomlását jelenti, mert a kívánt jó mindig kevesebb lesz, a nem kívánt rossz mindig több és nagyobb akadályokat rak a haladás útjára.* Az isteni kegyelem mindig vékonyabban csordul a földi emberek felé, mert mindig kevesebben lesznek, akik kérik, és akik azt úgy használják fel, amire és ahogyan azt az isteni kegyelem nyújtotta. Ezért lesz mindig kevesebb jó, és több a nem kívánt rossz a Földön, mert az éltető erőket is jobban felemészti a rosszabb hatalmak. Tehát egy könnyebb és kellemesebb életforma után kiképződik a haladás, és látszólag eredményeket fog létrehozni, de sem testileg, sem lelkileg nem fejlődik a világi emberek sorsa, mert a szervezet gyengül a megromlott sugárzásoktól, és hosszú szenvedéseket okoz. Azért akik elkészülnek mihamarabb az ő csak kezdetleges eredményeikkel is, azok bemehetnek az igazaknak megépített világaikba elvégezni, befejezni a maguk fejlődését, azok

boldogok lesznek, mert a hitük felerősödik, és szeretet munkát végeznek azokért, akik visszamaradtak, mert gyengék voltak a hitben.

De jaj azoknak, akik bár tudták és látták az isteni kegyelem értük lehajolt kezét, hogy felemelje őket, és mégsem tudták elhagyni káros elképzeléseiket, megalkuvó természetüket, vagy képzelt nagyralátásukat önmaguk felől. Azokat nem könnyű megnyerni az igazság részére. **Tehát az idő múlik, az emberi haladásnak nevezett visszaesések egyre jobban szaporodnak, a felhők tornyosulnak, a vihar közeledik ...** Mindenki keresse azt a bizonyos mentőcsónakot, amelyen minél hamarább a révbe juthat... Isten veletek.

AZ ORVUL TÁMADÓ ELLENSÉG, ÉS AKIK AZT HIT- TÉK, HOGY URALKODÁSRA SZÜLETTEK... (*)

Névtelen Szellem 1966. december 1-én

Már én vagyok itt az Úr Jézus nevében gyermekem. Látom, veled együtt átérezem azokat a gyötrődéseket, melyek a lélek elfáradt és pihenésre vágyó érzéseiből fakadnak fel, és kérdésekkel ostromolják a láthatatlan világok felett uralkodó titokzatos sorsokat intéző hatalmakat. Miért és meddig tart ez a rémekkel teljes vándorút? Hol szakad el, vagy hol tér el a megnyugvást és békességet nyújtó út felé? Mert tudja és érzi a lélek, hogy ez van, ez az ígélet kilátásai szerint el is érkezik oda az emberi lélek, de amikor az erő fogytán van, megtorpan, ha még olyan nagy erőben teljesnek érezte is magát az út kezdetén. Megértem, gyermekem a te keserű kérdéseidet, amikor azt kérdezed a sorsokat intéző hatalmaktól, hogy meddig tart az út, amikor már meg lehet pihenni, és nem kell félni az orvul támadó ellenségtől, ami minden előre tett lépésnél előállhat, és a legjobb, legtisztább szándékokat fojtja meg, hogy az meg ne valósulhasson. Igen, ez a bukott világok legnagyobb ellensége: az igaz tiszta szándék és akarat visszaparancsolója. A félreértés és megnemértés a maga egyszerű - és mondhatnám - a maga ártatlan minőségében. Mert a sok csalódás az emberi lélekben megöli a bizalmat, és a legjobb esetben félelemmel teljes visszahúzódot, kételkedést, bizalmatlanságot eredményez

a másik lélekben. És ebben a posványos bizonytalanságban egymás előtti bezárkózottságban elsenyved és meghal a legigazabb, a legtisztább jóakarátú szeretet is, hogy a sátáni eszme tovább terjedhessen. Így dolgozik az ellentét, és így aratja a maga diadalát a jobb és igazabb lelkeken is, akik sok igaz és tiszta eszméktől fűtve jöttek a jót és igazat szolgálni, a földi világ homályát megtörni, hogy a magasabb világ igazsága és világossága eljuthasson a megkérgesedett szívekbe és elmékbe is. Akinek a lelkében már van valami ezekből a tiszta eszmékből, azok boldog örömmel nyitják meg szívüket és lelküket az új, eddig nem ismert világosság előtt, mert jólesik a tisztább tájékozódás lehetősége a megrekedt fejlődési úton. - De az első lépések után már a megpróbáltatások bizonytalanságától megrettennek, és inkább visszahúzódnak a kitaposott útra, mert azt hiszik, hogy ha ott megállnak, és bevárják azokat, akik hasonló bizonytalanságokban az úton megrekedtek, akkor már ők ott megtelepedhetnek és a saját igazságukkal, világosságukkal egy maradandó, békés életet teremthetnek a saját és a hozzájuk csatlakozók részére.

De ebben csalódnuk kell, mert a haladás a teljes igazsághoz vezet el az emberek millióit, és amíg ezt el nem érték az emberi lelkek, addig nincs megállás, nincs pihenés, mert a hiányok kényszerítik a tovább vándorlásra, az igazság keresésére. Akik keresik, azok meg is találják azt, mert a mennyei Atya, Aki teremtette a mennyet és a Földet, Aki visszavárja eltévedt gyermekeit, nem akarja hagyni őket mindörökké a keserves vándorúton éhezve, szomjazva, örök rettegésben a bizonytalan jövőtől, az egymással való ellenségeskedés nyomorúságában. Mert ki az, aki nem fél, aki nem retteg a bűn megszállottjaitól, akik elpusztítják azt, amit a jóakarát, az igazság és a szeretet megépített? Mert az emberi lélek érzi a hiányt, érzi a biztonság és békesség szükségességét, mind a földi életben, mind a lélek eltávozása útján, ahol még nagyobb a hiányérzet, mert az anyagi világban a bűnös vágyakat a lehetőségek szerint kielégítheti, ha arra alkalmas lehetősége van. Ha az igazság szerint el nem érheti, a szabadakarattal visszaélhet, és lophat, csalhat, hazudhat, a bosszúállását kielégítheti és ölhet, paráználkodhat. Apróbb nagyobb bűnökre való hajlandóságait kiélheti, de - ezek, mint a keselyűk, várják őt, hogy megemésszék,

de nem egyszerre, hanem külön-külön. Mindegyik ott és úgy támadja, ahogyan ő a - lélek - azt elkövette, annak minden szenvedtető következményeinek az elhordozásával együtt, a bűnök következményeinek azzal a formájával és ugyanazokkal a szenvedésekkel, amelyeket felidézett. Semmi sem vész el, minden a legkisebb pontig megőriztetik. Mind a jó és az igaz, a gonosz, a szenvedtető, minden mellékkörülményeivel együtt, annak létrehozójával együtt. - Tehát nem érdemes hazudni, nem érdemes tettető álarc alá rejteni az embernek tévedéseit, tévelygéseit, annak hátrányos következményeivel együtt, mert mindent magában hordoz az emberi lélek, mind a földi, mind a halál utáni életében.

Minden bűn és tévedés az ember láthatatlan énjében helyezkedik el, éppúgy minden nemes törekvés az annak érvényesítésére való vágy. És annak megvalósítása ha csak áldozatok árán lehetséges, - akkor is meghozza azt az áldozatot az ember, hogy azt valósággá tehesse. Ez nagy és mély értékét jelenti az ember láthatatlan énjének. Ez *az egész ember*, aki kitart a jó és igaz mellett, de nem zárkózik el a jobb és tisztább igazság befogadása elől sem, van hivatva a jóban és igazban a vezetésre. Ez, az ilyen lélek, le tud mondani a saját maga régebbi igaznak hitt megállapításairól, ha a nagyobb világosságban azok kevésbé tisztának és nehezebben érthetőnek tűnnek elő. A hiúságnak nem enged teret a lelkében, hanem a jobb és igazabb mellé állva annak érvényesülésén munkálkodik. Ezt azért választom el, hogy szemléletessé tegyem a kétféle álláspont viszonyát egymással szemben, bár nagyon könnyen megtéveszthető a felületes szemlélő szemével nézve. Mert csak egy-egy nüansszal tér el egymástól a kétféle világnézeti igazság, és mégis, a gyakorlatban talán örökéletek játszódhatnak le, amíg egymásra találva összeolvadhat a kettő. **Mert az eszmék egymástól való eltérései hozzák létre a pusztulást, a világégest, a boldogtalanságot, a testi és lelki nyomorúságokat. Az eszméknek egy síkon való összeolvadása és felfelé való emelkedése pedig a boldogságot, a békét, a megértést, szeretetet és annak minden áldását.**

Két emberlélek egymást megértése, egy síkon való találkozása a jóban, az igazban való munkálkodása megteremti a világok átformálódását, és a velejáró boldog újjászületését. *Mit akart a mi*

Urunk az Ő születésével a világnak adni? Isteni tökéletesedéshez való felemelkedést és boldog életet, a lelkek poklából való szabadulást, a bűnök mocsarából való megtisztulást. Mert a bűn a lelkeken szenny, piszok, kízó betegségek, undokságok tenyésztelepe, és senki be nem mehet a tiszták és boldogok közé. Így a bűnök elkövetőinek nincs helye az igazak, a tiszták között, csak a kivetettek helyén, a külső sötétségen, ahol sírás, jajgatás és kínos fogcsikorgatás hallatszik messziről. Ezt a világot, a bűnök és tettetőik világát most még el lehet kerülni, mert szemetek előtt játszódik le azoknak cselekedete, akik önmagukat szeretik csak, és könnyen áldozzák fel azokat, akiket áldatlan sorsuk ezeknek az érdekköréhez csatolt. Hogy lássák és érezzék milyen annak a helyzete, aki nem fenn, a hatalom csúcsáról adja tudtára kívánságát és akarását az alája rendelt engedelmeskedni tartozóknak, hanem ő maga kóstolja meg a hatalmaskodó szeszélyeihez való alkalmazkodás keserűségeit ...

Mindez csak kóstoló a bűnös lelkeknek, akik azt hitték, hogy uralkodásra születtek. A szeretet a kiegyenlítő, gyógyító tapasza azoknak a sebeknek, amelyeket a félreismert igazság okoz napról napra a földi világon élők lelkében. Azért a szeretetet, mint égből hullott, gyógyító balzsam cseppjeit, úgy gyűjtsétek, úgy oltalmaztatók minden bűn, szennyes közelségétől, hogy az el ne veszítse gyógyító és jótévő erejét közöttetek, mert ha az beszennyeződik, akkor nincs semmi gyógyító, és a hitben, reménységben megújuló hatalom senki részére a Földön! Vigyázzatok!!

Az Úr szemei az Őt félőkön, az Őt követőkön, és az Őt keresőkön vannak, hogy megerősítse velük azt az Ő ígéretét, melyet tett az Ő mennybemenetele előtt: „Én vetetek leszek a világ végezetéig.” Ezt nem úgy kell értelmezni, hogy azután elhagyná azokat, akik Hozzá hűek maradtak, hanem úgy, hogy akkorra betelik azoknak száma, akiket elhívott az üdvösségre, és akik hűek voltak mindvégig. Azokat felemeli magához az Ő világába, az Ő országába, ahová nem ér el a kísértő szava. És ott teljesedik be, hogy „idő többé nem lesz”, mert az örökéletnek nincsenek fordulói és időhöz kötött számításai, mert az Úrban minden beteljesedett és „elvégeztetett”. Akiket az Úr felemelt és megtisztított, azokat az Úr magáénak tartja, és azokat nem veszi ki többé senki az Ő karjaiból

sem élet, sem halál, sem semmiféle hatalmaskodás. Azért az Úr angyalaival adjunk dicsőséget annak az alázatos kiválasztottnak, aki nem nézett sem előre, sem hátra, nem látta az emberek gunyos mosolyát, a megvettetését. A lelkében hordozott angyalok ígérete tette boldoggá. A hívő lelkek vezető Őre önmagáról elfeledkező boldog várakozással várta a mennyei ígéret beteljesedését ...

Ezzel a várakozással eltelve várjátok ti is az isteni ígéret hozzátok és rajtatok való beteljesedését.

Isten veletek.

A NÉVTELEN SZELLEMEK AJÁNDÉKAI A NAGY MEG- ÚJULÁS ELÉ(*)

Névtelen Szellem 1966. december 5-én

Már itt vagyok és várom a te hívásodat az Úr Jézus nevében. Az Úr segítsége veled volt és veled lesz, amíg a te lelked Hozzá kiált segítségért. Tudom én ezeket mind, és kész vagyok az Úr nevében mindazokra, amit te kérsz, hogy azt elvégezhessem, de az a cél, amire te ezt az életbehívást megkaptad, még nincs egészen elérve. Az életnek azt a szakaszát, fokozatát, amire te vágyódva tekintetnél, megközelítetted ugyan, de még nem tudtad egészen a magadévá tenni, de azért vigasztalódjál, mert már nincs messze, csak egy kis bizakodó tekintet, és egy rövid kis idő választ el tőle. És már egészen könnyen, úgy, hogy már nem is veszed észre, és már ott is vagy. Ezt majd leépítik az események, melyek már az útban vannak, bár vágyakozva várják sokan, de amikor itt lesz, mégis szeretnék visszatolni, hogy még jobban el lehessen készülni. Nem azt akarom ezzel mondani, hogy te megijedjél, mert azért lesz a te részedre olyan elkészített hely és lehetőség, hogy az isteni rendelés kiteljesedhet. De azért mégis az a bizonytalanság megviseli az emberi szervezetet. Hát az nem folytatódik, amíg az a kis idő lefutja magát. Ha elég szorgalmas leszel, ezt befejezzük mégis. Nem egészen végig, mert egy kis időre még telik annyi az életből, hogy a te lelked meg fog nyugodni, és kezded az életet megszeretni. - Nyugodjál meg, az én oltalmam alatt vagy, az Úrtól besosztva, és meglátod, nem lesz okod panaszra.

(Az elkövetkezendőkben kedves Vezetőnk Pali bátyánkról mondja, aki 1992-ben elbúcsúzott Jóskától a testöltése miatt.)
 ...neki még le kell jönni a Földre, és egy rövid ideig a megpróbáltatásokban időzik, de azután kisimul az útja. De ez olyan féle lesz, mint a tied volt, az ezelőtti életed.

(Majd így folytatja kedves Vezetőnk, általánosságban:)

Éppen ez a próba az emberi életben: nem a hasonlók között élni, hanem az ellentétes lelkek keverik meg az élet eseményeit. Látom, ez most a nagyon nehéz idők előrebocsátott üzenete, de azért ne féljél, mert amire az igazi ideér, addig minden megavul. Erre nem kerül már a sor. Az hasonlít a valósághoz. Nagyon be van az még burkolva, mert sok minden van egybesűrítve, de igen nagyon hasonlít arra, amit láttál, a valósághoz. Az másképpen van elrendelve, mint azt magadban elgondoltad. Nem is csak pont azoknak akartam adni, akik körülvettek, és a jelenben is részt vesznek az élet megmozdulásaiban, hanem a későbbieknek, *akik majd utánatok jönnek, mert az lesz az a csoport, akiknek majd a nagy megújulásban része lesz. Az a megújulás hozza létre azt a nagy felébredést, amelyben fellobog majd abban a nagy és szent tűz, ami bevilágítja az egész világot, mielőtt a pogányok és az istentagadók megfognak jelenni a Földön.* Ezért kell egy előcsapatnak jönni, akikben azok is jönnek majd, akik addig készen lesznek az ő hitpróbáikkal. Az hamar meglesz, ahogyan megtaláljátok egymást.

Mit lehet várni az ilyen kortól, de ahogyan most felemelkedett éppúgy le fog csúszni. Mert a nap, amikor lenyugszik és egy kis rövid időre nem látja senki, de jön egy pirkadó hajnal és egyszerre teljes a világosság és amit keresett az emberi lélek, azt megtalálja mindenki ...

Most Isten veled.

AZ ALÁZATOS SZERETET HIMNUSZA(*)

Névtelen Szellem 1966. december 8-án

Már várlak gyermekem az Úr Jézus nevében. Igen, már nem tart soká a te fájdalmad, és a csalódások útján való vándorlásod, de még ebben az életedben kell jönni egy nagy kiengesztelődésnek

és jóvátételnek a Föld természetéből a te részedre, mert minden ilyen gonosz ütközések után nagy csapások és kemény visszavágások következnek. Nemcsak azokra, akik abban ténykedtek, hogy mint személyes ellenfelek vétkeztek, - lélek a lélek ellen, eszme és elgondolás az ellentétes eszmékkel szemben. Hanem azok az anyagot alakító formáló erők és hatalmak számonkérésének a követelő helyei igazító hatalmának a törvénye nem engedi megrabolni magát. Mert akkor kifogyna a jó és igaz végképpen, annak a világnak a háztartásából, és csak rosszat és szenvedtetőt tudna adni egyformán az ott élő emberek részére. A szabadakarral visszaélők, azaz élősdiek, úgymint mohón vetik rá magukat mindenre, ami csak valamennyire is kielégítheti az emberi igényeket. Ezért próba az emberi élet a Földön, hogy az emberi lélek vizsgáljon az igazság törvénye előtt, és minősítést nyerjen. Ezzel a minősítéssel *igaz eredmények* birtokába juthasson. Az igaz, hogy a kegyelem minden próbát élő lélek részére megadja azt a haladékot, amit magára vállalva azokat az összesűrített követeléseket törlesztésekben tudja a helyéreállítás munkájával lassan kiegyenlíteni, de a visszaesések már dupla mértékek szerint számítanak. Mi lenne a bűnös emberlelkekkel, ha a kegyelem nem osztaná be az elvégzendő kötelezettségekhez azokat a segítségeket, amelyek megvilágosítják az utat előre, a meredek szélén járóknak? - Nem volna senki, aki az üdvösséget elérhetné.

Azért jött el az Istennek elsőszülött Fia, hogy megmutassa az utat a visszatérésre. *Igen, Ő magát az Útnak nevezi*, hogy a szegény tájékozatlan lelkek, akik bukdácsolva az élet sötét bizonytalanságában, kívánják a jobbat, az igazabbat, de ők maguk még képtelenek önmagukból azt kitermelni, és átadni a próbán, amikor vizsgázniuk kell. ***Mert tanuljátok meg, hogy semmi nem adatik a Földön érdem szerint, csak minden próba, amiről el kell számolni az igazság törvényében. Hogyan használta fel a lélek mindazt, amit ajándékkul kapott a földi étellel?*** Vajon úgy-e, ahogyan azt ő megkívánná, hogy azt ő maga is jónak és kielégítőnek találná? A kegyelem, azt a legjobbat adja minden bukott lélek részére, ami annak - ha azt helyesen használja - nagy segítségére és előmenetelére szolgál -, de ha visszaél vele és elbizakodik, és

mint neki kijáró jogos érdemeit tekinti, máris elbukott a gondolataival és érzéseivel. *A Földön minden csak ajándék*, amiért csak hála és dicsőségadás jár a kegyelem Istenének, **Aki a tőle elpártolt, ellenszegülő gyermekeit nem hagyta a saját tévelygéseik vermébe esni, hanem küldött hozzájuk „Egyet”, az Ő legszeretőbb Fiát, Aki teljesen megértette és átérezte a „tökéletes” Szeretet magát feláldozó odaadását, hogy megmentse őket „önmaguktól”, attól a kárhozatos tévelygéstől, amelyet ők maguk teremtettek önmaguk részére.** Igen, az ember az önmaga tévelygő elgondolásaival folyton teremteni, alkotni akar valamit, ami neki kedvezőbb, előnyösebb életlehetőséget biztosít a földi életben. Nem látja és nem is érdekli az, hogy azzal talán sok - nagyon sok - hasonló életbe hívott, hozzá hasonló teremtett léleknek kárára van, és azok szenvednek gyötrődnek annak az elgondolásnak a megvalósulása folytán, amíg ő - az elgondoló - az élet javait aratja, és halmozza fel maga körül. Ez a hatalomra jutott tévedés megmérgezi a világ kicsinyeit és nagyjait. A tudományok követőit és azok megvalósítóit. De vajon a tudomány közelebb hozza-e az ember lelkét annak megértéséhez, hogy a tengernyi szenvedést hogyan és mivel lehet gyógyítani? Hogyan lehet séges mindenkit megelégedetté és boldoggá tenni? **Egyetlen megoldása van ennek, a teljesen lehetetlennek tetsző kérdésnek: a Földre szállt isteni Szeretetnek megértése és az emberi lélekben való elfogadása, gyakorlása.** Az isteni Szeretet nagy áldozata az eltévedt gyermekeit segíteni, *hogy megtalálják a boldogság világaiba visszavezető „Utat”, az értük leszálló, magát feláldozó krisztusi szeretet-megértésében és követésében: az alázatos szeretetben.* Ez a szeretet nem a hírnév, nem a nagyság, a kiválóság, a mindenki fölé emelkedésben uralkodik, hanem az egészen alacsonyrendű, egyszerű emberek világában keresi meg azokat a lelkeket, akik az Ő igazságának követőivé és terjesztőivé válnak, és megalapozzák az Isten országához vezető utak kiindulási pontját.

Tehát *az első kellék az alázatosság.* Az „én” önmagának túlzott felértékeléséről való lemondás. Miről kell lemondani ezzel? Mindenről, ami a szeretettel nem egyez. Mert az Isten a szeretet. A szeretet nem uralkodik, hanem szolgál. Szolgálja az igazságot, a

szereket igazságát és érvényesítését, még áldozatok árán is. Hű marad ahhoz az igazsághoz, amit az Úr hirdetett és követett a kereszthalálig. Nagyon nehéznek látszik ez a földi ember előtt, aki élni és az élet javait élvezni akarja. *Így nagyon sokan megalkusz-
nak önmagukban, és két úton próbálnak haladni*, mert azt hiszik, hogy így elérik céljukat. Nem gondolnak azzal, hogy a lelki világban mindenkinek bele kell tekinteni az igazság tükrébe, és ha önmagát meglátja, elretten attól a képtől, amit lát. Mert egészen más az, mint amit az ember önmaga felől alkotott. Azért az ember legyen szerény az önmaga felől alkotott jó véleményével, mert csak a kicsinyek növekedhetnek felfelé, de a nagyok már kinőtték magukat ahhoz, hogy a kegyelem megváltoztathassa őket. Nagy és sok szenvedés után tud a lélek újjászületni, hogy kicsi tudjon lenni és alázatosan alá tudja magát vetni azoknak a próbáknak, amelyek lefaragják róla azokat a lelki kinövéseket, amelyek az életek során képződtek ki tévelygő természetén.

Azért mindenki, még aki magát ezektől mentesnek hiszi, tartson bűnbánatot, és kérje az Úrtól a világosságot, hogy tisztábban lásson önmaga lelkében is, hogy téves ítékezésbe ne essék, hanem bízza az Úrra, mert ember nem mondhat ítéletet azokról, amit nem értett meg, csak jóakarató figyelmeztetést, vagy példálózást, amelyből mindenki, aki arra megérett, levonja a tanulságot.

Most Isten veled.

HIMNUSZ AZ ALÁZATOSSÁGRÓL(*)

Névtelen Szellem 1966. december 15-én

Már eljöttem és vártam is rád az Úr Jézus nevében. Igen, gyermekem meg van írva, hogy a kis semmitérő, részben kárt okozó verebecskék is számon vannak tartva a teremő Istennek nagy tárházában. Hogy mennyi eshetik el bizonyos fegyver által, mennyit ér el a csapás, az általános sors, és melyüket hogyan építi meg az életeket védő gondoskodó szeretet. Az ember sorsa - a lelkes teremtményé, aki annak a legnagyobb hatalomnak az egyenes, de a világűrben eltévedt leszármazottja, - az nem volna számon tartva? Éppen az nem volna figyelemmel kísérve a gondoskodó szeretettől? Nem! Ez csak a tudatlan, eltévedt lélek szűk látókörű

felületességéből származó feltevés - és a hitetlenek öngazolásából származó gondolat, mert nem látnak tovább, mint amennyit szűk látókörük megenged nekik. Figyeljétek meg, hogy más az isteni kegyelemben hívó lélek mindenre kiterjedő gondolkodása, meglátása és tapasztalása, mint azoké, akik mindezzel nem törődnek, ami körülöttük, egészen a közelükben történik, ha az az ő érdekkörükön kívül esik. De egyszerre felfigyel és vagy örül, vagy haragra gerjed, aszerint, amint az kedvező, vagy kedvezőtlen az ő részére. *Az önző, csak a jelenben élő természetű emberek közös lelki vonása ez, ami gyors cselekvésre kényszeríti a lélek indulatait.* Ez egy kényszerű megmozdulása a léleknek, hogy védje a saját életéhez tartozó szükségeseket, mert az élet szeretése ösztöni parancsa a természetnek, mely előre hajtja a fejlődés útján. A lélek nem a saját elgondolása szerint cselekszi ezt, mert nem tud behatolni a maga életnek titokzatos céljáig, hogy azt megértse, de az életösztön parancsát képtelen legyőzni önmagában. Amikor az életösztön valamennyire elvezette az emberi értelmet az első célon túl, akkor ismét más célok tudatára ébredve új, ismeretlen vágyak ébrednek a lélekben, hogy azokat megvalósíthassa. Így lépésről lépésre mindig több és nagyobb ismeretekkel gazdagodva a már ébredező lélekben az anyagi, testi élet célja elveszti vonzó erejét a lélekre nézve. Az ismét céltalannak látja az emberi életet és megsejti a lelki célokat. Ezeknek vonzó ereje már nagyobb és messzebbre ható világossággal gazdagítja a kutató lélek igazságra törekvését.

Így gazdagodik az emberi élet azokkal az eredményekkel, amelyek mindig több ismeretet nyújtanak, hogy megtalálhassa az igazi célt, amiért az életbe lett szólítva. Az igazi cél az, hogy az ember megismerhesse Istent, a Tökéletességet, a Szeretetet, az Igazságot. Istenben - a teremtő Atyában - minden egy fogalomban van összpontosítva, mert Őbenne van minden és mindenben Ő van, Aki az egész mindenséget élzeti, vezeti és a tökéletességre eljuttatja. Bármilyen messze esett a teremtettség az ő alkotójától, mégis vissza kell térnie oda, ahonnan kiesett és a tévedések, bűnök folytán elértéktelenedett. Bármilyen nemkívánatos megvetésre méltó bűnök rabságába esett is a lélek, mégis meg kell tisztulnia azoktól, mert az a legmagasabb cél, hogy ami Isten kezéből

kialakult - ha örökkévalóságokon keresztül tart is megtisztulása - de vissza kell térnie tisztán, fehérén ahhoz az Életközponthoz, ahonnan lehullott. Hiába van ellentétes akarata, hiába küzd ellene a maga tévelygő felfogásaival, ez minden csak árnyék és semmi. Azért az Isten akaratának elfogadásában és teljesítésében van a legnagyobb erő, mely felfelé emeli az emberi lelket: *ez az alázatosság, vagyis az az egyetlen út*, amelyen a legközelebbi eléje tűzött célt elérve, mindig meggazdagodik az addig fel nem ismert isteni akarat megtisztító, felemelő bölcsességével. Így lassan a lélek tudata megvilágosodik, és már nem szükségesek azok a kemény leckék, amelyeknek segítségével tud csak a mélyen bukott emberi lélek megtisztulni a bűntől, hanem a lélek érzékennyé válik a jónak és igaznak befogadására, még akkor is, ha azt nem büntetések és szenvedések formájában mutatja is meg sorsa. Boldog az, aki meg tud elégedni az élet szűken kiszabott javaival, és igaz hálát érez akkor is, ha a nehéznek tetsző életúton egy-egy kis pihenőre talál, és hálát tud adni azokért a nehéz időkért is, amikor a szíve nagy veszteséget érzett át, mert akkor megtalálta önmagát, és ezzel mindazok fölé emelkedett, akik nem értették meg, hogy ők mit cselekedtek.

Mert eljön az idő, lehet, hogy nagyon hamar, amikor mindazok, akik a mában elvakulva a tévelygés kódében a holnap szenvedői lesznek, irgalomért könyörögve és szánakozó tekintetért mindent elkövetve, szolgálatot vállalnak, hogy csak a közelében lehessenek azoknak, akik mindent megszanó tekintetükkel már a törvény szigorát enyhítették részükre. Nagy érték a szeretet! Nagy érték a megbocsátás, az elnézés, a „nem visszafizetés”. Ki az, aki nem szenvedett, ki az, aki még nem félt a titokzatos szenvedtető holnaptól? Ez a titokzatos rész minden igazságtalanul szenvedtető cselekedetben, beszédben, gondolatban, minden ok nélküli rossz akaratban benne van, amelyet ember az embernek, lélek a léleknek okoz, vagy okozott a múltak elfelejtett idejében. Mindezek valóságok, mert a lélekben, a lélek rejtett világában élnek és vannak. Ha ki nem irtja az ember, akkor elszaporodnak, és az egész lélek felett uralkodó hatalommá válnak, és a lélekben szörnyek alakjában az egész környezetet megmérgezik. **Az embernek vissza kell térnie a bűn kívánásától, a bűnök titkos, vagy nyílt**

elkövetésétől, mert aki ezeket a lelkében hordozza, az előbb, vagy utóbb mégis megvalósítja azt. *Az ember azzá lesz, amit lelkében hordoz.* Azért térjtek meg embertestvéreim minden titkos és nyílt bűneitekből, mert közel van az ígéret megvalósulása, az Úr eljövele! És akinek nincs meg a menyegzői ruhája, az kívül marad, mert nem mehet be az Úr által megnyitott mennyek országának kapuin. És akkor lesz nagy sírás, jajgatás. Hiába hivatkoznak arra, hogy: „ezt, vagy azt tettük, betartottuk, amit a hitvallásunk előírt, mindent megfizettünk ...” „Nem ismerlek titeket” - hangzik a szó bentről. Egyetlen, ami visszacsendül, ami az igazi szeretetből átértett jó és igaz tanácsára történt, ha két betű volt igaz, akkor is visszhangot ad.

Ez a földi élet a megpróbáltatások világa, a cselekedetekben megvalósított igaz érzések megpecsételése az, ami „új ruhát készít” az Úr eljövételének ünnepére. Ki mit és mennyit visz oda a maga lelkének megszerzett kincseiből, azt az Úr megáldja az Ő kegyelmével, megszenteli, megigazítja és megsokasítja az Ő kegyelmi ajándékaival, hogy az rajtuk fénylő és ragyogó menyeyei köntös legyen, amiről megismeri mind Ő, mind az Ő szolgálói azokat, akiket az Úr meghívott, és helyet készített az Ő országában. Ez az a szükséges dolog, ami az Ő földi születésének ünnepét beragyogja és a Szeretet országává teszi mind az egyesek, mind a gyülekezetek szívében, lelkében. Ha nagyon jók lesztek, meglátom, talán lehet.

Isten veletek.